

کتابخانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير
خلقه محمد وآله اجمعين اما بعد ابن رشتا
مشتمل بر نحو و حدیچ بیجه نوسعه رزون و توانگری و
دفع فقر و دفع اعتدال و سحر و آید و بون و شفا بیماری و
محفوظ بودن از بلایات و استخلاصی از حبس و نحو
چند بیجه برآمدن مهتاب و حوائج و مرادات و دعاها
معتبره که رواست شده از علما و فحول و اکثری منقول است
از ثقات و عدول و محبوسان بخوانیم بحسب و امتحان

مشتمل

مُشْتَمِلَةٌ بِرَهْشَتِ بَابِ بِكَ خَاتَمُهُ بَابُ قَوْلِ دَرِ
بِنِخْتَمَائِهِ سَبْعُ الْأَجَابَةِ كَمَا بِحَمَّةِ نُوسَعِهِ رِزْقٌ وَ
تَوَانِكُ رَيْبٍ وَأَنْ سَبْعُ هَفْتٍ خَتْمٌ مَبِاشِدُ الْأَوَّلِ
خَتْمٌ أَيْ آيَةٌ شَرِيفَةٌ أَسْتِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ
حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا
وَخَتْمُ بَابِ شَرِيفَةٍ مِنْ جِهَةِ كَثْرَةِ رِزْقٍ وَبَسْبَابِ طَالٍ وَ
رَبَادِي سَامَانَ وَجَمْعِيَّتِ وَرَسِيدِن بَالٍ وَمَطَاوِمَاتٍ
وَبِنَاوَعِيَّتِ تِلْكَ أَمُورٌ دُنُوِيَّةٌ مِنْ خَتْمِ مَجْرَبَةٍ أَسْتِ
أَمَّا بِنَاوَعِيَّتِ الْمَوْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَسِيدِن وَجَمْعِ كَثْرَةِ غَفِيرٍ
أَمَّا تَجْرِبَةٍ نَمُودَةٍ أَمَّا وَطَرِيفَةٍ أَيْ بِنَقَةِ أَنْ بَابِنِ نَوْعِ
كَمَا بِنَدَائِ خَتْمِ أَنْ بَابِدِ رُجُوعَةٍ بَابِ بِنَجْشَتِ بَابِ دَوَائِبِ
بِأَسْتِ وَبِنَجْشَتِ بَهْتَرِ رُجُوعَةٍ وَدَوَائِبِ بَابِ سَبَابِ
بِحَمَلِ رُزْقِهِ وَرُزْقِ كَصَدِّ وَبِنَجَاوَدِ مِنْ شَيْءٍ بِنَجْوَانِدِ رُزْقِ

ز یاد و کم و بهتر است که بعد از نماز صبح بخواند مگر
در روز چهارم که یکصد و هفتاد و نه مرتبه بخواند
که بیست مرتبه علاوه باشد که مجموع شش هزار و
سیصد و هشتاد مرتبه میشود که عدد مجموع ایه
شریفه است البته بعد از خواندن یاد و راتشاء خواندن
ابواب فتح و فیروز و مقصود بر روی و کشاره
شود و در ابتدای ختم غسل از برای قضای حاجت
و استنجاب و دعوت بعمل آورد و دو رکعت نماز حاجت
و صد با صلوات ایضا بعمل بیاورد و به نیت صفا
و اعتقاد درست دل جمع ایه را بخواند و دعا کند
که جنابتی در مختار چندان مال با و کرامت فرماید که
از حشا عاجز آید و در دهه اول نشاء الله تعالی است
و در روز چهارم که تمام شود باز یکصد مرتبه صلوات
بفرستد و اگر در دهه اول مراد حاصل نشود

در هفتاد و نهمین و نهمین مقصود حاصل است اگر چنانچه
 اثنائ چهل روز فتح شود ختم از سر بگیرد که انشاء الله
 تعالی بلاشک و بدون شبهه و ختم ثالث ثانیه مراد حاصل
 و بعضی از علما گفته اند که جای خلوت اختیار کند و
 یا حد تکلم نکند و پشت سر هم نظر نکند و در آخر ختم
 یعنی بعد از روز چهارم یا از صد مرتبه صلوات فرستد
 و این طریقه بسمه واسطه از خط علامه مجلسی افضل
 المحذین و فخر العلماء و المجتهدین خوانند ملا محمد باقر علیه
 الرحمة نقل شده و این ختم اگر با شرایط خوانده شود
 از جمله بجزایات و حکایات غریب و خصوص این است
 تا هیچ فرج بعد از شدت نقل کرده هر کس خواسته
 باشد با انجام رجوع کند اثنائ جهت محبت و الفت
 و طهارت و وسعت زنی در برای فتنه بیوی و اجرو و طلب
 حیا و منصب بزرگی و محبت سلاطین و عقدا لک الامرا

ووزرا هر روز هزار یک مرتبه بخوانند **اللَّهُ لَطِيفٌ**
بِعِبَادِهِ پرزوق من کشتاؤ وهو القوی الغریب وامل
 خواص گفته اند اگر بعد دم مذکور این پیر را بخواند البته
 روزی از جای بوی سد که کان نداشته باشد و مگر
 مجرب شده و در دنیا معنی ملاحظه شده که هر که
 نظر مجرب جلاله کار و بعد از آنکه باین صورت نوشته
 شده باشد اوله و نظر چشم هداشته باشد و هر
 روز با وضو شصت و شش مرتبه اسم الله را بخواند و همین
عَدَدَ اللَّهِ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ پرزوق من کشتاؤ وهو القوی
الغریب بخواند خدا بیچاره و بزرگ داند برای و ثواب
 طاعت عبادت و برکت در روزگار است اگر داند بر
 او فهمیدن امور مشکله و شهوات از دل برود و داند
 از ظلم ظالمان او را ایمن گرداند و هر چه طلب کند از
 حوائج مییابد و بعضی گفته اند که باین صورت بنویسد و

نظر

نظر کند ﴿ الثالث روى جعفر بن محمد الصفاق عن
 انه من قرا هذا الدعاء في كل يوم مائة مرة شهره من ثوابه
 و رزقه الله كثر من المال و كثر من العلم و هو هذا الدعاء
 اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لا اِلهَ اِلاَّ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اَتَمَّ الْقَبُورُ
 مَدْبُوعِ السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِ مِنْ جَمِيعِ جُرْمِي وَ ظَلَمِي وَ اسْرَفِي
 عَلَي نَفْسِي وَ اَنْوَبُ اِلَيْهِ الرَّابِعُ هر که اسم پاو هباب را
 در آخر شب سر برهنه و دستها برود آشفته صد بار بگوید
 بحدائق عالی درویشی از او رفع کند و حاجت او را بر آورد
 و هر چیزی که از حاجت او مشروطه است دعا نماید ماستر کرد
 و اگر صد سی مرتبه این اسم مبارک را با نیت نیت مذکوره بگوید
 در اثر آفتی نخواهد بود و اگر او هباب بدون پانده
 هم نگوید نیز عیبی ندارد و مؤثر است هر که در نصف
 شب و شبیه دور کند نماز کند و در سجده هفتاد
 بار بگوید پاو هباب تو انگری پابد ای الحامس از حضرت

رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر کس خواهد بود
بروی او فراخ گردد و با شکم او رسد باید که هر یک از
شبانگه این دعا را سه مرتبه بخواند و گویند این مقدار
نتیجه دهد که فرزندان خواننده این دعا بهفت بطن
محتاج مخلوق نکرده و بعون الله تعالی یا الله یا الله یا الله
یا رب یا رب یا رب یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام
اسئلك باسمک العظیم الاعظم ان ترزقنی رزقا
واسعا حلالا لطیبا برحمتک یا ارحم الراحمین
هر که بخواند این آیات شریفه را اقدام نماید او را روز بروز
فتح و نصرتی نازده و دولت و عزتی بی اندازه باوردی
نماید و هیچ بافتی و میکرو هنی بگو فرسند و هر کس این آیات
بلاز کثر اچهل روز هر روز چهل و یکبار بخواند هر مردی
که خواهد حاصل شود و خواهر این آیات با این کاتب
است آیات مذکوره اینست ایه اولیة و من تعصمها

فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دَرَبٍ وَلَا يَخْسِبَنَّ
اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ سُبْحَانَكَ يَا مَنْ
يَعْلَمُ مَا لَا نَحْصُوهُهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ جَهَارًا
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
يَنْبَغِي رَبُّكُمْ أَنْ يَنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ آيَاتٌ عَلَى الَّذِينَ
عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ سُبْحَانَكَ رَبُّكَ يُقَدِّرُ الْعِزَّ بِمَا يَسِّرُ
وَمَا يَشَاءُ أَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ خُلُوفٌ فَقَالَ
لَهَا وَاللَّيْلِ أَنْ يَبَاطُوعًا وَكَرْهُمَا قَالْنَا إِنَّا طَائِعِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُ إِلَهِي اللَّهُ تَصَيَّرَ الْأُمُورَ نَهْمًا وَنِيَّةً
السَّمَاءِ رِزْقِكُمْ وَمَا تَوْعَدُونَ دَهْرًا وَمَنْ يَتُونَ
اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
وَمَنْ يَتُوكَلِّمِ اللَّهَ فَهُوَ خَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بِالْغَايَةِ قَدِيرٌ
جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا إِنَّهَا آيَاتٌ مِنْ آيَاتِهِ
ثَمَانِيَةٌ مَفَاتِيحُ الْجَنَانِ اسْتَكْرَاهُ بِمَحْفَظَاتِهَا فِي أَنْوَاعِهَا

الجنان ومفاتيحها

مرادات مفتوح شود و تلاوت آن موجب صفا دل
 و جلای روح گردد در کلام حق جل و علا در سوره
 که عجم هشت است که پیوسته بیکدیگر است که در
 نهم و تبرک هر یک از یکدیگر بهتر است باز اء هشت در
 بهشت که بدین سبب نزام غایتج الجنان خوانند یعنی کلمه
 در همان و مصابیح الجنان نویسند یعنی روشنائی دهگان
 مؤمنان و هر یک از این آیات مشتمل است بر انواع ثناء و
 ستایش و اصناف عطا و بخشایش حضرت حق سبحانه
 و تعالی و ائمه دین و اکابر اهل بقیع رضوان الله بتلاوت
 این آیات در جمیع اوقات مداومت نموده و چندین خوا^ص
 و نیا می از آن دیده اند و بسیار حقا یقین و معانی از آن ^ط
 نموده اند از جمله آنکه عدد کلمات این آیات مذکور به قصد
 بدین چنان واضح شده و اشارت به قصد بدین چنان
 پیغمبر علیهم السلام چه به هر یک کلمه ایست چنانچه حق جل

علا در کلام معلای عیسی و یحیی علیهم السلام کلمه خوانده
چس هر کس این باترا بخواند از او روح صد و بیست و چهار
هزار و سیصد و پنجاه با بد بداند که چهل اسم از اسماء حسنه
الهیة از اسم ذات وصفات و مظهر و مضمون و این بات
جمع است که اشارت بر اثب کلمه ثابره که بر خواندن آن
صداومت نماید بهر اسمی مزار و او رفع حجاب شود و بگر
انکه هر ایینه بر چند نام بزرگ خداست که ختم میشود و این
میر و وف رحیم تمام میگردند تا مال همه بر حمت بوده باشد
و در تمام کلام الله چنین ایینه چند که ختم هر یک بر چند اسم
از اسماء الطیف بوده باشد انقیاد و بیفکاره و ولایت کند از
ابن عباس رضی الله عنه که گفته در تمام اطوار قرآن سیر
کردم از آیات منوال آیات بدین بزرگواریک نیافتم و از حضرت
و سالت کما یحبلی الله علیه و آله از فضیلت این بات
پرسیدند فرمودند که این بات هشت کیخند از کتب الهی و

هشت بگردانند از اسرار نامشاهی و این آیات از اسم اعظم خدای
نیستند هر کس که بر نداشت این آیات مداومت نماید از شر
جن و مکر شیطان خلاصی یابد و ابواب رزاقی صواب
و معنوی بر او مفتوح گردد هرگز هیچ اندوهی و مکر و
بوی نرسد و از سلاطین و اکابر دین نصرت یابد و هر
چه رازد مطلوب بر وجهی نخواهد پیش شود و از شر دشمنان
و حاسدان ایمن باشد و جمیع جن و انس مستخر وی گردند
و در زینها خدا و ملائک بود و در جمیع اسفا از جمیع اخطا
ایمن گردد خصوصاً از سفر در پا که در سلامت مجرب
و نبرد الا امر زبده و کارها پیش نباشد الا پسندیده و
بالله التوفیق طریقی خواندین آیات شریفه اینست که در
اول یاقده مرثبه یا الله یا الله بگوید بعد از آن استغاثه
را در عقب آن بگوید و آن اینست یا حیر الزانین یا
علیم یا حلیم یا عفو یا عفور یا سمیع یا بصیر یا علی

يَا كَبِيرُنَا لَطِيفُنَا خَيْرُنَا عِنْتِنَا حَمِيدُنَا رَوْفُنَا رَحِيمُنَا افْتَحْ
 لِي بَابَ مَمْنِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 و شروع در آیات کند و چون خوانده شود باز پانزده مرتبه
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بگوید و این آیات عظمه را بخواند لایه اولی
 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُنُوا أَوْ مَاتُوا لَبِئْسَ مَا
 اللَّهُ وَفَقَا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو خَيْرُ الرَّازِقِينَ الایة الثانیة
 لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ الایة
 الثالثه ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُعِثَ
 عَلَيْهِ لِنَصْرَتِهِ إِنَّ اللَّهَ لَعَافٌ غَفُورٌ الایة الرابعه
 ذَلِكَ يَا أَللَّهُ بُوَيْجُ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَبُوَيْجُ النَّهَارِ فِي
 اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ الایة الخامسه ذَلِكَ يَا
 اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَ
 إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الایة السادسه اللَّهُمَّ يَا اللَّهُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ
 خَبِيرٌ الْآيَةُ الْبَعَثُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ
 إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ الْآيَةُ الثَّامِنَةُ الْمَثَرَانِ اللَّهُ سَخَّرَ
 لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَمَنْ يَمَسُّكُ
 السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ لِإِبَادَتِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
 لَرَوُّوفٌ رَجِيمٌ الشَّامِسُ بِأَلِلَةِ الْإِلَهَةِ الرَّبِيعُ فِي
 جَلَالِهِ مِنْ فُرْعَانِ يَوْمًا كُلُّ يَوْمٍ خَمْسِينَ مَرَّةً اغْنَاهُ
 اللَّهُ عَمَّنْ سِوَاهُ وَاحْتَبَهُ مِنْ رَاهٍ وَمَنْ قَرَأَهُ عَلَى كُلِّ مَأْكُولٍ
 أَطْعَمَهُ مِنْ حَبِّ حَبْتِهِ وَمَنْ جَعَلَهُ وَزْدًا يَفْرَأْ كُلَّ يَوْمٍ حَصَلَ
 لَهُ كَنْزٌ عِلْمٌ أَوْ مَالٌ الثَّامِنُ بِأَمْعِبُهُ مَا أَفْنَى إِذَا بَرَزَ الْعَلَا
 لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ مَنْ فَرَأْ كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثِينَ رُزُقًا الْهَيْبَةُ
 وَالْإِفْتِحَارُ وَالْمَالُ وَالسَّعَادَةُ وَمَنْ وَطَّ بِعَلَيْهِ بِعَدِّ كُلِّ
 مَرْضِيَّةٍ زَوْفٍ خَيْرٌ لِدِينِهِ وَالْآخِرَةُ الْعَاشِرُ بِأَمْعِبُهُ
 الْفِعَالُ ذَا الْمَنْ عَلَى جَمِيعِ خَلْفَتِهِ بِأَطْفِهِ مَنْ أَوْ مِنْ قَرَأَهُ

بنيّة صادقة في الليل والنهار اغناه الله تعالى ومن
كتبه شمعة حمله صاع غير يراورايك في بعض نسخ انه من
ازاد زياده ماله وارتفاع درجته فليواظب على قرائته
كل يوم الف مرة. الحادي عشر يا نور وكل شئ انت لك
فكوك الظلمات نور. من كان فقيرا اذا عيال فليأخذ
قلب صمان راسه اسود ثم يقرأ الاسم على القلب سبع مائة مرة
ثم يكتب الاسم في فوطاس ويجعله في جوف القلب يدفنه
في شكفة باب مسجد فانه يوسع عليه رزق ومن كتب لابنة
له بشر ورج خطبت ولا تجله الا ظاهر ومن كتب على نفاحة و
اكلها على الريق برى من مرضه ومن نلاه ثلاثا مرة وثوب
في حاجته فصر الثمان عشرين اذ جهت وسعت رزق
استجابت دعا وبرامدك حاجات بعد از وضوء وپيش از نماز
هفتصد باهفتاد باهفتاد وشمه ابن ابي و امخواند و اذا
سئلت عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة الداع اذا

دَعَانٍ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ
وَإِذَا هَمَّتْ صَدْرًا وَهَمَّتْ دَمْرًا مَرَّ شَبْرًا نَحْوَانْدَنْ مَنَعْتُمْ بِأَشِدِّ
بَعْدَ انْتِمَانِ بِدِشْ اَزْ تَكْلِمِ هَمِّ هَمَّتْ دَفْعَهُ بِجَوَانْدِ الثَّالِثِ ^{عَشْرًا}
خَمْتُمْ بِأَبَاسِطِ اسْتِ هَمَّ كِهْ اِبْنِ اسْمِ شَبْرٍ هَمَّتْ دَرِ هَمِّ سَمْعِي دَسْتِ
بَدُّ عَابِرْدِ اَشْتَرْدَهْ بَارِ بِجَوَانْدِ وِ بَعْدِ دَسْتِ بِرِ رُويِ خُودِ
فَزُوكِشْدَهْ كَزِ بَدَلِ سَوَالِ بِحِجَابِ نَشُودِ وَا زِ رَفْعِ اِحْتِجَابِ
پَرِشَانِي وِ بِجِهَةِ حَصُولِ دَوْلَتِ وَسَعَهْ وِ زَوَالِ تَنَكُّرِ وِ عُسْرِ
اَكْرَبِي وِ ضُودِ بِنَادِ وِ دَرِ جَايِ خَلُوتِ بَدِشِينْدِ وِ تَأْسَهْ شَبْرِ
بِكِ دَرِ مَنَابَهْ بِعِنْوَانِ غَيْبِ هَمِّ شَبْرِ چَهَارِ هَزَارِ وِ چَهْرِ مَنَاصِدِ
بِدِشْتِ چَهْرِ شَبْرِ نَبُوكِيدِ بِأَبَاسِطِ اَلْبَهْ رَفْعِ پَرِشَانِي وِ
فَقْرِ اَوِ مِشُورِ وِ مَنِ حَيْثُ لَا بِحِشَابِ اَوِ مَدَدِ مَعِيَشْتِ مِزْدِ
وِ ضَرْفِ مَعِيَشْتِ اَوِ بَعَهْ وِ فِرَاخِي مُبَدَلِ كَرْدِ وِ شَخْصِي عَرَبِي
مُعْتَمَدِي مِزْدِ وِ دِنْدِ مَنِ بَارِهَا شَجْرِي كَرْدِ وِ صَاحِبِي رَدِّ ^{النَّظْمِ}
اَوْرِدَهْ اَكْرَبِي اِبْنِ اسْمِ اَبْجَوَانْدِ وِ اَخُودِ نَكَاهِ اَرْدِ وِ رُتُوبِ ^{سَعَهْ}

روزی و نسیج کونیا شهر عظیم وارد و اینها صاحب
 تنظیم گفته باید عامل چهار روز متصل هر روز چهار ساعت
 نجومی لایق قطع این اسم شریف را بخواند تا به مقصود فایده
 گردد و اگر هفتاد روز پیوسته هر روز هفتاد بار بخواند
 حق سبحانه و دعا و بر ابر طاعت و عبادت خود ثابت
 و راسخ گرداند و خاطر و پیر از همه افعال و اعمال بکبار
 سازد و روزی و پیر از ساند از جمله که گمان نداشته باشد
 و سید عزیز که از اهل ریاضت بود میفرمود که خلم با نامط
 با این نحو از مجرب است و مختلف ندارد الرابع عیشها
اگر اینها آنها انسان مانع از یکدیگریم و از این سوره
 بر پوسن سبعه بنویسد و با خود دارد روزی او فراخ شود
 و دو مغاملت منفعت تمام و بی پایان بد بشر آنکه در وقت
 نماز با او نباشد زیرا که پوسن سبعه نمازی نیست الخامس
هر که در یک مجلس هزار مرتبه بگوید ما شاء الله لا حول ولا

چهارم
 و پنجم
 و ششم
 و هفتم
 و هشتم
 و نهم
 و دهم

ثوبون حج نابد و غنی گردد بسند صحیح از حضرت صادق
 علیه السلام مرویست که عجبی را درم از کسی که اراده مال و ثنای
 دنیا داشته باشد چنانچه ناممیرد با این کلمه مبارکه ما شاء
 الله لأقوة إلا بالله وعدد این کلمه هزار و چهل و شش است
 اگر کسی خوانده باشد که این کلمه را ختم و ورد کند تا چهل
 روز هر روز بعد از مذکور بخواند انشاء الله تعالی آنچه خواهد
 بخشید **اشاد عین صاحبی و النظم** آورده که هر که
 مداومت کند بر تکرار این سه اسم که عینات است از الکریم
الْوَهَّابُ وَالطَّوَلُ صِبْغٌ مَعِيشًا وَبَعْدَ مَبْدَلٍ مِيشُودُ
 و روزی آن از جانی که میظنه و گمان نداشته باشد با و مبر
 و بعضی از بزرگان گفته که در پهای از مردم را با این ورد امر گردد
 و با این ورد مشغول شدند و از بركات آن چنانچه شاهد
 کردند که بجايت عجبی غریب بود و هر روزی متجاوز از
 پنجاه مرتبه نابد خوانده شود و عدد اسم هزار و صد و بیست

هشت است اگر این عدد بخوانند کامل و اتم خواهد بود
(بی) عشر. از برای قضا حوائج نماز پست که نامیده
شده است بصلوة المضطر و ناشر عربی را رد و موجب فرج
و کسایش باندازه امت و من حیث لا یحسب سبب فرج
از برای عامل رو میاورد در رکعت اول بعد از فاتحه بدین
پنج مرتبه بگوید وَ اَفْوِضْ اَمْرَیْ اِلَیْ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَهْدِیْ بِالْعِیَاضِ
و در رکعت دوم بعد از فاتحه بدین پنج مرتبه بگوید لَا
اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ فَاسْتَجِبْ لَنَا
لَهُ وَ نَجِّنَا مِنْ الْغَمِّ وَ کَذَلِکَ نُنَجِّی الْمُؤْمِنِیْنَ و در رکعت
سوم بعد از حمد بدین پنج مرتبه بگوید حَسْبِیَ اللّٰهُ وَ نِعْمَ
الْوَكِیْلُ و در رکعت چهارم بعد از حمد بدین پنج مرتبه
بگوید لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ و بعد از
سلام بدین پنج مرتبه صلوات بفرستند و از جناب الهی
العطا یا مطلب بخواهد که اِن شَاءَ اللّٰهُ بر او رده می شود

و مجربست **الثامن عشر** ایضا از برای فضا حوائج و
 وسعت رزق دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد
 از حمد ده مرتبه **اَبِهٖ قُلِ اللّٰهُمَّ مَا لِكَ الْمَلِكِ وَاَنَا بَعِيْرٌ**
حِسَابٍ بخواند و چون سلام بدهد ده بار بگوید
وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ و بعد ده بار بگوید **اللّٰهُمَّ**
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ پس سجده کند و بگوید **رَبِّ**
اِغْفِرْ لِيْ وَاَرْحَمْنِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَا يَنْبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْ بَعْدِيْ
اِنَّكَ اَنْتَ لَوْهَابُ النَّاسِ عشر علمای فرموده اند که
 این ورد هفت خاصیت دارد و آن خواص عزت و
 رفعت و وسعت در امر معیشت و حشمت و محبت و
 قدوت و امنیت دارین است و ورد این است **حَسْبِيَ**
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ
 و عدد و جمل این ابیه شریفه چنانچه چنانچه حسنا شده هزار
 شش صد و نود و نه است و عدد دیگر این ورد شصت و

چهاست و اگر عامل بعد دکیپ نتواند که هر روز ورد
 کند بعد صغیر که هشتم شب است ورد کند العشرین
 از جمله خنوم مَعْبُورَةٌ بِجَرَّتِهِ ختم ابه الکریم است تا و هو
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بعد لفظ کریم که دو بیت نو است
 و بزرگان و اکابر گفته اند که اگر کسی بعد نام خود بخواند
 ابواب فوخاص بر روی او کشاده میشود و سعادت باو
 روپاورد و وفقر و فاقه از وی دور میگردد و از برای تحبیب
 شرعی کریم و اسم طائب مطلوب خوانده شود اثر
 عجیب دارد و در کتب علمای اثناعشریه و در بعضی از
 تفاسیر شیع وارد شده است که در ابه شریفه مبارکه
 ابه الکریم ده وصف است هر که در وقت خواندن و قرائت
 عمل آورد بعد از آن دعا کند اِنَّ شَاءَ اللهُ تَعَالَى عَمَّا
مُستحجاب
 است هر مطلبی که از خداوند قادر و بخشنده خواهد رسید
 و برکت این ابه شریفه بیشتر و محصل گردد و قاعدتاً

این است که ابتدا از انگشت کوچک دست راست کند که او
 را خنصر گویند و بهر وقته انگشتری عقد کند و خنصر بانگشت
 ابهام دست چپ کند و در میانه دو عین بقیع عینده هر
 چه میخواهد از عمل خنصر طلب کند و در میانه دو میم بقیع
 بین اینها هم آنچه دفع شر باشد طلب نماید و چون ده
 عقد تمام شود سه یا سوره الکفر و سه بار قل هو
الله احد را بخواند و سه بار صلوات بفرستد و بعد ده
 مرتبه سوره حمد را بخواند و بعد از اتمام سوره حمد
 انگشتری از انگشتان معفوره را وا کند و در باز نمودن
 انگشتان ابتدا کند از انگشت ابهام دست چپ انگشت
 خنصر دست راست که از او عقد کرده بود و بعد از فتح همه
 انگشتان نظر نبوی سما کند و بد مد حاجت خود را
 بخواهد و در بعضی از نسخ چنین وارد شده است که بعد
 از اتمام عقد ها سوره الکفر و قل هو الله سه بار

صلوات بخواند و نظر بسو آسمان کند و بد مد و حاجت
 بخواهد و بعد از آن ابتدا و فتح از اینها هم دست چپ نماید
 و در این منعرض شده که وقت کشادن انگشتان فایحه
 بخواند و اگر عمل بهر دو طریق نماید بهتر خواهد بود و در
 بعضی از کتابها طریقه اول را تا چهار روز ذکر کرده اند و گفته
 اند که مداومت با این طریق تا چهار روز از جهت فضا
 خواجج مختلف ندارد و در وقت با این طریق است اول
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو الْعَرْشِ الْمُبْتَلَى الَّذِي يَلْقَى السُّعُوتِ لَا يَأْخُذُ
 سِتْرَةٌ وَلَا نَوْمٌ چهارم لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مَغْفِرٌ وَكَارِهُنَّ
 يُسَبِّحُ مِنْ عَلَيْهِ الْأَبْيَاسَاءُ مَشْمُوسٌ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَيْضًا خَوَانِدُنِ

الكرسى بابن طريقه كمدكور ميسود بجهت دفع اعدا
هر روز صبح بخواند و از جمله ادعیه شيخ بها الدين
كه بهر ثوبه تعليم نموده است و از جمله محراب است و طریقه
خواندن ان ابن اسنا عوذ بالله الواحد الماجد من
كُلِّ قَدْرٍ وَ حَاسِدٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ بَعْدَ سُورَةِ فُلِّ هُوَ اللَّهُ يَتَّوَدُّ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ بَعْدَ فُلِّ
أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ يَتَّوَدُّ اللَّهُ بِإِذْنِهِ مَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَعْدَ سُورَةِ فُلِّ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَاكِ
يَتَّوَدُّ وَلَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بَعْدَ
سُورَةِ فُلِّ بِأَيْتِهَا الْكَافِرُونَ يَتَّوَدُّ لَا الْإِرَاءَ فِي
الدِّينِ فَدُنِّبَتِ الرَّشْدِ مِنَ الْغِيِّ مَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ

وَبِوَعْدٍ مِنَ اللَّهِ بِعَدْسُورَةٍ إِنَّا عَطَيْنَا رَا بَجَوَانِدَ لَا
 انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ بَعْدَ سُورَةٍ إِذَا جَاءَ نَصْرُ
 اللَّهِ وَجَوَانِدُ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ
 إِلَى النُّورِ بَعْدَ سُورَةِ حَمْدِ رَا بَجَوَانِدَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 أُولَئِكَ لَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أَلَمْ تَرَ
 أَصْحَابَ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ فَابْدِءُ بِذَلِكَ خَتْمِ ابْنِ
 الْكَرِيمِ أَمْرِي بِجَرْتِ دَعَائِي بِمُؤْتَرَا كَرِيمِ أَمْرِي
 بِبِشْ أَيْدِ وَخَوَاهِدِ كَبْرُودِي بِرَأْدِ بِصِحْرَائِي رُودِ كَرْدِ
 وَادِجِي بِزُودِ بَأْسِدِ وَخَطِي دَرُودِ خُودِ بِكُشْدِ وَرُوبِقِبْلَةِ
 بِنُوَاضِعِ نَشِيدِ وَهَفْنَا دَبَارِ ابْنِ الْكَرِيمِ بِجَوَانِدِ شَكِ
 نَدِيبِ كَهْمِ دَرِ انْزُوزِ مَهْمِ أَوْ دَرِ سَكِ مَبِشُودِ انْشَاءِ
 نَعْمَا وَكَرَابَةِ الْكَرِيمِ بَعْدَ دَلْفِظِ كَرِيمِ بِجَوَانِدِ افْوِي وَانْمِ
 وَكَمَلِ خَوَاهِدِ بُوْدِ الْحَادِي الْعَشْرِ انْزُخْرَتِ أَمَامِ
 جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ وَبِشْ كَهْمِ كَرِيمِ سُورَةِ الْمَاعُونِ

را چهل و یکبار میحث رفع احتیاج فرزندان خود بخوانند او
 و فرزندان او من بعد محتاج نشوند و پیش از شروع بسوره
 ده مرتبه صلوات نباید فرماید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبْنِ اَبِيّ
 وَاخْتِصِمِهَا فَارَد شده هر که هر روز سوره و اَلذَّارِبَاتِ و سُوْرَةُ
 طَلَقِ و نَابِهَاتِ الْمُرْتَدِ و اَلْمُدَّثِرِ را بخوانند امرش بخیر و خوبی و به
 وسعت میگذرد و توسعه در رزق او و عیالش هم میرسد
 و بجز حدیثی که رسیده اَلثَّلَاثِ و الْعَشْرِ هَر كِسُوْرَةٍ مِّنْهَا كِه
 اَنَا اَنْزَلْتَا رَا سِبْطُ شَصْتِ مَثَبِ بَخْوَانْدَانِ بِنَايِ هَر حَاجَتِه
 و هَر مَطْلَبِه و مَقْصِدِه اِنَّ اللّٰهَ لَعَلَّ اَمْتَحَاجَتِه بَرَا و رَدِه مِشْوَد
 و حَتْمِ اِبْنِ سُوْرَه بَا بِنِعْدِه دَانِ بِنَايِ فَعْفَرِ و زَوَالِ فَاوْرُوحِنَا ^ج
 دَانِ بِنَايِ تَوْسِعَةِ رِزْقِ و تَوَانِكِرِي اَز بِنَايِ اَدَاةِ فُرْضَانِ
 جَمَلَه مَجْرِبَانَتِه حَدِيثِي هَم بَهَائِنِ كِبَيْتِ اَز صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فَاوْرَدِ اَمْتِ و دَر حَدِيثِي اَسْتِ كِه هَر كِه بَا بِنِسُوْرَه مَدَاوَمْتِ كِنْدِ
 اَكْرَانِكِرْنِ اَمْعِيْشَتِ شَنَكِ بُوَد خُدَا تَعَاوُزِي اُوْرَا اَز حَاجَتِه

برسانند

برسانند که کمان نداشته باشد الرابع والعشرون هر کس
 سوره والعاديات را بعد کاسم مبارک جناب میرزا
علی علیه السلام که این سوره بر شان مبارک انحضرت نازل
 شده بخواند روزی عامل از جانی می رسد که کمان نداشته
 باشد و هر که این سوره را بیست بار بخواند فرزندش ادا می شود
 و حاصل آن از همه مخاوف محفوظ می ماند الخامس والعشرون
 هر کس سوره الهمزة را در نماز نافله بیست بار بخواند مال و روزی
 او بیست شود السادس والعشرون مرویت که در هیچ
 خواننده و بقیه هر روز سوره قل تلاوت نمی کنند الا آنکه ضامن
 آن خواننده و آن بقیه همیشه باد دولت سعادت و عزت و کرامت
 بود و از نیک و ذلت محفوظ می ماند و مجرب از موده است
 و مختلف ندارد السابع والعشرون از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله مرویت که هر که این شش ابواب را بخواند
 بخواند جناب فدس الهی کفایت کند در دنیا و آخرت او را

والبته فرج میدهد با و و مبدل میکند عسرا و زابیر و
 اگر محبوس خواند البته خلاص شود و این آیات را علما آیات
 استکفا گویند و خواندن این آیات از برای مدیون و محبوس
 و خائف و بیچاره بسیار نافع است ۱ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُ
مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۲ الْجَوَابُ أَوْلِيَاءُ
عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ
 ۱ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْمُصِيبَةُ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَرَادَهُمْ إِيْمَانًا فَقَالُوا أَحْسَبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 ۲ الْجَوَابُ فَإِنَّ قُلُوبَهُمْ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّهُمْ
سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ الَّذِينَ إِذَا
وَدَّ النَّوْنُ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ جوابها فَأَسْبَغْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ الرابعة وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ

اِنِّي مَسْتَفِي الضَّرُّوَاتِكَ زَحْمَ الرَّاجِحِينَ الْجَوَابِ فَاسْتَجِبْنَا
 لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَاذْنَابُهُ اَهْلُهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ
 رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ الْخَامِسَةَ وَاَقْوَصُ
 اَمْرِي لِي اَللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَبْصُرُ بِالْعِبَادِ الْجَوَابِ قَوْفُهُ اللّٰهُ
 سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَاحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سَوْءَ الْعَذَابِ الشَّامِ
 وَالذِّبْنَ اِذَا فَعَلُوا اَوْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللّٰهُ لَآ اِنَّ اللّٰهَ وَلَهُ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا
 فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ الْجَوَابِ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ
 مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ الشَّامِ الْعَشْرَةَ اِذَا
 بَرَأى وَلَكَ وَكَشَابِشْ كَارِهَا مِي بَابِدْ هَرُ وَاِبِنِ اِبِه رَا مَجِي
 وِنِجَاهِ مَرْتَبِه مِخْوَانِدْ كِه اِز مَجْرِبَانِشْ كِه اِبِه اِبْنِشْ كِه قُلْ اِنِّ
 الْفَضْلُ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 الشَّامِ الْعَشْرَةَ اِز بَرَأى وَسَعَتْ رِزْقِي وَكَشَابِشْ رَا مَوْرُ

در مدت چهار روز بعد از نماز صبح این آیه را هر روز پنجاه
مرثبه بدون تکلم روی قبله با وضو بخواند و روز اول دو
رکعت نماز بدت حاجت بعمل آورد و صد مرتبه صلوات ^{مستند}
و شروع کند و روز چهارم بگرداند اما صلوات را هر روز ده
مرثبه بفرستد و قصد مطالب نماید و هرگاه در اول شروع
فرزاند النور باشد اولی است و آیه اینست رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا حَيْدًا إِلَّا وَكِنًا وَآخِرِنَا وَ
أَبَةً مِنَّا وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ الشُّرُكُ هَرَكَةٌ
روز پانزده مرتبه اینرا بخواند همیشه معترن و مکرر باشد و
فراخ روزی صاحب جاه و جلال گردد . يَا اللَّهُ الْجُودُ فِي كُلِّ
فِعَالِيَةٍ وَكَرِيمٌ مَرَادِيٍّ أَشْتَهَى بِشَدِّ وَيَهْبِجُ كَوْنَهُ مَرَادِيٍّ حَاصِلٌ
شود باید روز جمعه غسل جمعه و غسل حاجت غسل
برای استنجابت غایب کند و بمسجد جامع رود و جامه پاک در
پوشد و دو رکعت نماز حاجت را هم بکند و بعد از نماز بدت ^{بیت}

بگوید يَا اللَّهُ الْمُجُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ الْبَتَّةُ مرادش حاصل شود
 و بعد از آنکه نماز جمعه را هم کرده اند ایضا این اسم را بیست مرتبه
 بگوید الحاد و الثلثون هر کس چهل و یکبار یا غزیر بگوید
 هرگز محتاج نکرده و هر روز بعد از نماز فجر بنود و نه بار
 خواند و این اسم برای اطلاع بر ضمایر و اسرار که پیاوستیها
 نافع است و هر کس ذکر کند العزیز یا انا چهله و زهر روز چهل
 مرتبه محتاج نمیشود و اگر کسی در ثلث اخیر از شب و صوبت
 و سر و پیاز ابرهنه سازد و استین قبا را بالا زند و در قبله
 کند و صدقه یا غزیر یا العزیر بگوید در میان مردم
 مکرم و محترم و عزیز و ارجمند میشود الثلثان و الثلثون
 هر که در نصف روز یا در نصف شب است بدعا بر وارد
 و صد بار یا زافع یا حرف ندا یا الف لام تعریف را زافع بگوید
 در میان خلق بزرگ شود و صاحب جاه و رفعت میگردد الثلثان
 و الثلثون در شرح اسما اللله آورده اند که هر که

هر بنا مدام قبل از نماز صبح در چهل زاویه خانه خود در هر
 زاویه بار بگوید الرزاق و آغاز از دست راست کند بجای
 قبله رود از فتره غافله و بی نواکی خلاص شود الرابع الثلاثون
 هر که در اول وقت اول ساعت از روز هر روز بپصد و
 هشت فعه الرزاق با الف لام تعریف یا آنکه همان عدد یا
رزاق بگوید البته روزی او واسع گردد و من حیث لا یحیی
 مردون میشود و مجربست الخامس الثلاثون یا واسع بر
 نوسعه رزق مداومش مجربست هر که محتاج نکرده است
 و الثلاثون از جهت غنا و ثواب و دولت و پندپنازی در
 نماز شام و خفتن هزار و شصت مرتبه بگوید یا غنی اثر میبخشد
 در غنا و ثروت و در این ختم هم ادعای مجرب شده است ۳۶
 هر که نادره جمعه هر جمعه ده هزار مرتبه ذکر کند و اسم الغنی
المغنی را بخورد و بنامش مدد در این ایام جوانی جناب تقدیر
الله او را در دنیا عین و بی نیاز گرداند و ادعای مجرب کرده اند

و کفشن این دو اسم در یک مجلس و از ده هزار مرتبه باعث
 رسیدن دولت عظیم و وسعت زلف و معیشت است **الثالث**
والثلثون اگر کسی این چهل اسم مبارک را در یک روز هزار مرتبه
 بگوید و در آن روز با کسی سخن نکوید توانگری و غنا با او روی
 آورد و گفته اند که این از مجرب است **والله اعلم بحقائق الاقوال**
و دعاوی الرجال و اسما اربعه این است **یا عینی یا قوی یا**
حلی یا ولی اما در نسخه صحیح حفیظ بدیم که هر که این چهار اسم
 مبارک را بخواند و از زده هزار مرتبه چنانچه در میان حرف **ب**
البته مقول و دولت مند گردد و چهل صدم بزرگ چنین
 فرموده اند که در پیش و فقیر بودیم بخواندن این اسمها مبارک
 توانگر شدیم و اسماء اینست **یا ابن ثریب یا قوی**
یا عینی یا ولی یا ملی و بنا بر این نسخه **یا ولی** مقدم است
یا قوی و حرف **ز** در اعتبار کرده اند در اثنا و ختم نه در
 تمامی و زود در بیاض و نسخه معتبری ملاحظه شد که این **ختم**

را به همین روایت نوشته بودند و اسناد آن را به پیغمبر داده
 بودند و لیکن آن چها اسم با این ترتیب بود **يَا قَوِيُّ يَا عَنِيُّ يَا
 مَلِيُّ يَا وَفِيُّ** و بعضی از علما و ارباب جازه و اهل دکانه اند
 که از جهت غنا و دولت در یکجاس چهارده هزار این اسم را
 باید خوانند و باینکه در اثناء خواندن حرف نزنند که البته مطلب
 حاصل میشود اما بنا بر این قول یک اسم در اینجا یاد است
 و باید گفت **يَا قَوِيُّ يَا عَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا وَفِيُّ** است
يَا قَوِيُّ يَا مَلِيُّ يَا وَفِيُّ و بعضی از بزرگان نقل کرده اند که ما این
 اسم را مداومت نمودیم هر روزی هزار و سیصد و هشتاد
 بار که عدد اسم است از بزرگ این اسم مبارک دولت و غنی
 را آورد و توانگر شد پس و اسم این است و با این ترتیب است
يَا قَوِيُّ يَا عَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا وَفِيُّ و نقل شده از کتاب
 انوار الیقین و اور روایت کرده که هر که بخواند ده هزار مرتبه
 و بر این دو از ده هزار مرتبه **يَا قَوِيُّ يَا عَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا وَفِيُّ**

برسانند خداوند عالم او را روزی واسعی و شرط است
 که در اثناء خواندن حرف نزنند و در دوایب دیگر وارد
 شده که اگر در واژه هزار مرتبه بخواند انقدر از مال و نعمت باو
 خداوند کرامت فرماید که حساب آنرا ندانند و عدد جمل این چها
 اسم مبارک هزار و سیصد پنجاه و دو است و علمای فرموده اند که
 هر که با قوی بَاعْتَنِي بِأَمَلِي یا وَفِي رَأْسِ روز سه شنبه شروع
 نموده هر روز هزار مرتبه بر قدری مویز بخواند تا ده روز
 هر روز مویز را بلافاصله بعد از تمام شدن ختم تناول کند
 تا روز پنجشنبه که تمام شود و در روز دهم نان و حلوائی کرم به
 مسیحی داده و حاجت طلب نماید که رواست و از جمله لغیا
 میگردود و روایت وارد شده است که اگر کسی تا ده روز
 بخواند و ابتدا از روز سه شنبه نموده هر روز هزار و دو
 مرتبه و در پنجشنبه ختم نماید و در روز اول ختم شنبه و نان
 بفراید هدیه بکراحت حاجی بعد از او هم نمیرساند و دعا

بِأَفْوَىٰ بِأَعْيُنِي بِأَمَلِي بِأَوْفَىٰ التَّاسِعِ الثَّلَاثُونَ بَعْضُ أَزَارِ بَابِ

خَوَاصِّ كَقَوْلِهِمْ أَنْدَكُ مِنْ أَزَارِ بَابِ مَعَاشٍ وَتَوْسِعِهِ دَرَامٍ مَعِيشَةٍ

دُوهُرًا وَرَوْسٍ صِدْقُهُ شَادِيحٌ بِأَرْبَابِ سَمَاوَاتٍ وَابْجَوَانِدُ بِأَكْبَابِ

بِأَعْيُنِي بِأَفْتَاخِ بَابِ زَانُ الْأَرْبَعُونَ إِذَا عَسِرَ عَلَيْكَ حَرْبٌ

عِنْدَ الزَّلْزَلِ وَكَعْنِ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى الْمَجْدُ وَالْآخِلَاصُ أَنَا فَتَحْنَا

الْبَصْرَةَ عَزَّ وَجَلَّ فِي الثَّانِيَةِ بَعْدَهَا الْمَوْضِعُ الشَّرْحُ إِلَى ثَمَانَةِ فَا تَهْ بِفَتْحِ

لِكَ ابْوَابِ لِرِزْقِ الْحَادِيَةِ الْأَرْبَعُونَ شَخْصِيَّةً بِحَضْرَتِ

صَافٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَكَبَتْ كَرْدِ أَزْفَرِ حَضْرَتِ فَرَمُودِ سَدُوزِ

رُفْدِ بَكْرِ كِهْ أَخْرَانِ رُوزِ جَمْعِهِ بِأَشَدِّ وَچُونِ چَا شَتِ رُوزِ جَمْعِهِ

شُودِ زَبَارَتِ حَضْرَتِ رَسُولِ بِجَابِ بِأَوْرِدِ دَرِ بَالَايِ بِأَمْ خُودِ بِأَ

دَرِ صِحْوَاتِ چِنَا پَنَجْمِ كِهْ تَرَا بِنَسَبِ دُورِ كَعْتِ نَمَازِ كُنِ وَبِزَانُودِ

أَيِ چِنَا نَكِهْ زَانُوهَا نُوبِ رِزْمِ بِأَشَدِّ بِسِ دَسْتِ دَامِ تَرَابِ بِأَلَا

دَسْتِ چِپِ بَلَدَارِدِ وَرُوبِ بَقِيلِهْ كُنِ وَبِكُو اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ

إِنْفِطَعَ الرَّجَاءُ الْأَمْنُكَ وَخَابَتِ الْأَمَالُ الْأَفِيكَ بِأَثِقَةَ مَنْ لَا

ثِقَّةً لَهُ لَا تَقْتَدِرُ عَلَيْهِ قَبْرُكَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي قَرَجًا وَمَحْرَجًا وَأَرْزُقْنِي
مِنْ حَيْثُ حَسِبْتُ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْسِبُ لِي بِرِزْقٍ مِنْ سِجْدِ
كَنْ وَبِكُو يَا مُغِيثُ اجْعَلْ لِي رِزْقًا مِنْ فَضْلِكَ كَهَذَا
شنبه روز ناز و روزی تو میشود اثنائه و الاربعون
در جنه الباقیه وارد است که هر کس ناسه روز جمعه
هفتاد مرتبه این دعا را بخواند نمیکند در او سه جمعه مگر
آنکه خدا او را غنی مگرداند از هر احدی بفضل خود و
دعا اینست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مُغِيثُ اغْفِرْ لِي
يَا وَدُودَ اغْنِنِي بِجَلَالِكَ عَنِ حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَنِ
مَعْصِيَتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَنِ سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اثنائه و الاربعون از جمله ختمهای مجرب معتبر
که اثناء الله تعالی مختلف ندارد ختم سووره مبارکه الحمد
است و آن چند طریقه منقولست و طریقه اولی اشهر است
و طریقه اش اینست که از روز جمعه افتتاح و ابدا کند چهل

یکروز هر روز چهل و یک مرتبه بلافاصله بخواند و اگر بگوید
 فوت شود از سر بگیرد و بعد از اتمام عدد هر روز این دعا
 را بپزود یا بخواند **يَا مُفْتِحُ فَتِّحْ يَا مُفْتِحُ فَتِّحْ يَا مُفْتِحُ**
سَبِّبْ يَا مُسَبِّبُ قَبِّرْ يَا مُسَبِّبُ سَبِّبْ يَا مُسَبِّبُ قَبِّرْ يَا مُسَبِّبُ قَبِّرْ
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ و منقولست که هر که این ختم را با نیت
 و شرایط فرائض بخواند و بگوید در این مدت مرزبوره فوت
 نکند و در اشعار فرائض حرف نزنند و مزاحات حضور قلب و
 تقوی را بکند و در این چهل ^{و یک} روز پیرامون مناهج و معاصی
 نکرده اسباب نبوی فتح مهمات او بموشه میرسد که از
 ضبط کردن او در زحمت باشد بدرسینکه محرابست و در
 بعضی از نسخ بجای سزده مرتبه دعا یک مرتبه هم وارد شده
 و در نسخه نزهة القلوب این ختم را همان نحو نوشته بود و لکن
 در آن نسخه بعضی چهل و یک مرتبه حمد چهل مرتبه حمد نوشته
 بود و صاحب نزهة القلوب گوید که این ختم مبارک در آن

برای هر حاجت از حوائج دنیوی که رضا جناب قدس الهی
 در آن باشد و نام شروع نباشد از بحر باشت و مختلف
 ندارد و در نسخه دیگر چنین بنظر رسیده که ختم سوره
 فاتحه کتاب با این طریقه بجهت حصول مطالب تجرید
 و طریقه اش با این نوع است که هر روز چهل و یک مرتبه یا
 چهل مرتبه بخواند و بعد از چهل و یک نوبت پشت و یک بار
 بخواند یا مفتح فتح یا مفرج فرج یا مسیب سبب یا مهیل
 مهیل یا مئیم مئیم و در نسخه معتبره و بدیم که نوشته بود
 که هر روز بعد از اتمام فرات چهل و یک نوبت بخواند یا مفرج
 فرج یا مفتح فتح یا مسیب سبب یا مهیل مهیل یا مئیم
 مئیم و اصح نسخه اولست زیرا که از کتاب معتبره معتبره نوشته
 شد و ختم این سوره متبا که را به پنج دیگر نیز نوشته اند و بعضی
 از جهت استیفاء و تفصیل همه انواع این طرفی ختم نیز در این
 رساله ضبط کردم و آن اقسام با این نوع است که ذکر میشود

قسم اول از جهت حصول مطالب ربك شب جمعه
 يك هزار و پانزده مرتبه بخوانند و در اثناء عمل بخواب روند
 و ادعای تجر به و تکرار تجر به از برای این ختم کرده اند و الله هو
 العالم بحقائق الاشياء و مدت قرائت هزار و پانزده مرتبه
 مخفیانه ساعت میگذرد قسم دوم در بعضی از کتب
 باین طریق نوشته اند از جهت بر آمدن حاجات و دفع بلائ و
 نپستی اعدا و سلامتی از بلا با قاضی الکتاب بر این ترتیب بخوانند
 يوم السبت هفتاد مرتبه يوم الاحد شصت مرتبه يوم الاثنین
 پنجاه مرتبه يوم الثلاثاء چهل مرتبه يوم الاربعاسی مرتبه يوم
 الخميس بیست مرتبه يوم الجمعة ده مرتبه بخوانند كما نشاء الله
 باجابت مفروضت که مجموع در عرض هفتاد و بیست هفتاد
 مرتبه خواهد شد قسم سیم ایضا در بعضی از کتب به
 نظر رسیده که هر که را ممتی پیش از بد از برای دفع آن مهمو
 انطلب بدین موجب بخواند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ
 نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ بَعْدَ اذْأَن سُوْرَةُ اِخْلَاصٍ رَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ
 سَهْرَسَبِي وَبَعْدَ اذْأَن اِبْنُ دَعَا اِبْنُ خَوَّانَدَ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ بَرَكَةَ
 صِفَاتِكَ وَاَسْمَاءِكَ وَاَفْعَالِكَ فَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي ^{بِحَقِّ}
 مُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ اِجْمَعِيْنَ وَاَزْأَن اِبْنُ خَوَّانَدَ رَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ ^{جَمْعًا} نَمَا اِبْدَالِ شَهْرٍ
 رَوَى اِبْنُ خَوَّانَدَ اَنَّ اَللّٰهُ تَعَالَى اَضْمَحَ اِسْمَ اِبْنِ خَوَّانَدَ وَجَبَّ
 اِبْنُ مُحَمَّدٍ اَلْبُرْسِيَّ عَلَيْهِ الرِّجْمَةَ وَرَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ كَثْفَ اَلْاَسْرَارِ كَفْتَهُ
 كَهْ اَزْأَن اِبْنُ خَوَّانَدَ رَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ اَنَّ اَللّٰهُ تَعَالَى اَضْمَحَ اِسْمَ اِبْنِ
 خَوَّانَدَ وَجَبَّ اِبْنُ مُحَمَّدٍ اَلْبُرْسِيَّ عَلَيْهِ الرِّجْمَةَ وَرَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ
 كَثْفَ اَلْاَسْرَارِ كَفْتَهُ كَهْ اَزْأَن اِبْنُ خَوَّانَدَ رَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ
 اَنَّ اَللّٰهُ تَعَالَى اَضْمَحَ اِسْمَ اِبْنِ خَوَّانَدَ وَجَبَّ اِبْنُ مُحَمَّدٍ
 اَلْبُرْسِيَّ عَلَيْهِ الرِّجْمَةَ وَرَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ كَثْفَ اَلْاَسْرَارِ
 كَفْتَهُ كَهْ اَزْأَن اِبْنُ خَوَّانَدَ رَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ اَنَّ اَللّٰهُ
 تَعَالَى اَضْمَحَ اِسْمَ اِبْنِ خَوَّانَدَ وَجَبَّ اِبْنُ مُحَمَّدٍ اَلْبُرْسِيَّ
 عَلَيْهِ الرِّجْمَةَ وَرَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ كَثْفَ اَلْاَسْرَارِ كَفْتَهُ
 كَهْ اَزْأَن اِبْنُ خَوَّانَدَ رَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ اَنَّ اَللّٰهُ تَعَالَى
 اَضْمَحَ اِسْمَ اِبْنِ خَوَّانَدَ وَجَبَّ اِبْنُ مُحَمَّدٍ اَلْبُرْسِيَّ عَلَيْهِ
 الرِّجْمَةَ وَرَأَى اِبْنُ خَوَّانَدَ كَثْفَ اَلْاَسْرَارِ كَفْتَهُ كَهْ

بخوانند از روز شنبه با چهارشنبه شروع نماید تا چهار روز تا
 طرفین باید خواند بعد از نماز صبح بیست و یک مرتبه بعد از نماز ^{ظهر}
 بیست و دو مرتبه بعد از نماز عصر بیست و سه مرتبه بعد از نماز
 مغرب بیست و چهار مرتبه بعد از نماز عشاء ده مرتبه که مجموع ^{در}
 یک روز ثمان صد مرتبه میشود ششم پنجم از مقدس
 اردبیل رحمه الله علیه منقولست که هر که سوره حمد را با
 دوا بیست و یک مرتبه که مذکور میشود ناده روز هر روز پانزده مرتبه
 باشد از برای هر مطلبی که داشته باشد بخواند با حاجت ^{مفزون}
 است و بیخبر رسیده است و آیه اول اینست **ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ**
مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نِعَاسًا ۖ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ از
 سوره عمران و آیه دوم اینست **مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ**
مَعَدَّ الشِّدَاقَ عَلَى الْكُفَّارِ ۗ نَا أَخْرَأْ لِمَغْفِرَةٍ ۖ وَ أَجْرٍ عَظِيمٍ از سوره
إِنَّا فَتَحْنَا وَ بَعْدَ ذَلِكَ بَكَوْهُ رَبِّ سَهْلٌ وَ يَسِيرٌ ۖ وَ لَاقْتَرِ
عَلَيْنَا يَا رَبِّ الرَّابِعُ وَ الْأَرْبَعُونَ از جمله خنوم معبر

بجز آنکه مشهور و مانند اولست و نزد علما و اکابر و مجتهدین
 و تکلمین معمول به است حکم کبریت هر دوازده و عدم ناشی از
 نیت مکرر از عدم قابلیت داعی عدم اجتماع شروط و
 ختم فل هو الله احد است که او را ختم الم شرح و ختم الکجد نیز
 میگویند و این ختم است که سرآمد همه خنوم است و مزین و
 زیادتی بر همه خنوم دارد و از برای هر مطلب هر کونه ^{جمله}
 که باشد بجز تبت و خصوصاً از جهت کثرت رزق و زیادتی
 مال و منال رسیدن بمطالب نبوتی و غایب خروجه ^{بنا}
 بجز تبت جمع کثیر است و جم غفیر است و عاشر به نموده اند ^{طریق}
 اینست که داعی غسل میکنند و بالباس پاکیزه در مکان
 خلوت می نشینند و با حدی گفتگو نمیکنند تا وارد تمام شود و
 آنکس عقیق بنی یافه روزه در دست کند و طهارت بجای
 آورد و دو رکعت نماز حاجت بهر سوره که باشد بجای
 آورد و بعد از اتمام نماز هفت مرتبه سوره حمد بخواند و بعد

صد مرتبه صلوات بپیشند و بعد هفتاد و نه مرتبه سوره
 الف تشریح بخوانند و بعد از آن شروع نموده و سوره مبنای که
 قل هو الله را هزار و یک دفعه بخوانند و بعد صد مرتبه صلوات
 بفرستند و بعد بیست و هفت مرتبه حمد را بخوانند و بعد از
 آنکه همه را بجا آورده سر را بسجده گذارده از قاضی الحاجات
 مطلبی را که دارد بطلبد که انشاء الله برآورده آید و بعضی
 گفته اند که پیش از شروع بوی خوش را شش نماید و در بعضی
 از نسخ معتبره چنین نوشته اند که سوره فاتحه هفتاد مرتبه
 و صلوات صد مرتبه و الف تشریح هفتاد و نه مرتبه و سوره
 اخلاص هزار و یک مرتبه یا بسم الله و بعد هفت مرتبه سوره
 الحمد و بعد صد مرتبه صلوات بخوانند که البته حاجت
 رواست و مختلف ندارد و بعضی این ختم را از ختم مفیده
 شمرده اند و گفته اند که این ختم را بعد از نماز صبح در روز
 پنجشنبه بخوانند و اگر جمعه باشد بهتر خواهد بود و این ختم

در عرض چها ساعت تخت خوانده میشود باید داعی کلال
و ملازرا میخورد راه ندهد که کنج بر میخ نیت کل پبخارونه
میشود و این ختم مبارک از خانم الجهاد بن جناب فاستد
علی اعلی الله مقامه و رفع الله درجاته نیز منقول است
علیه الرحمه بعد از نماز حاجت فرموده که هفتاد مرتبه سوره
الحمد بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات و بعد از آن
الم نشرح و هفتاد و نه مرتبه فرموده که بخوانند و فرموده
که این ختم در مکان شریف باشد بهتر است و اینجانب مرحمت
ماب بخورد در اثنای کردن و تخت بخوانم و اینداید و رکعت نماز
حاجت کردن و تقید بروزی پنجشنبه یا جمعه را منصرف نشد
اند و فرموده اند هر وقت خوانسته باشد این عمل را توان بعمل
آورد و در بعضی از نسخ در بیاد بدم که روز جمعه ابتدا کند
تا بوم دو و شنبه ختم نماید باین نحو که غسل و جامه پاک و وضو
بعمل آورد و بعد هفت بار فاتحه و صد بار صلوات و تخت

و نه مرتبه سوره الم فشرح را بخواند بعد از آن دو رکعت نماز
 حاجت گذارد سوره حمد را صد بار بخواند و سلام را زاده
 هزار و یکبار سوره توحید را بخواند و بسجده رود حاجت
 خواهد الخامس الاربعون از برای غنا و ثواب و دو
 رکعت نماز به نیت قضاء حاجت و نیت اینکه خداوند قادر
 مختار او را بخندد و صاحب ثروت کند بجز او در روز چهار
 شنبه چهل نوبت سوره الکوثر را بخواند که انشاء الله مال
 بسیار نصیب و میشود السادس الاربعون از برای حصول
 مال و منال و ثروت و دولت در روز پنجشنبه دو رکعت نماز
 کند و بعد از آن سوره یس را بخواند و این عمل را ناسه روز
 بجز او در دنیا بجز بقیة السابغ و الاربعون از برای طلب
 مال و جلب آن و توسعه در احوال و خیرت در عاقبت و مال
 بعد از نماز صبح و بعد از سلام دادن بلافاصله بگوید
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ

اللَّهُمَّ اجْتِبِ دَعْوَكَ بِاسْمَائِكَ الْحُسْنَى بِكَرْمِهِ وَبِعَدْوِكَ
 شَرِّهِ مَبْكُوبًا بِكَدْفِعِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ خَيْرِ آيِنِ جُودِكَ مَا تُعْطِيَنِي غَيْرِي لَا أَحْتِاجُ
 بِهِ إِلَى غَيْرِكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَإِذَاءِ حَقِّكَ إِلَيْكَ وَأَنْ
 جَمَلُهُ مَجْرِبَاتُكَ الثَّامِنِ الْأَرْبَعُونَ أَلَا كَرِيمٌ أَيْنَ الْبَاتِ كَرِيمُهُ
 مِنْ سُورَةِ بَقَرَةٍ نَاجِمًا وَمِنْهُوَ لَا يَدُونَ فَاصِلُهُ هَرُورُ زَيْدٍ
 بِكَوْنِهِ بَعْدَ زَمَانٍ صَبْحِ مَجْرِبَاتِكَ وَدَوِّشِ وَكَرْفَاتِكَ
 وَعَسْرُ وَشِكِّ خَلَاصٍ شُودِ وَيَابِدِ بَعْدَ زَمَانٍ صَبْحِ مَجْرِبَاتِكَ
 بَغَائِبِ مَجْرِبَاتِكَ وَأَيَاتِكَ بِأَيِّهِ أَسْرَائِيلُ أَذْكَرُ وَأَنْعِي
 إِلَيْهِ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي وَإِنِّي بِعَهْدِكُمْ وَأَيَاتِي فَأَقْبِلُوا
 وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ
 بِهِ وَلَا تَشْرِكُوا بِآيَاتِي شَيْئًا قَلِيلًا وَأَيَاتِي فَأَتَّقُونِ وَلَا تَلْبِسُوا
 الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ الثَّامِنِ وَالْثَامِعِ
 الْأَرْبَعُونَ فَصَلِّ عَلَى مَنْ سَأَلْتُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيْهِ بِرُكَاةٍ مَخْدُودَةٍ

مُتَعَابُودَةٌ بِأَسَدٍ وَمَطْلَبُهُ أَنْ يَخُذَ بِمُجَاهِدٍ مِنْ مَقُولَةٍ دُونَ
وَشَرِيكَ وَعِزَّتِ وَعِلْمٌ وَعَمَلٌ وَعَفْرٌ ذَلِكَ بِأَنَّكَ بِيَدِ الْكَرْفَانِ شَوْ
أَنْ يَسِيلَ فَفَرُوقًا وَاسْتِصْنَاءًا وَبِرِيشَانِي وَكَرْفَانِي نَاخُوشِي
جَسْمًا وَالْمَرْوَحَا بَابِدَسْتِ شَبَّ جَمْعُهُ بَعْدَ أَنْ كُنْتُمْ دُونَكَ أَنْ
شَبَّ جَمْعُهُ بِيَدَارِ شَوْ وَوَضُوعِي كَامِلٌ بِعَمَلٍ أَوْ دُونَ بَيْتِ رَفْعِ حُدِّ
أَنْ بَرَايِ كَرُودِ عَاوَا بَا حَرِّ نَمَازِ وَدَوْرِكَ نَمَازِ حَاجَتِ بَلَدَارِ
بِهَرِ سَوْرَةِ كَهْ مَعِي شَوْ وَبَعْدَ أَنْ صَلَوَاتِ بِرِ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
صَدْرُ شَبِّ بَعْرِ مَنَدِ وَهَزَارِ وَبِكْرِ شَبِّ بَكُوبِدِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ وَبَعْدَ أَنْ تَامَ بِأَنْ صَدْرُ شَبِّ صَلَوَاتِ بَعْرِ سَنَدِ وَمَطْلَبِ
خُورِ أَنْ خَدَا وَنَدِ بِمُجَاهِدِ كَهْ إِثْنَا عَشَرَ اللَّهُ بِرَا وَرَدِ أَسْتِ وَآكِرِ
دَفْعَةُ أَوَّلِ مَطْلُوبِ بِعَمَلِ بِنَابِدِ شَبِّ جَمْعُهُ نَبَزِ بِعَمَلِ بِأَوْرِدِ وَآكِرِ
دَفْعَةُ دُورِ بِعَمَلِ بِنَابِدِ شَبِّ جَمْعُهُ سَبْمِ بِعَمَلِ أَوْ دُونَ كَهْ إِثْنَا عَشَرَ اللَّهُ
تَخْلِفُ تَدَارِدُ الْمَخْسُوفِ مِنْ أَيْضًا مِنْ مَقُولَةٍ كَهْ أَنْ جَمْعُهُ
عَفِي شَرِيكَ مَوْسَعَةٍ وَرَمَعِيَّتِ دَرِ شَبِّ جَمْعُهُ دَوْرِكَ نَمَازِ كُنْدِ

و اگر بنا غسل باشد بهتر است و در هر رکعت حمد یکبار و
 سوره الم نشرح هفت بار و این آم عندهم خرائش و رحمة ربك
 العزيز الوهاب آم لهم ملك السموات والارض ما بينهما ما فلا
 فلا تقوا في الاسباب پازده بار و چون سلام دهد هزار بار
 بگوید یا وهاب و بعد از آن مطلب را از حق تعالى سوال کند
 که جناب الهب لعطا یا کنجی از کتبهای مرحمت خود و خزینه اختر
 نعمت خود با وعظا فرماید و توسعه در امر او بدید ابدان الحادی
 والخسوف جهت توانگری و دوام ملک و بزرگی و تسلط
 و خدم و حشم مداومت نماید بر این اسم الملیک الثالث الخسوف
 از جهت کشف کارهها و وسعت روزی و نصف شب هزار
 دفعه بگوید سبحان الملیک المحی القیوم الذی لا یموت کافشا
 الله اثر خواهد بخشید الثالث الخسوف از برای توسعه
 در امر معیشت و غنا و توانگری و سحر کابینه نزدیک صبح مانند
 دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد هفده مرتبه قل

بِأَيْتِهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت دوم بعد از حمد هفده مرتبه
 سوره قل هو الله احد و در رکوع از دو رکعت هفده مرتبه سبحان
 رَبِّ الْعَظِيمِ و بجمده و در هر يك از سجده نهم هفده مرتبه سُبحَانَ
 رَبِّيَ الْأَعْلَى و بجمده و بعد از فراغ هفده مرتبه اية الكرسي بخواند
 که مجربست گفتند که اینم از کوز محققه است چنانچه فصحا جمع
 حوائج دینیه و دنیویه موثر است الله اعلم الرَّابِعُ الْمَسْنُونُ
 شیخ طوسی علیه الرحمه ذکر کرده که از برای قضاء حوائج روز سه
 شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه روزه بگیرد و در وقت عشاء فارغ
 میشود و سجده کند و در سجده بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَعَبْدِكَ الْمَاضِيَةِ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُوسِّعَ رِزْقِي وَ
 تُبَدِّلَ مَبْرَأَتِي مِنْ دَاوَمٍ عَلَى ذَلِكَ وَتَعَالَيَ رِزْقِي
 فَضْلِي دِينَ كَأَسْمَاءَ مَا كَانَ لِنِسَاءِ اللَّهِ تَعَالَى يَعْزِي بِهِنَّ هَرُكْسَ مَلَأَتْ
 كُنْدَ بَرَابَرِ نَمَازٍ وَسَعَتِ مَبْدَأُ خَدَائِكَ بِرُزْقِي وَإِذَا مَبْكَدُ

دین او را هر چه باشد و هر حاجت که خواسته باشد انشاء
 الله تعالی رواست الخافس الخسوف طریقه ختم سوره
 مبارکه اذ اوتعت الواقعة است که از برای سعت روزی
 و توسع در معیشت ناشر غریب و در طریقه اش اینست که
 افتتاح از شب شنبه کند و هر شب سه دفعه بخواند و شب
 جمعه هشت شب بخواند و این عمل را پنجشنبه پنج هفت
 بعمل آورد و هر وقت که میخواهد سوره را بخواند پیش از
 سوره این دعا را بخواند اللَّهُمَّ ارزُقْنَا رِزْقًا وَسَعًا
 حَلَالًا طَيِّبًا مِنْ غَيْرِ كَيْدٍ وَاسْتِجِيبْ عَوْدِي مِنْ غَيْرِ دَرٍ وَ
 اعُوذُ بِكَ مِنْ فَضِيحَةِ الْفَقْرِ وَالذُّبْنِ وَادْفَعْ عَنِّي هَذَا بَيْنَ
 بَيْنِ الْإِيمَانِ مِنَ السَّبْطَيْنِ الْكُحْنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و بعضی فرموده اند که از
 شب شنبه اول ماه شروع کند تا شب پنجشنبه هر شب
 پنجشنبه و در شب جمعه باز ده مرتبه و پیش از شروع سه

مرتبه بگوید **اللَّهُمَّ ارزُقْنَا رِزْقًا وَاسِعًا نَأْخُذُكَ**
 بعد از اتمام بخواند **بَارِئِ مِنَ الْمُفْلِسِينَ وَبَارِئِ الْمَسْكِينِ وَ**
بَارِئِ الْمُتَحَمِّلِينَ وَبَارِئِ الْمُتَغَيِّبِينَ وَبَارِئِ بَوْمِ اللَّيْلِ
إِنَّاكَ تَعْبُدُ وَإِنَّاكَ نَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِن كَانَ رِزْقِي فِي
السَّمَاءِ نَأْخُذُكَ بِخَوَانِدٍ وَبَعْضُهُ أَوْ بَرُوكَانَ مَرْمُورَهُ اندکه
 ابتدا از شب پنجشنبه نماید یا بطریق شب پنجشنبه پنج بار
 شب جمعه پازده بار شب شنبه و شب یکشنبه و دو شب سه و
 شنبه و چهارشنبه هر یک پنج بار که مجموع در عرض هفت
 چهل و یک مرتبه میشود و هر نوبت که سوره را تمام کند ابتدا
 بخواند **اللَّهُمَّ إِن كَانَ رِزْقِي فِي السَّمَاءِ فَأَنْزِلْهُ وَإِن كَانَ**
فِي الْأَرْضِ فَأَخْرِجْهُ وَإِن كَانَ بَعِيدًا فَمُرِّبُهُ وَإِن كَانَ قَلِيلًا
فَكَثِّرْهُ وَبَارِكْهُ وَإِن كَانَ قَرِيبًا فَتَسِّرْهُ لَنَا فِيهِ بِرَحْمَتِكَ
بَارِئِ الرَّاحِمِينَ و بعضی گفته اند ابتدا از شب جمعه نماید
 و شمره خواندن این سوره بیکی از این سه طریق بهتر است

از انجمله آنکه غاری آن بتینکے و محنت کرفنا و نمیشود و روئی
او واسع میگردد و جمیع مهمتا او کفایت میشود و اذ غای
بخرید در باره شمر خواندن اینسوره مبارکه با بنظر یون
بپاشده است احادیث صحیحهم مؤید این مطلب است
و در بعضی از مسائل معتبره مدونه در خصوص ختم
واقعه چنین بنظر رسیده که چون اول ماه و شب باشد شروع
نماید بخواندن اینسوره مبارکه با طهارت و رو بقبله روز
اول یکشنبه دوم دوشنبه سیم سه شنبه و چهارم چهارشنبه
پنجمه مرثیه بخواند و بعد از تلاوت سوره مبارکه هر روز
این دعا را بخواند بِاَمْسِیْبِ الْاَسْبَابِ بِاَمْفِیْحِ الْاَبْوَابِ
اَفْیْحْ لَنَا الْاَبْوَابِ وَبِیْرِعَلَّتَا الْجَنَاتِ وَسَهَّلْ عَلَيْنَا
الْعُقَابِ اَللّهُمَّ اِنْ كَانَ رِزْقِي قَدِیْنُو عِبَالِي فِي
السَّمَاءِ فَاَنْزِلْهُ وَاِنْ كَانَ فِي الْاَرْضِ فَاَخْرِجْهُ وَاِنْ كَانَ
فِي الْاَرْضِ بَعِيْدًا فَقَرِّبْهُ وَاِنْ كَانَ قَرِیْبًا فَبَسِّرْهُ وَاِنْ كَانَ

بِسَبْرٍ أَفْكَرَهُ وَإِنْ كَانَ كَثِيرًا فَخَلِدُهُ وَإِنْ كَانَ مُخَلَّدًا
 فَطَيَّبْهُ وَإِنْ كَانَ طَيِّبًا فَبَارِكْ لَهُ فِيهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ بِبَارِبٍ
 فَكُونْ بِكَيْتُونَيْتِكَ وَوَحْدَانَيْتِكَ نَاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ وَإِنْ كَانَ عَلَى أَيْدِي شَرِّ خَلْقِكَ فَأَنْزِعْهُ وَأَنْقُلْهُ
 إِلَى حَبْثٍ أَكُونُ وَلَا تَسْغُلْنِي الْبِحَبْثُ بِكُونٍ مِنَ الْفَوَائِدِ
 الْمُرْوُوزَةِ الْمَكْتُوبَةِ الْمَنْقُولَةِ مِنْ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي الْمَجَالِبِ مِنْقُولٍ
 عَنْ مَوْلَانَا وَسَيْدِنَا زَيْنِ الْعَابِدِينَ إِذَا كَانَ أَوَّلُ الشَّهْرِ يَوْمَ
 الْإِثْنَيْنِ فَأَبْدِءْ وَأَفْرَأْ إِذَا وَضَعْتَ مَرَّةً وَاحِدَةً وَفِي الْيَوْمِ
 الْإِثْنَيْنِ مَرَّتَيْنِ وَهَكَذَا إِلَى يَوْمِ الرَّابِعِ عَشَرَ رُبْعًا عَشْرًا مَرَّةً
 وَفِي كُلِّ حَمِيصٍ فَرَأَ الدُّعَاءَ مَرَّةً وَاحِدَةً لِتَوْسِعَةَ الرِّزْقِ وَتُسَهِّلَ
 الْأُمُورَ الْمَشْكُوكَةَ وَإِذَا أَدْبَرْتَ بِمَجْرِبِ غَيْرِ مَرَاتِبٍ وَلِبَكْمٍ مِنْ
 الْجَهْلَاءِ وَالسَّفَهَاءِ يَا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ يَا جَوَادُ يَا
 حَلِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا كَرِيمُ أَسْأَلُكَ مُخْفَةً مِنْ
 مُخْفَاتِكَ تَلَمُّ بِهَا سَعْتِي وَتَقْضِي بِهَا دِينِي وَتُصَلِّحَ بِهَا

شَانِي بِرَحْمَتِكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ رِزْقِي فِي
 السَّمَاءِ فَأَنْزِلْهُ وَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ فَأَخْرِجْهُ وَإِنْ كَانَ
 بَعِيدًا فَأَقْرِبْهُ وَإِنْ كَانَ قَرِيبًا فَاقْتَبِرْهُ وَإِنْ كَانَ قَلِيلًا
 فَكَثِّرْهُ وَإِنْ كَانَ كَثِيرًا فَبَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ سَلَّ عَلَى أُمَّةٍ
 خَيْرًا خَلِّفِكَ وَلَا تَخُوجْنِي إِلَى شَرِّ رِخْلِكَ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ
 فَكُونْ بِكَ يَوْمَ نَبِيِّكَ وَوَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ انْقُلْهُ إِلَى
 حَيْثُ كَوْنٌ وَلَا تَنْقُلْنِي إِلَيْهِ حَيْثُ يَكُونُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا وَاحِدٌ يَا يَحْيَىٰ يَا بَرُّ يَا كَرِيمٌ يَا رَحِيمٌ يَا
 غَنِيٌّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّمْ عَلَيْنَا بِغَمَّتِكَ هَبْنَا
 كَرَامَتَكَ وَالْبَيْنَاعَا فَيْتَكَ السَّادِسُ مِنَ الْخَمْسِ أَنْجَابُ
 امير المؤمنين عليه السلام مرويت كه اگر هر روز يك مرتبه
 سورة اذا وقعت الواقعة و يك مرتبه بايتها المنزل و يك
 مرتبه سورة واللبل و يك مرتبه سورة الم نشرح را بخواند
 بجهت داود بن و رفع فقر حاجت او روا مي شود و چون

تمام شود این دعا را بخواند تا چهل روز این عمل را بجا آورد
یا اَرِيقَ السَّائِلِينَ يَا اَرْحَمَ الْمَسْكِينِ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا
غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَكَفِّرْ بِمَجْلَالِكَ عَن حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَن مَعْصِيَتِكَ
وَاعْنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا اِلَهَ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ الْبِحَاثِ الْخُسُونِ اِزْبِرَايْ
وَسَعَتْ رِزْقِي وَتَوَسَّعَتْ دَرَاكُوتِي وَرَفَاهَتِي دَرَاهِمًا
از جمله مخرج باشد که تا یک هفته این عمل را بجا بیاورد و این
عمل اینست که هر شب تا بین نماز شام و خفتن چهار رکعت
نماز بابد کرد و در هر رکعت یک حمد و یک سوره بجز سوره
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ نَأْخِزْ بِهٖ اَنْزَالَهُ الشَّامِ وَالْخُسُونِ عَنِ حَبْرٍ
بن محمد بن ابانہ علیہم السلام قال من قال كل يوم ثلاثين مرة
لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ اسْتَقْبَلَ الْغَنَى وَاسْتَدْبَرَ
الْفَقْرَ النَّاسِعَ وَالْخُسُونَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا

عن

عَنْ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَالَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مَا نَزَّ مِنْهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ اسْتَفْتَحَ الْغَنَى وَاسْتَدْفَعَ الْبُخْسَ وَاسْتَدْعَى رِزْقَ رَبِّهِ بِابْنِ الْبَيْتِ وَاسْتَفْتَحَ بِرَبِّهِ بِابْنِ الْبَيْتِ ۲ التَّوَنُّونُ اذْبُرْ أَيْ سَعَتْ رِزْقَ هَرِّهِ وَرِزْقَ دَعَارِ الْجَوَانِدِ اللَّهُمَّ يَا سَبِّبَ مَنْ لَا سَبَبَ لَهُ وَيَا سَبِّبَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ مِنْ غَيْرِ سَبَبٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي بِنِي بِجَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَنْ سِوَاكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَادِي وَالْثَوْنُ دَرُّ ثَوَسَعَةِ رِزْقٍ وَأَنْوَاعِ فُتُوحٍ وَدَفْعِ فُتُوحِ دَاءِ دِينِ ابْنِ نَبَاذِ كَهْ نَمَازِ اِمَامِ جَوَادِ اسْتَسْبِغِ الْاِثْرَ وَازْمُودِهِ وَبِحُرِّيَّتِكَ وَانْ چَهْتَارِ كَعَشْتِكَ بِدُوسْلَامِ دَرِ رَكْعَتِ اَوَّلِ بَعْدَانِ حَمْدِ سُورَةِ فَلَقِ دَهْ بَارُودِ رِثَانِهِ بَعْدَ اَزْهَرِيكَ اَزْ سُورَةِ

جحد و اية الكرسي و امن الرسول فالخر سورة بخوانند و
 بعد از سلام از دو رکعت اول ده بار بگویند سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْأَبَدِ الْأَبَدِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ
 الْقَمَدِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي فَعَ السَّمَاءَ بِغَيْرِ عِمَالٍ مُنْفَرِدٍ
 بِالْإِنصَابِ وَ لَا وَلَدٍ وَ دَرُ رُكْعَتِ الْوَالِدِ وَ دَرُ رُكْعَتِ ثَانِيَةٍ
 بَعْدَ زُجُودِ سُورَةِ الْهَيْكَمِ التَّكْوِينِ مَرْتَبَةً وَ دَرُ ثَانِيَةٍ
 فَاتِحَةِ سُورَةِ قُدْرَتِهِ مَرْتَبَةً وَ سُورَةِ إِذْ أَنْزَلْنَا لِيَ الْأَرْضِ
 زُلْزَالَهَا مَرْتَبَةً وَ چُونِ فَارِغِ شُودِ سَجْدَه كُنْدِ وَ دَرُ
 سَجُودِ هَعْنِكَ بَارِ بَكُوبِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِتُبَيِّرَ
 فِي كُلِّ عَسِيْفٍ فَإِنَّ نَبِيَّكَ لِعَسِيْفٍ عَلَيْكَ بِسْمِ سِرِّ
 اَزْ سَجْدَه بَرْدِ اَرْدِ وَ دَرُ بَارِ اِيْنِ اِيْرَ اِيْرَ اِيْرَ اِيْرَ اِيْرَ اِيْرَ اِيْرَ
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَ رَبِّ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ الشَّامِ
 وَ الشُّلُوْنِ خَتْمِ سُورَةِ مَبَارَكَةِ وَاللَّيْلِ اسْتِ نَاجِهْلِ
 شَبَّ هَرِ شَبَّ چِهْلِ دَفْعِ وَ چُونِ هَرِ دَفْعِ كِه بَابِ شَبَّ بَعْدِ

وما

وما لاحد عنده من نعمةٍ لم يجز منه بوسد سه و فعه تکرار
 نماید و سوره را تمام کند که از برای فو حات الغیب الثمنا
 است و کثرت مال و منال اشرف و نفع عزیز پارده که
 عقول از کفیت ان عاجز است الثالث الثون ختم قل
 اللهم از جهت غنی و کثرت دولت و ثروت از بجز باشد
 چنانکه علما ادعا کرده اند و طریقه اش اینست که هر وقت
 از اوقات شب که باشد برخیزد و وضوی کامل بکشد و دو
 رکعت نماز کند و بعد از آن رو بقبله یا خواطر جمع و ایة
 مَبَاكِهِ قُلِ اللَّهُمَّ يَا بَعِيْرَ حَسْبَا چهل مرتبه بخواند و چون
 فارغ شود بنویسد بر کاغذ سفید یا کپز ه حرف میم را با
 مخوم بخط بنکویس ان کاغذ را بر مکان ظاهری بچسباند
 و هر روز نظر کند بان حرف چهل مرتبه و در هر مرتبه
 ایة مذکور را بکافعه بخواند در اثناء خواندن نظر
 از حرف برندارد و منوجه کیستی شود تا چهار روز

اربعین تمام شود از کثرت مال و توسعه عجایب ببیند
و غرائب مشاهده کند الرابع والتون منقولت
که هرگاه شخصی را عسر بر روی دهد یا حاجتی داشته
باشد که از هیچ جا امید و فرج از برای فضا او نباشد
باید که در آخر شب اگر در وقت سیم شب جمعه باشد هفت
است بر خیزد و وضوی کامل بنماید و در رکعت نمازها
کند و بعد از فراغ از نماز هفتاد مرتبه بخواند
اللهم باذن الله تعالی ما طلب حاصل شود و بسیار بجزیب
و دعای اینست یا ابصر الناظرین یا اسرع الحاسبین
یا اسمع السامعین یا اکریم الاکرمین یا ارحم الراحمین
و یا احکم الخائکین و بعد از فراغ از دعا بردارد
و او مقصود خود را از فاضل الخا جاجا خواهد که ان شاء الله
تعالی رواست الخامس والتون هر کس سوره و اللیل
و سوره و الشمس را هر یک هفت مرتبه بخواند و بعد

مرثبه مكوبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ تَبَارَكَ اللهُ
 رَبُّ الْعَالَمِیْنَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ
 الْعَظِیْمِ ناسته شب منغاف بعد مذکور مرادى كه دانه
 باشد حاصل شود و جمعیت بسیار باشد اثنتا عشر
 و التثون ايضا رویت كه هر كس روزى بروى شك
 شود امین شپنجات را مداومت نماید هر يك از این اذکار
 را هر روز هزار دفعه با این ترتیب روزى آن قدر وسع
 زیاد کرد كه از ضبط آن عاجز آید مشبه اللهم
 صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يكشنبه باربنا العالمین دوشنبه
 باذالاجلال والاکرام سهشنبه بافاضه الحاجات
 چهارشنبه باارحم الراحمین پنجشنبه باحقى باقوم
 جمعہ لا اله الا الله الملك الحق المبين السابع
 والتثون مداومت کردن بر باحقى بعد از نماز هجده
 بار باعث طول عمر و دفع مرگ و مفاجات و توسع عمر و معاش است

وایضا گفتن یا حی یا قیوم بجهت یادش معاش اثر عظیم
 دارد. مسوق است. او دان احمد بن عباس بن علی الزید
 گوید که جمیع این ختمها و او را در از کتب صحیحی می توانست
 شده و بجهت اختصاص اسم کتب گرفتند. باب دوم
 در بیان خنوم و آزاد مجرب که مداومت کردن بر آنها محفوظ
 میباشد از بلبات دفع شداید و سخینها و دفع خون از
 سلاطین و کزنده و غیر آن و آن سببها و ختم و ورد است
 اولی از ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین
 نقل است که هیچ وردی در عالم بهتر از این شش ایات نیست
 و هر که این شش ایات را در هر با مداد بخواند و بر شش جهت
 خود در مد از آن هفتاد بلا دفع بشود و اگر کسی در زندان
 باشد این شش ایات را بخواند و بر شش جهت خود در مدان
 آن ورطه خلاصی یابد و اگر این شش ایات را در میان بار و
 نهد یا همراه خود داشته باشد آن امین صاحب میان از

جميع افات و فطاع الطریق ایمن باشد و خواننده این شش
 ایه در نظر مردم عزیز باشد و هر که هر روز این ایتها را بخواند
 از شر جميع خلاقی ایمن باشد و اگر همه مخلوق با او دشمنی
 کنند قادر بر ایزای او نبوده باشند و هر که خوف و الهی بدد
 او راه نپساید و در هر ایته از این ایتها ده فان است و هر فایده
 چندین خاصیت است مانند رازی عمر و قوه بدن و نوبه
 وقت آورده اند که پادشاهی بود یا اعیان ملک و ملازمان
 غضب کردی مگر ز پیری که مدت چهل سال او زارت او کرده
 بود هر گاه میخواست که با او غضب کند حضرت خون سبحانه و
 غضب او را بلطف مبدل کردی بعد از چهل سال با کردی
 بوزیر گفت چه حکایت است که هر چند در این مدت خواستم
 که غضب کنم حضرت مقابل فلان و فلان را بگردانم یا
 تو غیر از لطف از من بوجود نیامد اگرست این دانه بر من پشیمان
 کن گفت ای سلطان بدانکه من طفل بودم و فراتر از این است

حمزه که یکی از فرآه سبعمینست بخواندم از پس حمزه شنیدم
 که گفت در قرآن شش ایه هست که در هر ایه از آن ده حرف ^ف ^ق
 واقعست هر کس در صبح این شش ایه را بخواند هیچ کس بد
 مضرت نتواند رسانند و اگر پادشاه و سلاطین و حکام ^{فصد}
 وی نمایند پنج صباح بخواند فخر ایشان بلطف مبدل ^م
 شود و طریقه خواندن این آیات آنست که در قرآن هر ایه ^م
 در قافیهها آن کند و نزد هر قافیه آنکشت فراگرد و ایند از
 آنکشت کوچک نمایند و چون ایه تمام شود فتح آنکشتان نمایند
 و پنج بار با قومی و پنج بار با نانی و پنج بار با زانی کوبند
 و شروع بقرائت بایه دوم کنند و هم چنین در آخر هر ایه آن
 اسماء را به معاد و تکوینند و در بین خواندن اسماء را
 که دارند بخاطر آوردند که زودتر با حاجت مقرون گردد و
 از این شش ایه چهار مرتبه اول در سوره بقره دوم
 در سوره مائده پنجم در سوره رعد است چهارم در

در سوره بقره
 در سوره مائده
 در سوره رعد
 در سوره نمل

سورة مزل الاية الاولى المذابة الذين الملا من
بني اسرائيل بعد موسى اذ قالوا لنبينا لهم ابعث لنا
ملكاً فنقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم
القتال الا نقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد
اخرجنا من ديارنا وابناؤنا فلما كتب عليكم عليهم القتال
تولوا الا قليلاً منهم والله عليهم بالظالمين ۱- الاية الثانية
لقد سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء
سنكتب ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا
عذاب الحريق الاية الثالثة المذابة الذين قبل لهم
كفوا ايديكم وافهموا الصلوة واتوا الزكوة فلما كتب عليهم
القتال ذاقوا مني منهم يخشون الناس كخشية الله او
اسد خشية وقالوا ربنا لم كتب علينا القتال لولا
اخرنا الى اجل قريب فلما ساع الدنيا قبل بالآخرة
خبر لمن اتقى ولا يظلمون فبلا ۲- الاية الرابعة وانزل

عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبْنَا بَاقِرًا نَافِقًا قَبْلَ مِنْ آحَدِهَا
 وَلَمْ يَتَقَبَّلْ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَافْتِنَاكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
 مِنَ الْمُتَّقِينَ الْآيَةُ الْخَامِسَةُ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
 لِإِنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
 أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ
 خَلَفُوا وَتَخْلَفِيهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ
 شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْآيَةُ السَّادِسَةُ إِنَّ رَبَّكَ
 يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَ
 طَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَافْرَأُوا مَا نَبَّيْتُمْ مِنَ الْقُرْآنِ
 عَلِمَ أَنْ سَبَّكُونَ مِنْكُمْ مُرْضَى وَالْعُرُونَ بِضُرِبُونَ فِي
 الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَالْعُرُونَ يُعَانِلُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَافْرَأُوا مَا نَبَّيْتُمْ مِنْهُ وَأَقْبَهُوا الصَّلَاةَ

وَانْتُوا الزَّكَاةَ وَافْرِضُوا لِلَّهِ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ مَجْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ
 أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ الشَّابِلِي اَز
 حضرت امام عرويه که روایتی حضرت سول را برسد
 که با علی صیحه نورا چندی بیاموزم که اگر خلایق هفت اسم
 وزمین جمع شوند بنویسند بدین ترتیب که در وضو بنویسند
 رسانید و هیچکس بر نوظفر نیاید گفتیم یا رسول الله چه
 خواهم فرمود که هفت به در قرآن هست انرا بخوان و بر خود
 بدم بدین نهج که ایه اول پیش سوره ثانی بر قفا ایه ثالث
 بر بالای سر ایه رابع بسوی قدمها و ایه خامس بر طرف
 راست و ایه ششم بر طرف چپ و ایه شابع بر تمام اعضا
 با علی هر که این هفت بگوید بخواند و یا خود نگاه دارد حق
 سبحانه و ثعلبی هفتاد هزار بدی از نامه اعمال او دور
 کند و هفتاد هزار حسنه در نامه اعمال او بنویسد هفتاد

هزار کوشک در بهشت از برای او بنا کند و هفتاد هزار
 خور و قصور و غلمان را برای او گرامت فرماید و هفتاد
 هزار حله از حریر بهشت در وی پوشاند چنانکه صفت
 آنها بجز خدا بیغالی نداند و باز حضرت فرمودند یا علی
 هر که این هفتاد بار بخواند و با خود نگاه دارد حق سبحان
 و تعالی در روز قیامت امتا و صدقنا بحرمت دارنده
 این هفتاد هیکل را بخشد اگر چه مستوجب عذاب باشد
 و باز حضرت فرمودند یا علی هر که این هفتاد هیکل را ببرد
 بیمار به بندد بفرمان خدا پشیمان شود و هر که این هفتاد
 هیکل را بخواند و بخورد بد ما کریمش پادشاهان را برود معظ
 و عزیز کرد و اگر چه بر او خشم گرفته باشد نرم کرد و الا به
 ۲ لا و لے قل لن یصیبنا الا ما کتب الله لنا هو موئنا
 وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۱ الاية الثانية و ان
 هَمْسَكَ اللَّهُ بِضُرِّهِ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنَّ يُرِيدُ بِكَ خَيْرًا

فَلَا فَاذْ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۲ الآية الثالثة وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
 كِتَابٍ مُبِينٍ ۲ الآية الرابعة إِنْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ رِجْ
 وَرِيقِكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۲ الآية الخامسة وَكَاتِبٌ مِنْ دَابَّةٍ لَا
 يُحِيطُ بِرِزْقِهَا اللَّهُ بِرِزْقِهَا وَأَبَاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ۲ الآية السادسة مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
 مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا يُغَيِّرُ لَهَا مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ۲ الآية السابعة وَلَوْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاسِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي
 بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِي قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۲ الثالث من زادان يدفع عنه

البلاد والفضاء وان يوسع بذقرو يفتها اعداءه وان
 يكون في اعين الناس عزبا وان يفضى حوايجهم في كل
 يوم فامحذ الكتاب ثلاث مرات وانا انزلناه ثلاث مرات
 ويفر هذا الدنيا ثلاث مرات محمد رسول الله اما هي
 وفاطمة بنت رسول الله فون راسه وامير المؤمنين علي
 بن ابي طالب وصي رسول الله عن مبيي والحسن والحسين
 وعلي ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن
 والحجة المنظر محمد صاحب الزمان ائمتي صلوات
 الله عليهم عن شهابي وابوزر وسلمان ومقداد
 وحذيفة وعمارة واصحاب رسول الله رضى الله
 عنهم من وراي والملائكة عليهم السلام حولي والله
 تعالى وليتعالى شأنه ونفدست سناوره ونظاهرك
 الاوه محبتي وحافظي وحفيظي والله من ورايهم
 محبتي بل هو قران مجيد في لوح محفوظ فالله خيرا

حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا
 عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ رَبِّ الْكَرِيمِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْوَلِيُّ النَّدِيمُ يَا وَاحِدُ
 الْبَائِثِ الرَّابِعِ دَرَادِعُهُ فِدَسُهُ وَارِدَاتُهُ
 يَا مُحَمَّدُ هَرَكَةٌ تُرْسٌ زَانِجَةٌ فِي زَمَانٍ اسْتَحْوَاهُ شَيْطَانٌ
 حَوَاهُ جَنِّ ابْنِ دَعَاؤِ رُوقِئِكَ تُرْسٌ وَدَلَّوْهُمُ رُسْدٌ
 مَجْوَازٌ لِكَيْ لَا يَشْطَبَنَّ وَجْهَ بَاوَهَبِ ضَرْبٌ مِمَّنْ يَسُدُّ دُعَا
 امْنِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ إِلَهَ الْاَكْبَرِ
 اَلْمَنَاهِرُ يُقَدِّدْنَاهُ جَمِيعُ عِبَادِهِ وَالْمَطَاعُ لِعَظَمَتِهِ عِنْدَ
 كُلِّ خَلِيفَتِهِ وَالْمُضَى مَشَبَّهُ لِسَابِ قُدْرِهِ اَنْتَ تَكْلَاهُ
 مَا خَلَقْتَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا يَمْنَعُ مِنْ رَدِّكَ بِرِسْوَةٍ
 شَيْءٌ دُونَكَ مِنْ ذَلِكَ التَّوَهُُّ وَلَا يَجُولُ اَحَدٌ دُونَكَ بَيْنَ
 اَحَدٍ وَمَا تُرِيدُ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّ مَا يُرِي وَمَا لَا يُرِي

فَبُضِّئِكَ وَجَعَلْتَ قَبَائِلَ الْجِنِّ وَالشَّيَاطِينِ بَرِّوْنَا وَلَا
 تَرْبُهُمْ وَإِنَّا لِكَائِدُهُمْ خَائِفٌ فَأَمَتْنَا مِنْ شَرِّهِمْ وَبِأَسْمِهِمْ
 بِحَقِّ سُلْطَانِكَ الْعَزِيزِ بِأَعْرَابِ الْمَخَاسِمِ مَرْدِيَّتِ
 كَهْدِ زَمَانِ جَنَابِ مَا مَزِينِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 شَخْصَةً فَرَمُودِ نَدَا سَهْدِ فَعَرَاوِدِ رَاثِثِ انْدَاخْتَدِ
 لِنَوْحِ وَدَرَابِ نَدَاخْتَدِ غَرَفِ فُشْدِ وَكَرُونِ اَوْرَا
 شَمَشِ نَبْرِيْدِ حَضْرَتِ فَرَمُودِ اَنْ نَابِكَا رَادِ عَاثِي هَمْرَا
 چُونِ رَفْتَاوِ رَا بَرَهَنَهْ كَرْدِنْدِ دِعَاثِي هَمْرَا وَبِ
 وَدُعَا اَيْتِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ يَا مَنْ
 لَا یَعْلَمُ الْغَیْبَ لَا هُوَ یَا مَنْ لَا یُدْبِرُ الْاَمْرَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا
 یَصْرِفُ السَّوْءَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا هُوَ یَا
 مَنْ لَا یُحْیِ الْمَوْتَةَ اِلَّا هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ الْبَاطِنُ
 وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ وَیَا لِحَقِّ اَنْزَلِنَاہُ وَیَا لِحَقِّ نَزْلِ وَمَا
 اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِیْرًا بِحَقِّ كَهْبَعِصٍ وَبِحَقِّ

حَسْبُكَ كَمَا لَهَا وَبِأَسِيرًا بِأَمْلًا صَادِقًا بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ السَّادِسَ أَنْ حَضَرْتَ مَامَ زَيْنِ
 الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْفُولَتْ كَهْ فَرَمُودَه مِنْ بَاكَ
 نَدَارَمُ وَقَبِيكَه ابْنِ دَعَارَا خَوَانْدَه بَاشَمُ وَكَرَجِهَ مَجْمَعُ
 شُونَدُ بِرَحْدَاوَتِكَ مِنْ جَنِّ وَانْسِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ
 إِلَيْكَ اسْتَلْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ وَجْهِي وَإِلَيْكَ فَوْضُوكَ
 أَمْرِي فَأَحْفَظْهُ بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ وَمِنْ
 خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ قُدْرَتِي وَمِنْ مَخْتَلِي وَ
 ادْفَعْ عَنِّي بِجَوْلِكَ وَقُدْرَتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ السَّابِعَ يَا وَاحِدَ الْبَنَاتِ أَقَلَّ كُلِّ
 شَيْءٍ وَآخِرُهُ مَنْ اغْتَسَلَ مِنْكَ الظُّهُ ثُمَّ صَلَّاهَا وَفَرَّ بِهَذَا
 الْاسْمِ خَمْسِينَ مَرَّةً أَمِنَهُ اللَّهُ مِمَّنْ يَخَافُ وَيَغْتَابُهُ مِنَ الْوَسْوَاسِ
 وَالْإِفْكَارِ لَرُوتَه الثَّامِنَ أَنْ بَرَأَى حُصُولَ مَهْمَا عَظِمَهُ

و بر آمدن مقاصد کلیه و شفای امراض و ادای قرض
دوازده هزار مرتبه در یک مجلس بخوانند و اگر وقت دست
ندهد و یک نفس نتواند بخواند با شراکت هم خوانده
شود خوبست و اگر نتواند در یک مجلس صد و بیست
نوبت بخواند که انشاء الله نعم در ا هفته میراد برسد
و اثر استجاب بظهور میرسد اَمِنْ بِحُجُبِ الْمُضْطَرِّ
اِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْاَرْضِ
و در بعضی از نسخ چنین مسطور است که از جهت مهمان
کلی و خوف از سلاطین در یک مجلس پنجاه و هزار
مرتبه بخواند که در ا هفته از خوف برهد و حاجات او بر
مباید اما آنچه مشهور است از اکثری از ثقات و عدول
منموع شده ختم زبور اَمِنْ بِحُجُبِ الْمُضْطَرِّ اِذَا دَعَاهُ
وَ يَكْشِفُ السُّوءَ اَمِنْ بِحُجُبِ الْمُضْطَرِّ اِذَا دَعَاهُ
از جمله ختمهای مجرب معظم ختم سوره مبارکه حشر است

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
که هر که سوره مینا و که حشر را از برای فضا حوائج و بر
آمدت مهمات امور عظیمه چهار روز هر روز یک شب
تلاوت کند حاجت آنکس بر میآید و آن امر تمام سرانجام
میآید و کارها او رواج میگردند و اگر یکروز فون شود
از گرسخ شروع کند و این ختم را اکثری از مجربان شمرده اند
و از پیغمبر مردیست که هر که سوره حشر را بخواند کفایت
و مآخر او امر زنده شود و عرش و کرسی و بهشت و دوزخ
و اسماء و زمینها بر او نشاء و افرین میکنند و میبخت او
استغفا و مینمایند و شهید از دنیا میرود و پیغمبر صلی الله
علیه و آله و سلمین علیه و آله و سلمت فرموده اند که
بنا علی هر شب سوره حشر را بخوان تا شتر دنیا و آخرت از
تو رفع ستود و ایضا در آثار آمده که هر که سوره حشر را
تا چهار روز متوالا بخواند مستجاب الدعوه گردد و همه

مهمات او بر وفق مراد باشد و اکثری از علما و مشایخ
 دین فرموده اند که این زجمله بجز بائسک و آنحضرت
 پیغمبر اینست که آنحضرت فرمودند که من از چیر ^{سئل}
 از اسم اعظم خداوند سوال کردم جواب داد عليك يا خرسورة
 الحشر فاكثر فراشه و مرثیه دویم و ستم بر پیدم همین ^{خوا}
 دادند و از معقلین استقامت که استبد فخار فرمود
 که هر که در صبح استه بار بگوید اعوذ بالله التميع العلم
من الشيطان الرجيم و سه بار ایه از آخر سوره حشر بخواند
 حق تعالی هفتاد هزار فرشته بر او موکل گردانند تا او را
 از جمیع آفات نگاه دارند و صلوات بر او میفرسند تا
 شب اگر در آنروز بمیرد شهید شده باشد و در روز
 قیامت جمیع مؤمنان و مؤمنات شفیع او باشند و هم
 چنین است اگر در شب بخواند و در آختن او است که چنان
 ایه از آخر سوره حشر هر دو ده بار از شفاعت کون ^{افو}

ان انما ترا بران بهما بخوانند العاشر جهنم دفع هوام
 وعفاريت ربيع وشام بخوانند وَمَا لَنَا اَلَا نَتَوَكَّلَ
 عَلَىٰ رَبِّنَا وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنَصِيبَنَّ عَلَيْنَا مَا اَدْبَرْتُمُوْنَا
 وَعَلَىٰ اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ الحادي عشر جهنم بار
 وعصرت دزد در اول روز و اول شب بخواند عَقْدَةُ
 زَبَانِيَا الْعَقْرَبِ لِيَا الْحَبِيْبَةَ وَيَدَا لَسَانِيْنَ يَقُوْلُ شَهِدُ
 اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ الشَّ
 از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هرگاه
 از چیزی ترسید صد آیه از قرآن بخوان انکابکوا اللّٰهم
 اذْفَعْ عَنِّي الْبَلَاءَ سَهْ نَوَيْتُ که خدا بیعت ثور این پس
 سافرد اثناعشر از حضرت صفوان علیه السلام
 منقولست که هر که در ورطه افتد هفت نوبت بگوید
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ
 الْعَظِیْمِ الرَّابِعُ عَشْرَ فَعُوْدًا مِّنْهُوْلُ از حضرت امیر المؤمنین

جهت هر درجید اعوذ بعز و الله وقد ربه على
 الاشياء كلها اعوذ نفسي بجبار السموات والارض
 واعوذ نفسي من لا يضر مع اسمه شئ من داء واعوذ
 نفسي بالذي اسمه بركة وشفاء الخامس عشر از حضرت
 امام همام حضرت صادق منقولست که هر کس سوره حم
 دخان را بجهت کفایت مهمات هفت بار بخواند مهمات او
 کفایت شود و از بعضی از مشایخ منقولست که اگر کسی این
 سوره را بنویسد و با خود دارد از شر دیو پری ایمن باشد
 و در نظر خلون باهبت بود و مردمان او را دوست دارند
 السادس عشر هر کس سوره والتازعات را در مکان
 مخوف بخواند از آن مکان سلامت آید السابع عشر
 و از بعضی از اکابر منقولست که هر که از سلطان جابر و یا
 از ظالم جابر و یا از شر دیگر خوف داشته باشد بازو
 مرشبه بگوید یا مالک يوم الدين ایاک نعبد و ایاک

شعبيون از سلطان بازان ظالم بازان فتنه وهول
صبح اسپي بوي نرسد و همچنين اگر فاطم الطربون باشد
اسبی سر راه برو بکیر چون بعد مذکور بخواند نماز
و سر راه بر میخیزد و ویج سلامت بگذرد و فرمود که
بمعنی بکرات و مراتب بخیر رسیده و بصحت پیوسته
لشاح عشر الکافی الکفیل هر که مداومت نماید بر
این دعا اسم خدا کفایت کند کار او را و حفظ میکند او را
و آنچه میسر شد و متکفل امر او میشود و آنچه امید میداد
لشاح عشر هر که روز جمعه بعد از آنکه امام سلام نماز
دهد فاتحه و اخلاص و معوذتین را بخواند هر یک هفتاد
بار حصن عالی دین و اهل و مال او را و فرزندان او را در
حفظ و امان خود نگاه دارد تا جمعه و بکسر العشرون
روحه جمال لغا و فین سید رضى الذین علی بن طاووس عن
الیاقر علیه السلام قال من اصبغ وعلیه خاتم فضة یحیی

منحنیاً فی یدہ الہمتی فاصبح من قبل ان یری احداً فقلب فضة
 الی باطن کفہ وقرأ سورة القدر ثم قال امنت بالله وحدثه
 لا شریک له وکفرت بالجبیت الطاغوت و امنت لیسیر
 الی محمد وعلانیة بهم وظاہرهم وباطنهم واولیهم واکبرهم
 وفاء الله تعالى فی ذلك اليوم شتمنا بنزل من السماء وما
 یرج فیها وما یلج فی الارض وما یمخرج منها وكان فی
 حرز الله ثلثا الحادی العشر ان حضرت صفاء
 منقولست کہ ہر کہ این دعا را در صبح و شام سه مرتبہ
 بخواند خدا بنوعالی این کرد اندا ورا از انچه بترسد
 اصبحت بدتة الله و ذم انبائه و ذم رسوله و ذم
 محمد صلی الله علیه و آله و ذم الاوصیاء علیہم السلام
 امنت لیسیرهم وعلانیة بهم و شاهدهم و غائبهم و
 اشهد فی علم الله و طاعته محمد صلی الله علیه
 و آله الیه و السلام علیہم الثانی و العشر و مقبلاً

مسطور است که سید بن ابی طالب از سلمان فارسی و ابی
 کرده است که گفت بر جمایل شمشیر حضرت امیر المؤمنین
 نوشته دیدم و پرسیدم یا امیر المؤمنین این نوشته
 چیست فرمود که باز ده کلمه است که حضرت رسول ص
 من انعم علیکم فرموده است بخواجه نور انعم علیکم کنتم که سبب
 آن در سفر و حضر و شب و روز از بلاها جان و مال و
 فرزندان تو محفوظ باشند گفتیم بفرمود که چون از
 نماز صبح فارغ شوی این دعا بخوان **اللَّهُمَّ اِنِّیْ**
اَسْأَلُكَ بِاَعْمَالِ کُلِّ خَافِیَةٍ بِاَمِنِ السَّمَاءِ بِقُدْرَتِهِ مُبْتَدِئَةٍ
بِاَمِنِ الْاَرْضِ بِقُدْرَتِهِ مَدْحِیَةٍ بِاَمِنِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ نُورٍ
جَلَالِهِ مُضْبِتَةٍ بِاَمِنِ الْبِحَارِ بِقُدْرَتِهِ بِحَزْمَةٍ بِاَمْنِیَّ
بِوَسْفَتِیْ مِنْ رِیْقِ الْعُبُودِیَّةِ بِاَمِنِ بَصْرِفِ کُلِّ نَفْسٍ وَبِلِیَّةِ
بِاَمِنِ حَوَائِجِ السَّائِلِیْنَ عِنْدَهُ مَقْضِیَّةِ بِاَمِنِ لَبْسِ لَمَحَا
بُعْثِیْ وَلَا وَزِیْرُیْ بِرُشْدِیْ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَفَظْنِیْ

فِي سَفَرِي وَحَضْرِي وَلَيْلِي وَنَهَارِي بِقَطْرِي وَمَنَاجِي وَ
 نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحَدَهُ الشَّاكِرُ
 وَالْعَشْرُ مِنْ خْتَمِ اللَّهِ لَطِيفٌ بَعِيادِهِ اسْتَكْفَانِي
 سَابِقُ كَذَشْتُ الرَّابِعَ وَالْعَشْرَةَ آيَاتُ مَصَابِيحِ الْجَنَانِ
 وَمَصَابِيحِ الْجَنَانِ اسْتَكْفَانِي كَذَشْتُ سَابِقُ كَذَشْتُ
 الْخَامِسَ وَالْعَشْرَةَ آيَاتُ اسْتَكْفَانِي كَذَشْتُ سَابِقُ كَذَشْتُ
 سَابِقُ كَذَشْتُ السَّادِسَ وَالْعَشْرَةَ آيَاتُ مَصَابِيحِ الْجَنَانِ
 وَرَسِيدُنْ بِنِعْمَتِ عَظِيمِهِ سَبَابُ الْمَنَانِ بِكُودِي وَمِجْمَعِي
 خَلَاصِي مِنْ مَرَضِ نَيْبِ اسْمِ رَبِّ اسْمِ غَفُورٍ بَرِّسِي بِرَاحِي
 كَاغْدِ بِنُورِ سَبَابِ اسْمِ رَبِّ اسْمِ غَفُورٍ بَرِّسِي بِرَاحِي
 وَالْعَشْرُ مِنْ خْتَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اسْتَكْفَانِي كَذَشْتُ
 أَوَّلُ آيَاتِ سَابِقُ كَذَشْتُ السَّامِي وَالْعَشْرُ مِنْ خْتَمِ اللَّهِ
 مَبَارِكَةُ الْحَمْدِ اسْتَكْفَانِي كَذَشْتُ سَابِقُ كَذَشْتُ السَّامِي
 وَالْعَشْرُ مِنْ خْتَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اسْتَكْفَانِي كَذَشْتُ

و صابر مکر و هات خواندن یا مؤمن بسپام بیداست
 ا لثلاثون بسپا کهنش پاروف سختی از دل زائل کند
 و از هر خونی این کرد و هر کس بسپا یا حلیم پاروف
 یا مثنان گوید بیزد ظالمی و دبرای وی لیل شود یا
 ستم در بیان خنوم و اورادی که بیعت مع
 احادی و هلاکت ایشان وارد شده است ان پنجاه
 ختم میباشد اول اگر خواهد که دشمن را هلاک
 و مهور کرد اند هفتاد سنک پزه بسپاورد و بر هر
 سنک معوذتین را بخواند و ان سنک پزه ها را در
 کوزه بنهد و در آتش گرم دفن کند و چون کرم آتش
 بران سنکها رسد دشمنان مهور کردند بفرمان
 خدا بیجا الشایع بواسطه رفع اعداهت نوبت
 بخوانند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ شَتِّتْ
 شَمْلَةَ الْاَعْدَاءِ وَفَرِّقْ جَمْعَهُمْ وَذَلِّزْ اَقْدَامَهُمْ وَخَرِّبْ

بُنْيَانَهُمْ وَبَدِكَ أَعْوَابَهُمْ وَأَشْغَلَهُمْ بِأَبْدَانِهِمْ وَأَحْوَالِهِمْ
 وَأَقْطَعِ أَرْزَاقَهُمْ وَخَذْهُمْ أَخَذَ عَنِّي مِنْ مُقَنَّدٍ بِأَكْسِيئِنَا
 فَاهِرُ الثَّالِثُ از حضرت سلطان اولیای علی رضی
 صلوات الله علیہ منقولست کہ ہر کہ ہر روز صبح پیش
 از بر آمدن افشای پند عازا هفت بار بخواند و با ذری
 اطراف خود بد مذاشتر جمع اعدا محفوظ ماند و هیچکون
 ضرر و باوشنوا نند رسانند با مطیع و منفاد شوند و با
 مفہور و منکوب گردند و این دُعَا اثری عظیم است
 و بجز یہ افتادہ است صلا متخلف نہیں کند و اللہ الموفق
 دُعَا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ سَخِّرْ لِيْ
 اَعْدَائِيْ كَمَا سَخَّرْتَ لِرَبِیْحِ لِسُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا
 السَّلَامُ وَلِيَبْنِيَّكُمْ لِيْ كَمَا لَبَّيْتَا مُحَمَّدًا لِيْ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَدَلِيْلَهُمْ لِيْ كَمَا ذَلَلْتَ فِرْعَوْنَ يَوْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ
 فَهْرَهُمْ لِيْ كَمَا فَهَرْتَا بَا جَهْلٍ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

بِحَسْبِ كَهْفٍ جَمْعٌ مَمْسُوقٌ صَمٌّ بِكُمْ عَمِيٌّ فَهَلُمَّ لَا يَرْجِعُونَ صَمٌّ
 بِكُمْ عَمِيٌّ فَهَلُمَّ لَا يُبْصِرُونَ صَمٌّ بِكُمْ عَمِيٌّ فَهَلُمَّ لَا يَعْمَلُونَ
 فَسَبِّحْهُمْ اللَّهُ وَهُوَ التَّهْبِيعُ الْعَلِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 خَيْرِ خَلْفَتِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِحَسْبِ كَهْفٍ جَمْعٌ مَمْسُوقٌ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ الرَّابِعُ مَرْدِيَّتْ كِهْرِكْسْ هَرْ صَبَاحِ دَرِابِنِ
 چهاكله نظر کند و با خود دارد بر اعدا غالب شود و اگر
 چهل با مذا پپوسنه نظر کند بر خلافتی غالب کرد
 وَمَقْبُولٌ لِقَوْلٍ بِأَشَدِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هَمْ هَمْ عَفْوٌ
 نَبْرٌ وَمَنْ يَنْفُوشُ فَرَنْطُوطِيشِ شَرُورِ عَمَّا بِسَبْطِ الْمَنَاسِ
 از حضرت شاه ولایت اسد الله الغالب مردیست چون
 ظالمی فصد او کند باید روی او کرد ما بن دعا بخواند
 تَخَصَّنْتُ بِدِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ وَأَعْتَصَمْتُ بِدِي
 الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْجَبْرُوتِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا

بِنَامُ وَلَا يَمُوتُ وَدَخَلْتُ فِي حِرِّ زَالِيهِ وَفِي أَمَانِ اللَّهِ وَفِي
 سِرِّ اللَّهِ وَفِي كَفَيْهِ اللَّهُ مِنْ شَرِّ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ ٥
 بکھبعض وجمعسون صلی اللہ علی خیر خلیفہ محمد والہ
 اجمعین ۱۲ اس ہر گاہ بپا پد دشمنے پس بکبر سنک
 ریزہ چند و بخوان بران سنک دینها این اہر واویند
 بر و دشمنان پس کفایت کند الله تعالیٰ دشمنان را
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ
 أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٢ السَّابِعُ بِجَهتِ
 دَفْعِ عَدَا بِنِجْوَانِدِ اللَّهُمَّ ارْمِ أَعْدَانَنَا بِسَهْمِكَ الصَّيَا
 وَآخِرْفُهُمْ بِيَهَابِكَ الشَّامِبِ مَرْفُهُمْ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ
 بَدِ دَشْمَلَهُمْ فِي جَمِيعِ الْمَسَالِكِ وَالْمَذَاهِبِ لَا تَرْفَعْ
 لَهُمْ رَأِيَةً وَاجْعَلْهُمْ لِيْنَ خَلْفَهُمْ أَيْدِيَ اللَّهِ قَتِيَّةً
 عَضْدًا عَدَاثَنَا وَكثِيرًا زَكَاتَهُمْ وَاحْذَلْ أَعْوَانَهُمْ وَ

زَلَّزِلَ جَدًّا نَانَهُمْ وَارْدُ مَكْرَهُمْ فِي نُحُورِهِمُ الثَّامِنُ
 حرز ابته لکر سیه است که در او مثل باب اول گذشت
 الثَّامِنُ مع حرز حضرت امام رضا است که اثر ارفع
 الجیب گویند نقل است که چون حضرت بقصر جمید
 مخطبه مترودا آمدند جامها بکنند و بجیب دادند و
 او بکنی چکی داد که بشوید کنیزک آمد و با او رفته بود و
 بجیب داد و گفت ایتراد و جیب حضرت با هم جمید گویند
 بحضرت گفتیم که این حدیث حضرت فرموده که این نغونید
 است که از او جدا نمیشوم و اگر کسی ایتراد و جیب خود نگاه
 دارد میل از او مدفوع میشود و آن حرز پیشاور از شیطان
 بچشم و روا پشت از ابی الصلت هر وی که روزی حضرت
 امام رضا نشسته بود که رسول هرون الرشید آمد که آیا
 ثورا میخواند حضرت برخواست و گفت یا ابا الصلت در
 این وقت مرا نمیخواند مگر بجهت کاری عظیم و الله که او

نمیشوایند که بمن مکتوبی بفرستند بواسطه کلمه چند که بمن
 رسیده از جدم رسول الله پس من با حضرت روانه شد
 تا وقتی که نزد هرون رفتم چون نظر حضرت بر او افتاد این
 حرفها بجا آورد و چون پیش هرون با ایشان هرون نظر من
 کرد و گفت یا ابا الحسن ما امر کردیم چنانچه تو صد هزار درهم بد
 و حاجت اهل خود را بنویسی تا بر او بفرستیم و چون حضرت پیش
 کرد ایشان هرون گفت من اراده کردم و اراده خدا غیر این بود
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ اِنِّي اَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ
 اِنْ كُنْتَ نَفْعًا اَوْ غَيْرِ نَفْعِي اَخَذْتُ بِاللَّهِ التَّمِيحَ الْبَصِيرَةَ
 سَمِعَكَ وَبَصِيرَكَ لِاسْلُطَانَ لِكَ عَلِيٍّ وَلاَ عَلِيٍّ سَمِعَ وَلاَ عَلِيٍّ
 بَصِيرَ وَلاَ عَلِيٍّ شَعْرِي وَلاَ عَلِيٍّ لَشْرِي وَلاَ عَلِيٍّ حُجِّي وَلاَ عَلِيٍّ
 دَمِي وَلاَ مَحْيِي وَلاَ عَصَبِي وَلاَ عَلِيٍّ عِظَامِي وَلاَ عَلِيٍّ مَالِي وَلاَ عَلِيٍّ
 عِظَامِي وَلاَ عَلِيٍّ مَالِي وَلاَ عَلِيٍّ مَارَزَقَنِي رَبِّي سَرَّتْ بَيْنِي وَ
 بَيْنَكَ بَشِيرِ النَّبُوَّةِ الَّذِي اسْتَشْرَفْنَا نَبِيَاءَ اللَّهِ بِهِ مِنْ سَطْوَاتِ

الغبار

الْجَبَابِرَةِ وَالْفَاعِلِينَ جَبْرِيْلُ عَنْ يَمِينِهِ وَمِيكَائِيلُ عَنْ
 يَسَارِهِ إِسْرَافِيْلُ عَنْ وَدَائِي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ أَمْلَأْ بِي وَاللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَيْكَ بِمَنْعِكَ مِنِّي وَبِمَنْعِ الشَّيْطَانِ
 مِنِّي اللَّهُمَّ لَا يَغْلِبُ جَهْلُهُ أَنَا نَتَكَ أَن تَسْتَفْرِزَنِي وَ
 تَسْتَخِفَّنِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ النَّجَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ النَّجَاتُ
 اللَّهُمَّ إِلَيْكَ النَّجَاتُ الْعَاشِرُ مَنْفُوسَاتُ زَامَانًا
 حَسَنٍ عَسْكَرِي عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا يَجِيءُ دَفْعُ كَيْدِ أَعْدَائِي
 وَحَوَائِجِي بَعْدَ فَرَاحِ زَمَانِي صَبِيحِ بِلَافِصَلَةِ سُورَةِ مَبَا
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
 الْفَلَاقِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بِهِمْ شَرٌّ يَجْوَانَدُ
 قَبْلَ زَمَانِكَ تَكَلِّمُ بِأَحَدِي نَمَانِي وَبَعْدَ زَمَانِ ابْنِ عَارَا
 بَجْوَانِ اللَّهُمَّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ يَا هَارِمَ الْأَخْرَافِ
 وَيَا صَفِيحَ الْأَخْبَابِ يَا بُوَابِي يَا مَسْتَبِي لِأَسْبَابِ سَبَبِ
 لَنَا سَبَبًا لَا نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ

رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ وَوَلِيُّ اللَّهِ وَالْمُحَضَّرُ مِنْهُ وَوَدَّ أَنْ يَكُونَ
 بِفَقْرٍ سَبَبَ لَنَا سَبَبًا بِرَبِّهِ أَنْ يَطْلُبَ لِي فِي رُؤْيَايَ أَنْ
 عَنَا وَثَرُونَ وَدَفَعُ كَيْدَ شِمَانِ بِخَاطِرِ بَكْدَرَانَ كَمَا أَتَى اللَّهُ
 بِرَأْوَدَةَ امْتِ الْحَادِي عَشْرَ بِجَهَنَّمَ وَفَعَلَ شَرَّ شِمَانِ
 مِنْ فَوَلَسَتْ كَهْرًا خَوَّاهُ مِنْ شَرِّ شِمَانِ أَمِنْ كَرَمٍ وَبَابُ جِهَارٍ
 سَنَكْرِي زَهْرَةً بِرَأْوَدَةَ وَهَرَبَاتُ زَسَنَكْرِي زَهْرَةً وَابْنُ أَبِي كَرَمٍ نَوَشْتَه
 مَيُشُودُ مِنْ زَابَاتٍ فَرَانِي أَمْدُ وَبِحَوَانِدِ وَبِكِي رَاطِفٍ رَامِتِ أَنْدَارُ
 وَبِكِي دِي كَرِي بِرَيْشِ رَوَانْدَارُ وَوَدَّ بِي كَرِي بِرَاطِفِ دَسْتِ چَيْبِ زَابِعِ
 بِرَيْشِ سَهْرَانْدَارُ وَوَسَاكُ شُوْدُ كَهْرٍ بِدُودِ سَتِ مَيَابِدِ بَعُونَ
 اللَّهُ تَعَالَى: أَوْلَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَقَدْ
 حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُوقِنُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
 أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا
 يُبْصِرُونَ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا
 يُخَفِّفُونَ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا الشَّيْءَ عَشْرَ بِجَهَنَّمَ دَفَعَا عِدَا بِنُحُوتِكَ بِحَبْرٍ
 اسْتِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ
 وَأَعْدَانِي أَقْوِيَاءُ وَأَنْتَ الْأَقْوَى فَفِيْنَا أَرْهَمْ وَأَكْفِنِي شَرَّهُمْ
 وَإِمْتِنِي عَلَيْهِمْ بِجَوْلِكَ وَفُؤُوكَ يَا قَوِيُّ الشَّالِثَ عَشَرَ
 جَهَنَّمَ كَفَايَتِكَ مَهْمَاتٍ وَبِرَّ عَمَلٍ يَا نَامِدْنَ وَيَا زَامِدْنَ يَا زَعِي
 بُو طَرْنَ وَحَصُولَ رِزَاكَ كُلِّ وَجَزِي رِسِيدَكَ بِمَطْلُوبَاتِكَ
 وَدَفْعَ دُشْمَانِ قُوِيٍّ وَخَصْمَا بَزْرِكَ وَنَصْرَكَ بِرَعْدِ وَابْنِ كَلِمَاتِكَ
 دُوَهْرًا وَبِصُدُوقِ هَفَاتِكَ يَا بِنُحُوتِكَ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا
 وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيًّا وَكَفَى
 بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۱ الرَّابِعَ عَشَرَ يَا بَارِيَّ
 الْمَشِئَةِ يَا مِثَالِ خَلْقِ مَنْ غَيْرِهِ مِنْ نَفْسٍ فِي شَيْءٍ مِنَ الْعَالَمِينَ
 السَّبْعَةَ وَحَمَلَةَ طَرْدِ عَنِ التَّوْبَةِ وَالْعَيْنِ وَنَظَرَ عَلِيمِ عَدُوِّهِ
 ۲ الْخَامِسَ عَشَرَ يَا كَلِمَةَ الْأَوْسَعِ يَا خَلْقَ مَنْ عَطَا بِأَفْضَلِهِ
 مِنْ كَثْرَةِ مَنْ فَرَّثَهُ أَمْلَكَ اللَّهُ ظَالِمَهُ وَمَنْ كَرِهَهُ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِ مَرَّةٍ

خالص من التمر ومن اراد حاجته من شخص فليكتبه في جلد نخب
 بالمسك والزعفران ثم جعله في شكفة باب لدار التي لذلك
 الشخص المراد منه فضا حاجته يقضى حاجته السابعة عشر
 يا عزي يا مبيع الغالب على امره فلا تنه بعد له من اراد كسر عدوه
 فليقرأه وهو مقابل له احد وستين مرة وتنفل على عدوه
 فان اعدائه ينهز مون ويقول عجب فرأته اللهم عطل
 حواسهم حتى لا يقدر و ن على شئ السابعة عشر يا
 فاهرنا البطش الشديدا انت الذي بطان انتقامه في هذا
 الاسم مكتوب على جهنم عزرا ليل وله سنة ومثون خاصية و
 شرحه طويل من كسبه في صحن صيد من بهك وزعفران وسقا
 لعفود انحل واذا فر على عسكر العدو ثلثه وسبعين مرة وتنفل
 على العدو فانه ينهزم ويقول اللهم فرج همي واكف عني
 واهلك عدوك و برحمة منك يا ارحم الراحمين ومن صور
 صورة من شمع احمر على اسم عدو وفي الاسم سبعة ايام كل

يَوْمَ الْفِتْرِ أَهْلَكَ اللَّهُ عِدْوَهُ وَإِنْ أَرَادَ تَمْيِيزَهُ فَلْيَكُنْ اسْمُ
 أَصْفَرٍ وَيَعْبُرْ عَلَيْهِ لِاسْمِ كَمَا قُلْنَا عَلَى التَّمَعِ الْأَحْمَرِ الثَّامِنَ عَشَرَ
 يَا جُبَّاءُ الْمَدَى لِكُلِّ شَيْءٍ عَزِيْزٌ سُلْطَانُهُ مِنْ أَرَادَ أَنْ يَهْلِكَ
 عِدْوَهُ فَلْيَجْعَلْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَيَدْعُوا بِهَذَا الْإِسْمِ كُلَّ يَوْمٍ مِائَةً
 مَرَّةً فَإِنَّ اللَّهَ يَهْلِكُهُ وَفِي لَيْلَةِ الْاِخْرَاقِ أَنْ يَفْرَأَ مَدَّةَ شَهْرٍ أَفَلَهُ
 كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثِينَ مَرَّةً فَإِنَّهُ نَزَلَ بِعِدْوَةِ الْهَلَاكِ عِنْدَ ثَمَانِ الشَّهْرِ
 وَمَنْ كَتَبَهُ عَلَى دُرُوعِهِ وَسُوْفِهِ وَالْأَنْحَارِ حَرْبِهِ ثُمَّ قَلْبَهُ عِدْوَةً
 كَسَرَهُ وَمَنْ خَافَ مِنْ ظَالِمٍ فَرَاهُ الْفِتْرَةَ مِنْهُ الثَّامِنَ عَشَرَ
 يَا عَالِي السَّمَاخِ فِي السَّمَاءِ تَوَقَّ كُلَّ شَيْءٍ عُلُوِّ أَرْبَابِهِ مِنْ
 أَرَادَ أَنْ يَجْلِبَ اللَّهُ لَهُ عِدْوَهُ فَلْيَجْعَلْ يَوْمَ الْاِحْدَاوِ الْارْبَعَاءِ
 يُخْرَجُ إِلَى الْبَرِّ بَعْدَ الطَّيْبِ الْفَسْلِ وَيَقْرَأُ هَذَا الْإِسْمَ الْفَسَا
 وَسَعِيْبِ مَرَّةً تَرَةً يَنْتَضِدُّ مَرَّةً فَإِنَّهُ تَعَالَى يَنْصُرُهُ عَلَى عِدْوَتِهِ
 الْعَشْرَةَ مِنْ أَنْبِيَاءِ بَيْنَ وَرَفَعِ دُشْمَانَ وَرَفَعَهُمْ وَغَمَّ وَصَحَّ
 بِنَارَانَ وَخَلَّصَهُمْ مِنْ دُسْتِ دُشْمَانِ بْنِ بَرِّ وَاهْتَصَدَّ مِنْ

بَارِئُونَ لِلَّهِ الْإِلَهَ الْأَنَّى سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 الْحَادِي عَشْرًا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَ
 هَزَارٌ وَبِكُفِّ شَيْءٍ وَوَعْدٌ بِمِثْلِ هَرِ مَطْلِبِ كِهْ بِنُجْوَانِد
 بَرَاوَرِيهْ مَدِشُودِ خُصُوصًا ذَرِ مَطْلِبِ كِهْ اَزْ بَرَايِ خُوفِ اَزْ
 دُشْمَنِ نَبَاشْتَدِ اَلثَّالِثُ وَالْعَشْرُ بِمِثْلِ هَرِ مَطْلِبِ هَزَارِ
 دُفْعَةً اِنِّي اَنَا كَفَيْتُكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ وَابْنُ اَنْدَالِبِ اَنْ مِثْمِ
 كَفَايَتِ شُودِ وَايْنِ اَبَازِ جِهَتِ شَرِّ اَشْرَارِ وَايْنِ اَعْدَاؤِ قُوَدِ
 حَكَمِ كِهْ اَيِ اَحْمَدِ اَرُوْ اَلثَّالِثُ وَالْعَشْرُ اَزْ خُصْرَتِ صَادِقِ
 مَنفُولَتِ هَرِ كِهْ سُوْرَةُ مَجَادِلِهْ وَاَسْتَبَارِ بِنُجْوَانِدِ بَرِ مِثْلِ خَا
 وَبَطْرِ دُشْمَنِ اِنْدَاوَرِ دُشْمَنِ مَفْهُورِ كَرْدِ وَاَكْرِبِ بِنِ اَرِ
 خُوانِنْدِ اَيْمَانِ اَشْكِبِ مِثْمِ اَبَدِ وَاِجْوَابِ وَاَكْرِبِ بِنُجْوَانِدِ اِنِ
 سُوْرَةُ شَبِّ رُوْمِ اَوْمَتِ نَابِهَانِ شَرِّ اَوْمِي دِ بُوُوِي
 اِيْمَنِ كَرْدِ وَاَكْرِبِ رَمْبَانِ اَنْبَا اَعْلَا نَهَنْدَا مَفْسَدَانِ اِيْمَنِ
 بُوُوِي وُجُوْنِ اِنْرَادِ مَقَابِلِ ظَالِمِ بِنُجْوَانِدِ اَزْ كِهْدَا وَاِيْمَنِ شُودِ

الاربعة والعشرون از برای حصول جوائج و هلاك دشمن
 دين و دفع خون و عقداكتا اشترار اين پاره را هزار و يكبار
 بخوانند و اين است اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
 الحافضون و العشر الاكبره اعصمتك بالله را هزار و شصت
 و نيم مرتبه بخواند شتر دشمن از وی دفع ميشود و عداوت
 شما پيچيدگي بدل شود اَلسَّادِجُ الْعَشْرُونَ از برای
 جوائج و نجات يافتن از مهالك و دفع ضرر اعداء حبه
 الله و ابا يد صد چهل و شش مرتبه بخواند كه بسپا نافع است
 الاربعة والعشرون از برای هلاك اعدو و اهل ستم و
 طلوع افتاب و زچهارشنبه چهل و يكشنبه ناد عليا را بخواند
 بنجو مرفوم و باد بطرف خانه او بدمد البته عدو هلاك شود
 اگر مقصد هلاك بخواند و الا البته ذليل و خوار گردد چنانچه
 مكر و مخر به شده و تخلف و عي نداده . بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
 الرَّحِیْمِ بِفَضْلِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِبِرَكَّةِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَا أَبَا الْغَشَاغِثِ نَاعِلِيًّا مَظْهَرِ الْعَجَابِ بِجِدِّهِ عَوْنًا
 لَكَ فِي النَّوَابِ كُلِّهِمْ وَغَيْرِ سَبْحِ بُولَابِنِكَ يَا عَلِيَّ يَا عَلِيَّ
 يَا عَلِيَّ الشَّامِ وَالْعَشْرُونَ أَرْسَدَ دَامَادِ رَحِمَهُ اللَّهُ نَعْمَ
 مَنقُولَتِ بَرَايِ دَعَا عِدَادِ رُكْعَتِ قَوْلِ نَائِلَةِ صَبْحِ حَمْدِ
 سُورَةِ وَالضُّحَى وَالْمُنْتَرِحِ وَدَرْثَانِيَّةِ حَمْدِ وَالْمُتْرِكِيَّةِ وَ
 لِإِبْرَاهِيمَ بِنُوَانِدِ وَبَعْدَ إِفْرَاحِ مِنْ نَمَازِهِ مَرْتَبَةً بِكُودِ بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لِأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا حَيُّ
 يَا قَيُّوْمُ يَا كَلِمَةَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ كَفِّ عَنِّي يَا
 مَنْ أَرَادَنِي سُوءًا وَإِسَاءَةً فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِدًا
 بَعْدَ بِكْرَتِهِ بِكُودِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَاجْعَلْ
 فِي لِسَانِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي
 نُورًا وَاجْعَلْ فِي خَلْفِي نُورًا وَمِنْ أَمَامِي نُورًا وَاجْعَلْ
 فَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا اللَّهُمَّ اعْطِنِي نُورًا وَبَعْضِي
 دُعَا زَامُونِ كَرَمِهِ أَنْدَبِرِ وَفِيهَا مِثْلُهُ الشَّامِ الْعَشْرُونَ

در بعض

در بعضی از کتب مسطور است که در شب سه شنبه یا چهار
شنبه بخواند سوره قبل را بعد از هر چه که در خود این سو
ر است بکبار و بجانب شمن و مد هلاک شود الثلثون
هر که بدست ظالمی گرفتار شود هزار بار این بیت را بخواند خلا
شود بِحَدِيثِ مُنْعَاثِ أَبِي مُعَيْشَةَ اَنَا الْفَهْرُ فَاطْلُبْنِي
بِحَدِيثِ اَلْحَادِي وَالْثَلَاثُونَ هَكَاهِ ظَالِمِي بَرِيءٌ خَشِيمٌ كَفِيَّةٌ
باشد هزار بار این بیت را بخواند اِذَا اللّٰهُمَّ اِنْ نَادَا لِي
كُظَيْمًا اَحْلَلَيْتَ لِي فَاطْلِبْنِي بِحَدِيثِ الشَّابِ وَالْثَلَاثُونَ
هر که در جنبش شمن افتد و هفتاد و یکبار بخواند این بیت را
و بر آب و آن دم در روی خود را با آن آب بشوید بر ایشان
غالب شود چنانکه همه کس از وی بترسد البته وَاكْرَمُ مَنْ
بَيُّوْبِ اَلْحَيِّ خَوْفًا لِي اَلْاَكْرَمُ فَاطْلِبْنِي بِحَدِيثِ الثَّلَاثِ
الثلثون از برای تضرع و اذای دیون و استغفای
و حصول کلیه خواج و طلب بزرگ که سه هزار و سیصد و سی و نوار

است و این دو رکعتی رندارک ظلم ظالم هر فریبی که خواهد
 بجا آورد بعد از آنکه غسل کرده باشد از فراغ سر ^{و بعد} یا سمان کرده
 دستها بکشد و بگوید اَللّٰهُمَّ رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِنَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ قَدْ ظَلَمَنِيْ وَلَا اَجِدُ مِنْ
 اَصْوَلٍ يُّرِيْعُكَ فَاَسُوْفُ مِنْهُ ظَلَامِيْ التَّاعَةِ التَّاعَةِ بِحَقِّ مَنْ
 جَعَلْتَ كَعَلْيِكَ حَقًّا وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمُ الْاَضْعَافُ ذَلِكَ بِاَنَّ
 مَخَوْفَ الْاَحْكَامِ بِاَمْرِهِ وَبِالْبَطْشِ بِاَمَالِكَ الْفَضْلِ بِسُكِّ ظُلْمِ
 سر نگویند کردد التاسع والثلاثون وکما حضرت امام حسن
 و ان اینست باشد بد القوی و باشد بد الحالی یا عیناً و ذلك
 بعزتك جمع من خلقت صل على محمد وآله و اکتفی مؤنه فلان بما
 شئت و بجای فلان نام انکس را باید گفت که از خوف داری
 یاد دفع او را میخواهی و خواندن این دعا بعد از فریضه مغرب یا
 دو رکعت نماز حاجت هر سوره که میخواهد و بعد بجهت رفتن ^{بجای}
 دفع دشمن ناثری عظیم دارد ۲۱ لامر بعون دعا حضرت

امام حسین علیه السلام استخواندن این دعا بعد از فرضیه
 موجب فتح و فرج و غلبه بر دشمن و اسکا رها و فضا دین و شرح
 صد و نطفین شهادتین است نزد موت و موجب فائق انحصار
 است در آخرت و در بهشت و دعا اینست **اللَّهُمَّ إِنِّي**
أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ وَمَعَاذِ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَ
أَرْضِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَنْ تَسْتَجِبَ لِي فَقَدْ رَهَيْتَنِي مِنْ
أَمْرِ عَسْرٍ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجَلِّدَ
مِنْ أَرْبَعِي لِبُرْسِي الْمَادِي الْأَمْبِي نُوسَلِّجُشْنَ بِمَجْزَعِكَ
 اما ح زین العابدین علیه السلام است وان بدین نهج است
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
إِلَّا كَفَيْتَنِي بِرِمُونَةِ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَسُلْطَانٍ عَنِيدٍ تَقْوَى
عَلَيَّ مَيْطِيئِهِ وَيَنْتَصِرُ عَلَيَّ بِمُجْدِيهِ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ وَأَمِنْ نُوسَلِّ
 بجهت اینمنه پافتن از شر سلطان جابر و شيطان مار و معزز
 بودن در نظر سلطان منحصر است. **أَلشَّائِكُ وَالْأَمْبِيُونُ**

بجهت مسئور بودن و مخفی شدن از نظر زندگان و وزدان
 و دشمنان و این بودن از شر سلاطین و شیطا^نطین و موذبا^ن
 و دفع همه بلیات و آفات و عاهات خواندن این احتجاب نوسخه
 و نگاه داشتن فایده عظیم دارد و نافع است این احتجاب ما
 عَلَى النَّفْعِ امْتِ وَاذْأَرَاتِ الْقُرْآنِ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
 أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا فَأَذْأَرَاتِ الْقُرْآنِ فَاسْتَعِذْ بِأ
 لِلَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّهُ لَبَسَ لَكَ سُلْطَانَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَلَى رِيهِمْ يَتَوَكَّلُونَ هَلْكَ بِأَمَوْلَائِي تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ حَبِيبِي
 أَمْلِي وَمَنْ يَتَوَكَّلْ لِلَّهِ فَهُوَ وَحْسِبُهُ إِنَّ اللَّهَ بِالْعِزِّ أَمْرِهِ فَجَعَلَ اللَّهُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا سُبَّارَكَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَاسْتَعِذْ بِأ
 تَعْفُوبَ رَبِّ الْأَرْبَابِ مَا لِكَ الْمُلُوكِ وَجِبَارِ الْجَبَابِرَةِ وَمَا لِكَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ رَبِّ رَسُلِ الْرَحْمَةِ بِأَحْلِيمِ وَالْبِسْنِي عَائِدَةً
 وَأَذْأَرِعْ فِي قَلْبِي مِنْ نُورِكَ وَأَحْبِبْ لِي مِنْ عَدْوِكَ وَأَحْفَظْنِي فِي

لَيْلِي وَنَهَارِي بِحِفْظِكَ فُلْ مِنْ يَكْلُو كُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ خَافِيَا
 مُعِينًا وَمُعَافِيَا فَإِنْ تَوَلَّوْا فُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْمَثَلُثُ وَالْأَرْبَعُونَ بِجَهَنَّمَ
 فَيُرْوَى بِهَا فَنُزْجِي وَظَفَرُ بِرَأْسِ أَعْدَادِ رُزْجِي وَزَجْنِكُ وَغَيْرُهُ وَإِذَا فُرِضَ
 مَوْفُوتٌ مَثَبُ رُفُوسٍ لِحَسْبِ بِحَضْرَتِكَ حَسْبِيَ الزَّمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بَدِينِ اسْلُوبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ وَجَنَّتِكَ حَسْبِيَ
 الزَّمَانُ إِلَّا اعْتَنَيْتَنِي بِرِعَالِي جَمِيعِ أُمُورِي كَفَيْتَنِي بِمَمُونَةٍ كُلِّ مَوْفُوتٍ
 وَظَافِعٍ وَبِأَعْيُنِي بِرِفْعَدُ بَلْعِ جَهْدِي كَفَيْتَنِي بِرِكُلِّ عَدُوٍّ
 وَهَيْمٍ وَدَيْبِي وَوَلَدِي جَمِيعِ أَهْلِي وَمَالِي وَإِخْوَانِي وَمَنْ يَعْزِيئِي
 أَمْرَةً وَحَاجَتِي أَمِينَ بَارِبِ الْعَالَمِينَ الرَّابِعُ وَالْأَرْبَعُونَ هَرَكِي
 اِزْطَالِي ثَرْسُدُ هَفْئَادِ وَبِنِجْ بَارِي كُوبِدِ بِأَمْدَالٍ وَبِجَدِّهِ رُودِ
 شَرِّشِ زَاوِدِ فَعِ مِثْرُودِ الْخَامِسُ وَالْأَرْبَعُونَ صَاحِبُ عَدَّةِ
 الدَّاعِي وَحَضْرَتِكَ صَافِي عَرُودِي كَرْدَهُ هَرَكِي دَاخِلِ شُودِ بِرُطُلَانِ

جابری که برسد از او پس بگوید و قیاس که مقابل او میشود که پشور
 و بخواندن هر حرفی از این پنج حرف یکی از انگشتان دست را
 خود را با هم گذارد پس بگوید جمع و بهر حرفی یکی از انگشتان
 دست چپ را بجهت نهاد بعد بگوید وَعَنْكَ الْوَجْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ
 فَذَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَيَكْشِبُ الْأَنْكُشَانَ زَادَ رُؤْيَا وَابْنُ
 شُوْدَازِ شَرَاوِ السَّامِعِ الْأَرْبَعُونَ مِنْ حَضْرَتِ كَاطِمِ بْنِ
 كَهْرُكِهِ دَاخِلُ شُوْدَازِ بَرُ سَلْطَانِي كَهْرُ سَدَاوِ بَكُوْدِ وَفِي كَهْرُ
 كَنْدِ بُوِي وَ يَا مَنْ لَا يُضَامُ وَلَا يُرَامُ وَيَبْرُؤُا صَلِّ الْأَرْحَامُ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفِنِي شَرَفِ بَجَوْلِكَ وَبِرَّازِ مَجْرَبَاتِكَ
 أَنْتَ كَهْرُ بَكُوْدِ دَرُ رُؤْيَا وَاطْفَأْتُ غَضَبَكَ يَا فُلَانُ بِلَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِعُ وَالْأَرْبَعُونَ أَكْرَبِي دَرُ دَسْتِ ظَالِمِي كَرَفْنَا
 شُوْدَ بَابِدِ كَهْرُ بَا فَيَقُوْثُ ثَوْنِ بَسْمَا بَكُوْدِ كَهْرُ الْبَسْمَةِ بَرُؤِي حَمِ كَنْدِ
 وَضَرَرْتُ وَنَوَانِدُ رَسَائِدِ وَابْنُ بَسْمَا مَجْرَبَاتِكَ الشَّافِعِ الْأَرْبَعُونَ
 مَدَامُ مَكْتُوْدِ بَرُ بَا وَكَيْلُ بَرَايِ دَفْعِ دَشْمَنِ وَابْنِ زَعْفَرِي وَحَرْفِ

و برای حفظ بدن و فرمان و جابجایان نافع است الشامع لاریون
 یا نصیب یا ناصی مداومت نمودن بر این دو اسم در همه
 اوقات خصوصاً در وقت نهائی و کپدا عدا منازم نفوس
 و ز یادنی بر اعدا و غلبه بر اذاتک الخسوس بیجهت
 فنامشیدن دشمن در محاق ماه آخر شب بگوید یا فاهر یا
 فها ز یا ذا البطش الشدید انت لذی لا یطاق ان ینقامه
 باب چهارم در اذعته و خنوم و او زاد بجزی که
 بیجهت دفع سحر وارد شده است و ان شتر است الاول در
 طب لایمه از حضرت امیر علیه السلام روایت شده که بیجهت
 ابطال سحر این دعا را بنویسند بر پوست هو و بر خود بنویسند
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ مَا شَاءَ اللّٰهُ بِسْمِ اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ قَالَ مُوسٰی مَا جِئْتُمْ بِهٖ
 السِّحْرَانِ اِنَّ اللّٰهَ سَبِّطٌ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِیْنَ وَ
 یُحِیُّ اللّٰهَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْجَهِرُ مُؤْمِنٌ قَوَّعَ الْحَقَّ وَبَطَّلَ مَا

كانوا يعملون فغلبوا ههنا لك وانقلبوا صاغرين الشان
 في ادعية التبر يا محمد ان التبر لم يزل فديماً وليس بضر شيئاً
 الا باذنه فمن احب ان يكون عافياً من التبر فليقل اللهم
 رب موسى وخاصة بكلامه وهازم من كادته ليحمره بعضاً
 ومعهدها بعد العود ثعباناً وملقفها افك ههنا الافك و
 مفسد عمل الساجدين ومبطل كبد ههنا الفيا من كادته
 ليحمر او يضر عامداً او غير عامداً علمه او لا اعلمه اخافه او لا
 اخافه فاقطع من اسباب لتموات اعلمه حتى ترجعه عن غير
 نافذ ولا ضار به ولا شامئ به ابى ادور بعظمتك به
 منحور الاعداء فكن به منهم مدافعاً احسن مدافعاً وانها
 يا كريم فانه اذا قال ذلك لم يضره سحر ساحر حتى او انى ابداً
 الثالث خواندن الحمد مغربيت روايت از بزرگان
 دين و مشايخ كبار كه هر كه ابن حمد مغرب پراهر نديت و مراد
 كه بخواند و اكرود ان مطلب مراد بعنايت الله تعالى خصوصاً

بجهت محبت جذب قلوب خلایق اگر بخوانند یا با خود دارد
 در نزد ایشان عزیز و مکرم و مقبول الفول گردد و الحمد لله
 ابرامت و هر یک از آن بگو که نعاقد دارد و بجهت دفع سحر
 خواندن و با خود داشتن بغایت مجرب است صحیحاً و حمد این
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَفَمَنْ
 عَلَیْكُمْ بِاَمْعٰسِرِ الْاَرْوَاحِ الرَّوْحَانِیَّةِ وَالْمُوَكَّلِیْنَ بِهٰذِهِ السُّوْرَةِ
 الشَّرِیْفَةِ بِحَقِّ جِبْرِئِلَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مَا لِكَ یَوْمَ الدِّیْنِ اَفَمَنْ
 عَلَیْكُمْ بِاَمَلٰكِ الْمُوَكَّلِ بِهٰذِهِ الْاٰیٰتِ اَجِبُوْا ذٰلِیْكَ اللهُ وَبِحَقِّ
 مِیْكَائِیْلَ اَبَاكَ تَعْبُدُوْا اَبَاكَ فَتَسْعَبُنْ اَفَمَنْ عَلَیْكُمْ بِاَمَلٰكِ
 الْمُوَكَّلِیْنَ بِهٰذِهِ الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ بِحَقِّ اِسْرَافِیْلَ وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ
 الْعَظِیْمِ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ اِنَّهُ لَقَسْمٌ لِّوَعْلَمٰوْنَ عَظِیْمٍ
 بِحَقِّ عِزِّ رَاسِیْلَ الذِّیْنَ نَعَمْتَ عَلَیْهِمْ بِاَسْمَائِیْلَ بِحَقِّ
 اللهُ الْبَاسِیْطُ غَبْرُ الْمَعْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ اَجِبُوْا
 وَاطِیْعُوْا بِاَمَلٰكِ الْمُوَكَّلِیْنَ بِالْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَالْاَوَّلِیْنَ

وَالْآخِرِينَ هَذِهِ السُّورَةُ الشَّرِيفَةُ وَالْآيَاتُ الْبَارِكَةُ بِحَقِّ
 قُلِّ قُلِّ قُلِّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَبِحَقِّ نُورِ الطِّيبِ لَطِيفِ الْمُصْطَفَى
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَجْمَعِينَ إِفْضِ حَاجَتِي بِحَقِّكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الرَّابِعُ يَا بَارِي الْمُنْشَى بِالْمِثْلِ
 خَلَامِنْ غَيْرِهِ كَمَا دَرَأَوْنَا بَابَ سِتِّمْ كَذَلِكَ الْخَامِسُ يَا كَافٍ
 الْمَوْسِعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَا يَا فَضِيلَهُ كَمَا دَرَأَوْنَا بَابَ سِتِّمْ كَذَلِكَ
 السَّادِسُ دَرَكْتُابِ طَبِّ لَامِئَةٍ مَسْطُورِ اسْمِكَ كَمَا بَحِثْتُ
 إِهْمَانِي مِنْ صَدْرِي وَدَفَعْتُ انْ دَرَسِي بَعْدَ إِفْرَاحِ مِنْ نَمَازِ شَبَّهِ هَفْتُ
 مَرْتَبَةً بِكُوبِدِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ يَا خَيْرَ
 وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِيلُونَ إِلَيْكَ يَا بَارِيْنَا أَنْتَ وَمِنْ
 بَعْدِكَ الْغَالِبُونَ بَابُ بِنَجْرِ دَرَادِعِهِ وَخَيْرُهُ
 وَوَرَدَ كَمَا بَحِثْتُ دَفْعَ بِنَارِي وَشَفَايَ انْ وَارَدَ شَدِيدًا اسْمُ
 انْ بَدِئْتُ اسْمُ الْاَوَّلِ يَا اللَّهُ الْمَجْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالٍ مِنْ
 اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلَبَسَ احْسَنَ ثِيَابِهِ وَاطْهَرَ هَاوْكَانَ فِي

مَوْضِعٌ خَالٍ فِي الْجَامِعِ وَفَرَعٌ بَعْدَ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بَعْدَ الشُّبُهَةِ
 وَالْإِخْلَاصِ مِائَةَ مَرَّةٍ فَضَّتْ حَاجَتَهُ مَهْمَا كَانَتْ وَمَنْ قَرَأَهَا
 أَنْ يَفْعَلَ فَعَلًا عَشْرًا ثُمَّ جَاءَهُ فِي غَايَةِ الْحَوْدِ وَأَنْ تَلَاهَا سَقِيمٌ
 سَبْعًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ عَلَى الرَّبِيعِ بَرِيءٌ مَرَضُهُ الشَّامِلِيُّ بِأَحْيٍ حَيْرٌ
 لِأَحْيٍ فِي رَيْبٍ مَوْزِعٌ مُلْكِيٌّ وَيَقَابِلُهُ مِنْ كَثْبَةٍ أَنْ يَنْصِبِي مَيْسَكٌ وَ
 زَعْفَرَانٌ وَغَسَلُ مَاءٍ وَرُودُ سَكْرٍ وَتَبَاتٌ وَسَفَاهُ الْمَرِيضِ عَوْنٌ
 وَمَنْ قَرَأَ ثَلَاثَةَ الْفَرَسَةِ لَمْ يَمْرُضْ أَبَدًا وَكَذَا مِنْ شَرِبَهُ فِي حَاصِتِهِ
 ۱۲ ثَالِثٌ بِأَبْدِيعِ الْبَدَائِعِ وَمُعْبَدٌ هَا بَعْدَ فَنَائِهِا يَفِدُّنِي
 مَنْ قَرَأَهُ أَوْ بَعِثَ مَرَّةً شَفَاهُ اللَّهُ وَمَنْ قَرَأَهُ كَذَلِكَ وَهُوَ يَخَافُ
 الْقَتْلَ مِنْهُ اللَّهُ وَلِيَرْفَعِ صَوْتَهُ بِفَرَاثِهِ وَفِي الْحَاجَةِ الرَّابِعُ
 أَنْ شَرِبَ بِهَا عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ مَنْفُولَةٌ كَهَرِكَمَا يَنْدَعَارُ الْهَفْئَادُ بَارَانٌ
 بَرَايَ فَضْكَ حَوَائِجِ بَاعْتِفَادِ صَفَانِ وَصَدَقَ دَلِ وَشَرَابُ بِنَجْوَانِدِ
 أَوْ حَاجَتِكَ أَوْ رَوَاتُورِ وَرَفِئَامَتِ بَامِنْ مَخَاصِمِهِ كَنْدُ وَفَرْمُودِ
 كَمْ حَصَوَانِ بَرَايَ شَفَا يَفْتَنُ بِيَارَانَ أَوْ كَرْنَدِ شَفَايَ بِيَادِ وَرَنْدِ

بیمار بخواند در حالیکه در مسجد باشد از جمله بجزایب مکر
 انکه اجل مریض حقیقی باشد و دعای اینست **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى**
وَقَدْرَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ حَقِّكَ وَحُرْمَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
فَرِحَ بِرَحْمَتِكَ الْخَامِسَ در مکارم الاخلاص مطور است
 که بعضی از فرزندانش جناب امام جعفر صادق از بیماری بان
 حضرت شکوه کردند آنحضرت فرمود که ای پسر من بگو
اللَّهُمَّ اشْفِنِي بِشِفَائِكَ وَدَاوِنِي بِدَوَائِكَ وَعَافِنِي مِنْ بَلَائِكَ
فَاتِي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ السَّادِسَ بانور کمال شریف
 انت لذیذی فلق الظلمات نوره که در اوائل باب اول گذشت
السَّابِعَ هفت هیکل است که در اوائل باب دوم گذشت
الثَّامِنَ ختم امن پچپ لمضطرامت که در اوائل باب سوم
 گذشت **التَّاسِعَ** سزایه اخ سوره حشر است که در اوائل
 باب وپم گذشت **العَاشِرَ** فرودن اسم مثنان و غفور است
 بطریق که در اوائل باب وپم گذشت **الحَادِي عَشَرَ** ختم

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغِيثُكَ وَأَسْتَعِينُكَ وَأَسْتَجِيرُكَ وَأَسْتَجِزُكَ وَأَسْتَجِزُكَ وَأَسْتَجِزُكَ
خَيْرٌ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا أَسْتَغِيثُكَ وَأَسْتَعِينُكَ وَأَسْتَجِيرُكَ وَأَسْتَجِزُكَ وَأَسْتَجِزُكَ وَأَسْتَجِزُكَ
الثالث عشر از حضرت صفوان مرفوعه منقولست که هر که
سوره مجادله را سه بار بر پیمان بخواند آن بیمار تشکین پابد
۱۲ اربع عشر باسلام هر کس این اسم را بر سر بیمار صد بار
بخواند شفا پابد و برای شفای هر علقه خواندن این اسم مجربست
و بیجا کفشتن المجد شفاست از همه کوفته ها و کفشتن آن با اسم فاطمه
موجب ثواب بزرگ پافتن مجد و بزرگوار است المفاص عشر
عن ابان بن عثمان ان عليا مرض فابنه النبي وقال له قل اللهم
إِنِّي أَسْأَلُكَ تَجَبُّلَ عَافِيَتِكَ وَأَوْصَبَ عِلْمِكَ بِبَيْتِكَ وَأَوْجُوعَ جَانِ
الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ وَعَنْ النَّصْرِ مَضْعُوكَ عَلَى الْوَجْعِ وَقُلْ
بِسْمِ اللَّهِ ثُمَّ امْسَحْ بِدَعْوَتِكَ عَلَيْهِ فَلَ سَبْعًا أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ
بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِعِظَمَةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِجَمْعِ
اللَّهِ وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَعُوذُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ

مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي السَّادِسَ عَشَرَ
 در بلاد لامپن روایت کرده است که مردی بد روی مبتلا شد که
 اطبا از معالجه او بجز اعتراف کردند روزی کتابی از کتب علمای
 کثود در اول صفحه نظرش بر این حدیث افتاد که حضرت صفا
 علیه السلام فرمود که هر که علی داشته باشد بعد از نماز صبح چهل
 مرتبه این دعا بخواند چون چهار روز بر این دعا مداومت کرد شفا
 یافت و بعد از آن مجریه بسیار از این دعا نقل کرده و این درین
 رحمه الله در کتاب سیرات از حضرت صفا علیه السلام روایت
 کرده است که هر که هر روز این دعا را پس مرتبه بخواند حق تعالی
 نود و نه نوع بلا را از او دفع کند که کمترینها خوره باشد و شیخ
 طوسی رحمه الله گفته است که در غیب صبح پس مرتبه این دعا را
 بخوانند و دعا بروایت شیخ و ابن درین است که بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ
 لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و بروایت کفعمی بعد

اذ بسم الله الحمد لله رب العالمين حسبنا الله ونعم الوكيل
 اخذ عاوه وروثك السابع عشر من الكلبية احمد
 بن محمد بن عبد العزيز عن المهدي عن يونس بن عبد الرحمن
 عن داود بن زرارة قال مرضت بالمدية مرضا شديدا فبلغ ذلك
 ابا عبد الله ع فكتب الي قد بلغني عليك فاشترى عظام من برشم
 اسألون على ففك واثره على صدرك كيف ما انتشر وقل اللهم
 اني اسألك باسميك الذي اذا سألك به المضطر كشف ما
 به من ضرر ومكنت له في الارض وجعلته خليفتك على خليفك
 ان نصلي على محمد وآل محمد وان تغافيني من علي ثم اسألو
 جالك واجمع البر من حولك وقل مثل ذلك وافهم مدا مدا
 لكل مسكين وقل مثل ذلك قال داود ففعلت ذلك فكانها
 قشطن من عقال وقد فعله غيره واحدا فانتفع به اثنا عشر
 ناسا في هرکن بن نام زابره واثم سصد نود وپ دفعه ^{ند} و
 البسه باعث صحت مريض كرد و مداومش موجب شفای ^{ند}

ظاهر و باطن است و باعث است که هرگز بیمار نشود بر طعامی که
 بخوانند ضرر نکند و دفع سموم فائده نماید. **الثامن عشر**
 جهت شفای امراض و بیماری و رفع امراض ظاهره و باطنیه و سلا
 ابدان منوطست بر نوسن جشن بحضرت امام موسی کاظم ^{علیه السلام}
 برین هج **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَوَلِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْإِ**
عَافِيَتِي فِي جَمِيعِ جَوَارِحِي ظَاهِرِهَا وَمَا بَطْنِهَا وَدَفَعْتَ عَنِّي
جَمِيعَ الْأَلَامِ وَالْأَسْفَامِ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و چون
 مرض شدید باشد خصوصاً در اطفال قدری نفعند از
 حضرت در زیر بالین گذارده فردا آن را نصدق و استشفای آن
 آن حضرت کنند. **الحال شفا باید خصوصاً بجهت در چشم**
بِحَقِّ الْعَشْرِينَ دعا حضرت فاطمه علیها السلام است
 که از برای دفع همه نعلیم سلمان فارسی نمودند و او زیاد از هزار
 کس شفا داده بود در شام و صبح بخوانند **بِسْمِ اللَّهِ نُورِ النُّورِ**
بِسْمِ اللَّهِ نُورِ عَلَى نُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ مَدِينُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ

خَلَقَ التُّورَ مِنَ التُّورِ وَأَنْزَلَ التُّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ
عَلَيْ نَبِيِّ مَحْبُورٍ الْمَعْدُ لِلَّهِ الذَّبِي هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ
وَعَلَى التُّرَاهِ وَالضَّرَاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ^{تَطْبِينًا}

باب ششم در ادعیه و اوراد و خنوم مجتبه صحیح که به

جهت اداء دین و وارد شده است و آن بدین است اول

در مکارم الاخلاق مسطور است که از حسن بن خالد منقول

است که گفت فراد بعد از صد هزار درم دین شد و مرا ^{چنان}

صد هزار دیگر دین بود و فرض خواهان بحال نپیداوند و ^{در}

نبودم که نزد امیر المؤمنین روم و احوال خود عرض نمایم پس

کتابی نوشتم و در آن وصف ^{لنا} خوا خود کردم که مرا فریضه چند است

و مال ندیست پس جواب نوشت که بگوی و عیب هر نمازیست

مرببه ^{اللهم} اِنِّی اَسْأَلُکَ بِالْاِلَهِ الْاِیْمَانِ بِحَقِّ لَا اِلَهَ اِلَّا ^{الله}

اَنْ تَرْحَمَنِ بِلا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اللَّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِالْاِلَهِ الْاِیْمَانِ

بِحَقِّ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تَرْحَمَنِ عَنِّي بِلا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اللَّهُمَّ اِنِّی

اسألك بالآله إلا أنت بحق لا إله إلا أنت ان تغفر لي بلاءة
 إلا أنت راوی گوید که بدین مداومت کردم والله چها ماه
 نکذشت که دهن من ادا شد و صد هزار دردم دیگر فاضل آمد
 الشایء پاکیزه است لذیذی لاهندی القلوب لعظمتیه من
 صام سبعة ایام ولم یأکل لعماء فرغ هذا الاسم کل یوم الف
 مرة عاد و طیفنه الی غیره عنها سرعاً بشارت بكون
 لا فی احکامه ومن فعل ذلك وکان علیہ بن فضة الثالث
 باحتنان الذی وسعت کل شیء ورحمته من ادم فرأته فضة
 والی فی قلوب الناس محبته وامن من الفجر الرابع ختم
 امن یحیی لمصطرا من که در ختم چهارم از باب دوم کذشت
 الخامس ختم انا انزلنا من که در واسطه باب اول کذشت
 السادس ختم والعایبات من که در واسطه باب اول
 کذشت السابع اثبات استکفان من که در واسطه باب اول
 کذشت الثامن دعائیت که در الرابع والخمسون اول

گذشت الشابع خواندن اذا و فعه و الم فشرح است بطریق
 که در آخر باب اول گذشت الحاد و بی نماز امام جوادی ^{عشر} است
 که در او آخر باب اول گذشت الشاک عشر نعم لا اله الا الله
 است که در عشرین ناستیم گذشت الثالث عشر نعم فاست
 خبر حافظا و هو ارحم الراحمین است که در او اسط باب ستم
 گذشت الرابع عشر نوستل جنین بمحضرت صاحب الزمان
 است بطریق که در او آخر باب ستم گذشت الخامس عشر قال
 معاذ بن جبل احسبت عن رسول الله يوم ما اصل معه الجمعة
 فقال يا معاذ ما منعك من صلوة الجمعة قلت يا رسول الله
 ليوحنا اليه و كحل او فبه من بن و كان على باي بر صدقنا شفقتنا
 ان يحبس فقال امحبا معاذ ان يفض الله دينك قلت نعم
 يا رسول الله قال قل اللهم يا مالک الملک تؤدی الملک
 من کشاء و ترزع الملک من کشاء و ترزع من کشاء و تؤدی
 من کشاء بيدک الخبر انک على کل شئ قدير تؤدی الملک

اگر چه در او فعه و الم فشرح است بطریق
 که در او آخر باب اول و کذا گذشت العاشر

فِي النَّهَارِ وَتَوَجَّحَ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ
 مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ وَرِزْقُ مَنْ نَشَاءُ وَمَنْعُ مَنْ نَشَاءُ
 إِفْضُ عَنِّي دَهْنِي فَلَوْ كَانَ مَلَأَ الْأَرْضَ ذَهَبًا لَأَدَاهُ عَنكَ
 الْأَوْفَةُ ثَلَاثَةَ عَشْرَ طَلَا عَرَفِيَّةُ السَّادِسَ عَشَرَ قَالَ الشَّيْخُ
 الْفَاضِلُ الْعَلَامَةُ الْبَهَائِيُّ فِي أَرْبَعِينَ الْحَدِيثِ وَبِالسَّنَدِ الْمُنْتَهَى
 إِلَى الشَّيْخِ الْجَلِيلِ مُحَمَّدِ بْنِ يَاقُوبَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ يَكْرِاتٍ لِنَفَاسٍ
 أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْهَمْدَانِيُّ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ عَنْ عَبْدِ بْنِ جَمْدَانَ
 الرَّوَّاسِيِّ عَنْ حُسَيْنِ بْنِ نَصْرِ عَنْ أَبِيهِ عَمْرٍو عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
 الْأَنْصَارِيِّ عَنِ الْأَمَامِ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ عَنِ ابْنِ
 عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ الْعَابِدِينَ عَنْ أَبِيهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَنِ امِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ شَكُوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَا عَلِيُّ قُلِ اللَّهُمَّ اعْنِنِي بِجَلَالِكَ
 عَنْ حَرَامِكَ وَبِقَضَائِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَلَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ
 صَبْرِي وَبِنَافِضَاتِكَ اللَّهُ عَنكَ صَبْرِي جَلِيلٌ بِالْهَيْئِ جَلِيلٌ

اعظم منه العاشر في اوعية التراب محمد من ملاءه
 هم دين من امتك فليزل به وليقل يا مبيئ الفريقين اهل
 الففر واهل الغنى وجاهلهم بالصبر في الذب ابلانهم
 واهل مرتبة حب المال عند عبادته واهلهم الانفس
 التثخ والتخاء وفاطر الخلق على الفظاظه واللبس عتني
 دين فلان وفضيحة بمبته على به وعجا به باب طليبه الا
 منك باخر مطلوب ليه الحوايج يا مفرج الاهداء بل مفرج
 اهداء في الذب لزمه من دين الناس بتبني كره في من
 زفك فاضيه بافديج ولاهيه باذاه باخير اذاه ولاهيه
 صله وكبر في اذاه فاني به مشرق فافكك ربه من سعياك
 الية لا يبيد ولا يغيب ابدا فانه اذا قال ذلك صرف عنه
 صاحب الدين وادبه اليه عنه الشا من عشر خواند
 وعاتو ستل حضرت امام جواد بجهت اذاه دين بعد از هر نماز و
 رسد نعمها پي در پي و توان كره و بخشش بسياجرتك وان

ولا دين فلان

اٰیٰتِ اللّٰهِ اِنَّكَ بِحَقِّ وِلٰيٰتِكَ مُحَمَّدٌ بِنِ عَالِي الْاٰلِ
 جُدَّتْ بِرِعَالِي مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضَّلْتَ بِرِعَالِي مِنْ وُسْعِكَ
 وَوَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ وَاعْتَنَيْتَ بِجَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَ
 جَعَلْتَ حَالِي اِلَيْكَ اِنَّكَ لِمَا تَشَاءُ قَدِيرٌ النَّاسِعَ عَشَرَ
 بِحَقِّكَ ذَاوَدَ بْنِ اَدَمَ دُرُكْتَ مَا زَبَغْتَ سَبْعَ الْاَجَابِدِ سِتْرًا
 ثَلَاثَةَ اَشْبَابٍ بِكَذَرٍ وَدَبْرٍ خَيْرٍ وَدُرُكْتَ مَا زَكَنَ دُرُكْتَ اَلْ
 عِبَادَ اِنْ جَدَّ سُوْرَةَ مَلِكٍ وَدُرُكْتَ اِنَّ تَزِيْلَ سَجْدَةٍ وَبَعْدَ اَزْفَا
 بَكَوْ بِاَرَبٍ قَدْ نَامَتِ الْعَبُوْنُ وَفَارَتِ النُّجُوْمُ وَاِنَّتَ اَلْحَيُّ
 الْفَبُوْمُ لَآ نَا خُذْكَ سِنَةٌ وَّلَا نُوْمُ لَنْ يُوَارِي عَنْكَ لَيْلٌ
 ذَا جٍ وَّلَا اَرْضٌ ذَا تٍ مِهَادٍ وَّلَا بَحْرٌ حَيٌّ وَّلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا
 فَوْقَ بَعْضٍ بِاَصْرٍ مِجِّ الْاَبْرَارِ وَغِيَاثِ الْمُسْتَعِيْبِيْنَ بِرَحْمَتِكَ
 اَسْتَعِيْبُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَّالِيٍّ وَاَفْضَلِيْ حَاجَةٌ كَذَا وَكَذَا
 وَنَامَ دِيْنٌ مَذْكُوْرٌ كُنْ وَّلَا تُرَدُّ بِيْ حَاجَةً وَّلَا مَحْرُوْمًا بِاَرْحَمِ
 الرَّاهِمِيْنَ الْعَشْرِيْنَ فِي الصَّحِيْفَةِ التَّجَادِيْبَةِ وَكُنَّ مِنْ

دَعَاةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَعُونَةِ عَلَى فِضَاءِ الدِّينِ اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْعَاقِبَةَ مِنْ دِينٍ مُتَخَالِفٍ لِي وَجَهْرٍ
 يُجَارِيهِ فِيهِ ذِهْنِي وَيُدَشِّعُ لِي فِكْرِي وَيَطْوِلُ لِي بِمَارِسَتِهِ شُغْلِي
 وَاحْوُذْ بِيكَ يَا رَبِّ مِنْ هِمِّ الدِّينِ وَفِكْرِهِ وَشُغْلِ الدِّينِ وَ
 سَهْمِهِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِدْ لِي مِنْهُ وَأَسْجِدْ بِكَ يَا رَبِّ
 مِنْ دَلِيلِي فِي الْمَجْهُوهِ وَمِنْ شَيْعَتِي بَعْدَ الْوَفَاةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ وَاجْرُ لِي مِنْهُ بِوَسْعِ فَاضِلٍ أَوْ كِفَافٍ فَاصِلِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْجِبْ بِي هَمِّي السَّرْفِ وَالْإِزْدِيَادِ وَفَوْمِي بِلَا
 اَلْبَدَلِ وَالْإِمْتِنَانِ وَعَلَيْهِ حُسْنُ التَّقْدِيرِ وَأَفِضْ بِي لَطْفِكَ
 عَنِ التَّبَدُّلِ وَاجْرُ لِي مِنْ سَبَابِ الْحَلَالِ اَلَّذِي فِي وَجْهِهِ أَبُو
 الْبَرِّ لِنَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنَ اَلْمَالِ مَا يُجَدِّثُ لِي مَخِيلَةً أَوْ نَارِيًا
 اِلَى بَيْعِي أَوْ مَا اَتَعَبْتُ مِنْهُ طُعْنَانًا اَللّٰهُمَّ حَبِّ اِلَى صِحَّةِ الْفُقَرَا
 وَاحْبِبْ عَلَيَّ صُحْبَتَهُمْ بِحُسْنِ الصَّبْرِ وَمَا زَوَّدْتَ عَنِّي مِنْ مَسَا
 اَلدُّنْيَا اَلْفَانِيَةِ فَادْخُرْ لِي فِي خَرَاتِكِ الْبَاقِيَةَ وَاجْعَلْ مَا خَرْتُ

بِسْمِ كَامِلٍ

رِزْقِي

فَادْخُرْ

مِنْ خُطَامِهَا وَعَجَّلَكَ فِي مَنْ مَنَّا عَلَيْهَا بَلُغَةً إِلَى جَوَارِكِ وَوَصَلَةً
 إِلَى فُرْنِكَ وَذَرِيعَةً إِلَى اجْتِنَاكَ نَاكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ
 أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ بَابُ هَفْتَمُ فِي بَعْضِ خَوَاتِمِ
 بَحْرَتِي سِرِّ كَلِمَاتِ ثَمَاتِ كَذَا زَجْرِي شَيْلِ مِثْنِ صَادِرِ شَدِّ
 كَذَا عَلِيًّا مَطْهَرِ الْعَجَائِبِ بَجْدِهِ عَوْنًا لَكَ فِي التَّوَاتُبِ كُلِّهِمْ
 وَغَمِّ سَبَّحِيْلِي بُولَابِيكَ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ وَسَبِّ تَزْوَلِ ابْنِ كَلِمَاتِ
 ثَمَاتِ ابْنِ بُوَدِ كَمَا فِي دَرْغَزَايِ ثَبُوكِ كَمَا لَشَكَرِ اسْلَامِ شَكْسَةِ
 شَدِّ وَحَضْرَتِ رَسَالَتِ بِفَاصلِ اللهُ عَلَيْهِ الْوَالِدِ فِي الْوَيْلِ الْكَلِمَاتِ
 فِي هَذَا كَشْتِ جَبْرِ شَيْلِ عَلَيْهِ السَّلَامِ تَزْوَلِ مَوْدِ وَأَبْنِ كَلِمَاتِ أَوْ رَدِّ
 حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ زَجْرِي شَيْلِ سَوَالِ كَرْدِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ
 السَّلَامِ بِأَنْوَاعِ رَسِيدِ عَرْضِ كَرْدِ بِلِي بَارِ رَسُولِ اللهِ لِي فِي حَضْرَتِ
 شَادِمَانِ كَشْتِ وَفَرَمُودِ كُلِّهِمْ وَغَمِّ سَبَّحِيْلِي بُولَابِيكَ يَا عَلِيُّ
 يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ حَضْرَتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَوَارِهِ وَمَكْمَلِ حَاضِرِ شَدِّ
 وَبَانَ لَشَكَرِ مَخَارِبِهِ فَمَوْدِنْدِ وَبَعْضِ رَاغِبِيْلِ رَسَائِدِ نَدِّ وَبَعْضِ

منزه شدند و لشکر اسلام از کفار غنیمت بسیار گرفتند و در
 این کلمات در روایت است شهر و این است که مظهر العجایب
 مفضل میم و هابا باشد و این تقریر معنی چنین خواهد بود که
 بنحوان ای محمد علی که او محل ظهور عجایبها و غرایبها است و
 روایت دیگر مظهر العجایب است بضم میم و کسر هاء و این تقریر
 معنی چنین خواهد بود که بنحوان ای محمد علی که او نماینده اظفار
 کتفه عجایب غرایب است در این کلمات چهل خاصیت گفته
 شده اول آنکه اگر کعبه در میان جمع گرفتار بوده باشد و بگا
 خود در مانده هفت بار بخاک بخواند و بجانب ایشان بیاید
 و هدیه بجزوی رسانند و قیام آنکه اگر کعبه از دشمنان
 خوف باشد بر خواندن این کلمات مداومت نماید هر روز
 بیست هفت بار بخواند دشمنان او بزودی مفور گردند
 سیم آنکه اگر کعبه را مسخ کرده باشند این کلمات را هفت بار
 بر آب هفت چاه بخواند و بدان آب غسل کند و قدری از آن آب

بخورد سحر باطل گردد چهارم اگر کبیر از هر داده باشند
 این کلمات را پیشک و زعفران بر کاسه چینی نویسد و پیشک
 یکبار بخواند و بوی دهند تا بخورد و هر بروی کارگر نباشد
 پنجم اگر کبیر بیمار شده باشد و طبای عالم از علاج او
 عاجز آیند هیچگاه با این کلمات را بر آب زان خوانند و بوی
 دهند تا بخورد شفا یابد ششم اگر کبیر را مهمتی شود
 پیش آید یا الی بوی سپیده باشد هزار بار این کلمات را بدان
 نیت بخواند خیم او بشادی مبدل گردد هفتم اگر کبیر را
 غضب کرده باشند و انکس منوهم باشد هفتاد و یکبار این
 کلمات را بخواند آنکه در بر این شخص بزرگ رود و سه بار
 دیگر بخواند و اهسته بر خود دم بدم خدا خشم او مبدل به
 لطف گردد و با او مهر ناپی کند هشتم اگر کبیر ابروی
 بجایی فرسند و این کلمات راسته با راهسته در گوش او خوانند
 البته رسالت او مقبول گردد نهم اگر کبیر در اثر روز جمعه

دو از ده بار اینکلمات را بخواند با هر کس سخن بگوید آنکس محبت
 او گردد و نازدهم اگر کسی بنام منی گرفتار بوده باشد اینکلمات را
 هر صبح با چهل بار بخواند و بر خود مدتهاست او دفع شود و
 خلافت همه بپسندد او سخن گویند و نازدهم اگر کسی از بزرگان
 دفع بخواهد قبل از نماز جمعہ بیست پنج بار بخواند البته دفع
 شود و نازدهم اگر کسی از برای غنی شدن هر یا مباد و نازدهم
 یا بخواند غنی و بی نیاز گردد و نازدهم از برای تپا دوشی
 دولت و حشمت هر روز سی و یکبار بخواند محترم گردد
 و چهاردهم اگر کسی از برای نقیصه اعدا هر روز هفده بار
 بخواند البته بر اعدا ظفر ناپد و نازدهم اگر کسی از برای خفا
 در وقت حاجت هجده بار از چشم ^{بخواند} دشمنان محبوب گردد
 شانزدهم اگر کسی از برای بسنه شدن زبان اعدا ده روز
 هر روز ده بار بخواند زبان اعدا بروی بسنه گردد مفدا هم
 اگر کسی از برای تحصیل مرادش هر روز سی و چهار بار بپاید

شش بار بخواند مرادش او برآید هیچداهم از برای شفای امراض
 هر روز بیست و هفت بار بخواند شفا یابد نوزدهم از برای
 چشم زخم و عفدالکناسه روز هر روز بیست بار بخواند از
 چشم خاسدان و زبان بدکوبان ایمن گردد بیست و یکم از
 برای کشف کوز چهل روز هر روز چهل بار بخواند البته بروی
 ظاهر کرد و اگر شهادت و وفات خواب بخواند خواب بیند اینها
 که کثر باشد بیست و یکم از برای خوابیدن حضرت
 رسول هر شب هفت بار بخواند اینها بر خواب بیند
 بیست و دوم از برای خلاصه محبوس هفت روز هر روز
 شانزده بار بخواند البته خلاصه یابد بیست و سوم از برای
 افتتاح ابواب قبایل هر روز پنجاه نوبت بخواند ابواب سراز
 بروی و کشاده گردد بیست و چهارم از برای برآمدن
 مهمات و اتمام آن هر روز پانزده نوبت بخواند مهمات
 حاصل گردد بیست و پنجم از برای کشف اسرار و غیوب هر

روز شازده مرتبه بخواند تا چهار روز علم لدنی بر وی منکشف
 گردد بیست و ششمی برای قتل دشمنان و دفع ایشان هست
 روز هر روز هفت بار بخواند البته دشمنان او فانی گردند
 بیست و هفتمی از برای محفوظ بودن از شر دشمنان بیست و هفتمی
 هر روز هفت بار بخواند و باد بر مقابل ایشان دمدا البته
 از شر ایشان ایمن گردد بیست و هشتمی از برای تحصیل
 علوم بیست و نهمی روز در وقت نماز پیشین هر روز هفت بار بخواند
 پادشاه یا پادشاه بخواند در حکمت و علوم بروی کشاده گردد
 بیست و دهمی از برای دولت هر روز شازده نوبت
 بخواند البته دولت پاید سی ام از برای فتح مذا این پنج
 روز هر روز چهل بار بخواند البته فتح آن شهر را نماید سی و یک
 حکم از برای دفع درجا و قبول سلاطین شش روز
 هر روز صد بار بخواند البته صاحب جاه و قبول اقوال گردد
 سی و دومی از برای پادشاهان و مفضوحان حاصل شدن

شازده روز هر روز پنجشنبه نوبت بخواند صاحب قبال و
عزیز کرد و سی و پنجم از برای عزت و شوکت هر روز
ده بار بخواند صاحب عزت و شوکت کرد و سی و چهارم
از برای بغض و عداوت میآورد و کس بیست و زهر روز بیست
نوبت بخواند میآید ایشان عداوت افتد سی و پنجم از برای
انتقال دشمن از محل خود سی روز هر روز سی نوبت بخواند
البته دشمن از آن مکان آواره کرد و سی و ششم از برای
دفع اختلاف عداوت میآید جمع بیست و زهر روز سی
بخواند البته عداوت از میان ایشان برخواستن شود سی و هفتم
از برای مفهور شدن عداوت شکستگی کار ایشان پنج روز
هر روز صد بار بخواند البته مفهور گردند و شکستگی در کار
ایشان حاصل آید سی و هشتم از برای شجاعت هر روز
بیست و پنج بار بخواند البته صاحب دل و شجاع کرد و سی
نهم از برای دل زهره اعدا دشمن و زهر روز صد بار

بخوانند البته دشمن با و مهربان گردد چهل سال اگر کسی از
برای مکر و حيله و طغیان دشمن ده روز هر روز صد بار بخواند
دفع شود دشمنان و از شران دشمن محفوظ ماند بعون
الله الملك العزيز من قرأ نادعياً الا اخره الف مرة على طهارته
بطلب حاجته فانها تفضى سريعاً انما كانت الحاجة و هر کس از بجا
هر مطلبی شرعی و مسجد یا در مجا خا و بی دو از ده هزار مرتبه
یا علی بگوید که البته بمطلب برسد و بشجره برسد و آن
برای مطالب کلی جزوی و انتحاح مهمام عظیمه و نجات از و رطها
و مهلکها از خواجهر عالی مرتبه منقولست که یک صد مرتبه اگر
این بیهوش بخوانند پیشک ان مطالب مهمات روا گردد و خوا
فرمود که در بنای از اکابر با این مداومت کردند و مقصود خود
پافته اند و در نسخه ملاحظه شد که در اینجا نوشته بود که
خط علامه حلی نقل شده یا فاهراً العدو و یا و الی الی الی
یا مظهر العجایب یا بر ترضی علی باب هشتم در کفایت

ختم صلوات و فتح است بدانکه از ختمهای مجربه که مختلفند
دارد و از برای فضا حوائج کثیر التاثير است ختم صلوات است
وان چنانچه نوع است اول طریقه اش چنانکه از اسناد
و مشایخ و صلحا رسیده باین نحو است که نیت کند و در دل
بگذراند باین بیان بپارد که خداوند اکر فلان حاجت من ثا
فلان روز بعمل بیاید من ثا فلان وقت بمطلب مقصود خود
فاین شوم نذر کردم که چهارده مرتبه یا هزار چهار صد مرتبه که
چهارده صد است یا چهارده هزار مرتبه صلوات بر محمد و آل
محمد بفرستم و ثواب و زاهدت بکنم یا امام و سپید خودم باب
المواجبات امام هفتم جناب حضرت امام موسی کاظم
علیه السلام یا آنکه بگوید اکر حاجت من ثا فلان وقت معنی نادر
روز یا یکروز یا یک هفته یا یکماه یا چهار روز یا چهار ماه یا تا
یک سال بر آید و بمقصور برسم یا فلان بیما ثا فلان روز صحت یا
من نذر کردم که هزار و چهار صد مرتبه یا چهارده هزار مرتبه

بِأَجْمَارِهِ مَرْشِدٌ بِكُؤُودِ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 ثَوَابُ تَرَاهِدِيهِ كَتَمِ بِنْتِ أَبِي مَامٍ مَوْسَى وَابْنِ خَنَمِ زَبْرِي شَفَا
 بِأَفْئِنِ بِنَارِ حَكْمِ كَيْمِيَا حَمْدِ دَارِ دِينَ أِكْرَانِ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى
 خَدَاوِنْدِ خَالِهْ حَاجَتِ وَأَوْفَضَا كَرْدَوَانِ بِهَمَا شَفَا بِأَفْئِنِ
 وَعَدَهْ وَنَدْرِ مَعِينِ وَفَا كُنْدِ كَرَفَا بَعْدَهْ وَنَدْرِ وَاجِبِ امْتِ
 وَتَارِكِ مَلْعُونِ وَامْتِ امْتِ وَ نَوْعِ دَقِيمِ اَنْطَرِ بِهَفِي خَنَمِ
 صَلَوَاتِ اَبِي نَسْتِ كِهْ اَزْ بَرَايِ فُضَا حَاجَتِ وَدَفْعِ بِلْتَانِ
 مُخَاصِرِ زِمَكَارِ وَكِدْ وَرَكْ وَرَسِيْدِ بِمُقَاصِدِ وَمَطَالِبِ
 چَهَارِ دِهْ هَزَارِ صَلَوَاتِ مِيْفَرِسْتِ وَهَرِ هَزَارِ صَلَوَاتِ
 كِهْ نَامِ مِي كُنْدَا تَرَا بَرُوحِ يَكِي اَزْ چَهْتَا مَعْصُومِيْنَ هَدِيْبِ
 فَرِيْبِ مِي كُنْدِ هَزَارِ اَوْلِيَا بَرُوحِ جَنَابِ بِيغْبَرِ وَهَزَارِ دَوَاقِ
 بَرُوحِ جَنَابِ مِيْرَا لَوْ مَنِيْنِ وَهَزَارِ سِيْمِ زَا بَرُوحِ جَنَابِ
 فَاطِمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامِ وَهَزَارِ چَهْتَا مَرُوحِ جَنَابِ مَامِ
 وَهَكَذَا صَاحِبِ اَمْرِ عَلَيْهِمُ السَّلَامِ وَدَرِ اَشَاءِ خَنَمِ يَادِ هَمَانِ

هفته بعد از اتمام ختم آن حاجت برآورده میشود و چنان
 افسوس الهی را نطلبید و دست میبندد نوع ستم منقو^{بلس}
 که از برای هر مطلبی از مطالب هر حاجتی از حوائج که خوا^{مش}
 باشد فضا آن صاحب حاجت باید هر روز هزار مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد تا در و ما منوالی و چون
 مدت تمام شود آن مطلب هم انشاء الله تعالی برآورده
 است چهارم از برای فضا حوائج عظام و
 انجام مهام و اداء دین از جمله حج یا نیک باید از شب جمعه
 ابتدا کند تا دو هفته و در هر شب رنصف شب منجوا^{ند}
 و باید شب اول غسل کند و سایر شبها ضرورت نیست شب
 اول بگوید **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ** شب شنبه
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ شب یکشنبه **اللَّهُمَّ**
صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ شب دوشنبه **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ**
شَبْرَةَ شب سهشنبه **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ** شب چهارشنبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ شَبِّ بِحُسْبِهِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ شَبِّ جَمْعَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ
 بْنِ مُحَمَّدٍ شَبِّ شَبِّهِ دَوْمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
 شَبِّ بِكُشْبِهِ دَوْمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى شَبِّ
 شَبِّهِ دَوْمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ شَبِّ بِشَبِّهِ دَوْمُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ شَبِّ بِشَبِّهِ دَوْمُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ شَبِّ بِبِحْسَبِهِ دَوْمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّجِ
 ابْنِ الْحَسَنِ شَبِّ جَمْعَهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْعَبَّاسِ
 الشَّهِيدِ وَبَدَانِكَ ختم سورة فتح از مشايخ و اوليا منقول
 است که ختم کردن سورة فتح در جمیع مهتاب برجست و امنفتا
 ابن عمل در مارچب شعبان و رمضان بهتر باشد و چون خوا
 که ابن عمل بجای آورد اول غسل کند و سه دعوت در سورة
 مبارکه فتح وضع کرده اند کبریه و وسطی و صغریه دعوت
 کبریه است که چهل روز و نه روز چهل و یک نوبت بخواند

روز اول و دهم و بیستم و سیام و چهل و پنجم و یکم بروزه باشد
 و غسل کند و افطار بشیرین نماید و نصیب رویشان بد
 که مغبول باشد انشاء الله تعالی دعوت وسطی است که روز
 شنبه استنشاح کند و بگوید بخواند و روز دوم دوباره هم
 چنین هر روز یکبار پاره کند تا چهل و یک روز و چهل و
 یکم چهل و یکبار بخواند و هم چنین بطریق که در دعوت کبیر
 مذکور شد روزه بدارد و اکثر مشایخ بدین دعوت مداومت
 نموده اند و دعوت صغری است که روز شنبه استنشاح کند و
 پنج نوبت بخواند و روز یکشنبه پنج نوبت بخواند و هم چنین هر روز
 پنج نوبت بخواند تا روز جمعه و روز جمعه پانزده مرتبه بخواند
 بیست هفته چهل و یک نوبت تمام شود و این دعوت پسندیده است
 و استانت و هر نوبت که سوره فتح بخواند بگوید اِنَّا نَحْنُ
 اللهُ بِمَجْدِ اللهِ وَبِعِزَّتِهِ اِنَّا نَحْنُ اللهُ بِمَجْدِ اللهِ وَبِعِزَّتِهِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

فَافْتَحْ لِي بَابَ الْبَصْلِ إِلَيْهِ وَهَيِّئْ لِي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرًا يَا إِبْرَاهِيمَ
 حَدِيثٌ رَوَاهُ اللَّهُ عَلَيْهِ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَالِهُ اجْمَعِينَ بَدَانَهُ
 ابن اشعاع حضرت امير المؤمنين ^ع بيحس هره مطلبه عهد ^{بند} موعود
 ناهفت روز هر روز هفت مرتبه ناشر عزیبه دارد و بعضی علما
 در نصابینف خود از برای سر عتر اثر این اشعاع مینا که نقلها ^{عجیب}
 و غیر بسیار کرده اند که ذکر همه موجب تطویل این کتاب مختصر ^ع
 شود از آنجمله شخصی که هر چه از زیاد شاد و پیش او بوده شکسته
 بوده و از خوف اضطراب ایشان در و پیشه با و میگوید که این
 شش بدت را بخوان بصد و اخلاص چون بدین مذکور
 نموده مفارن این عزیز ^ع از زیاد شاد و احوال رضه بهر سبب که
 بواسطه ندا و مکان امر بشکستن این گوهر میشود و آن مضطر
 ها از این بلیه خلاصه مییابد و آن اشعاع اینست وَكَلَّمَ اللَّهُ مِنْ
 لُطْفٍ خَفِيٍّ بَدُونَ خِفَاءٍ عَنْ فَهْمِ الذِّكْرِ وَكَلَّمَ امْرَأَتَهُ
 بِهِ صَبًا وَتَابَتِ الْمَرْءُ بِالْعَيْتِي وَكَلَّمَ ابْنَهُ مِنْ بَعْدِ عُسْرِي

وَفَرَّحَ كُرْبَةَ الْقَلْبِ لِسَبِيٍّ، إِذَا ضَافَتْ بِكَ الْأَحْوَالُ يَوْمًا قَفُو
 بِالْوَاهِدِ الْفَرْدِ الْعَلِيِّ، نُوَسِّلُ بِالنَّبِيِّ فِي كُلِّ خَطْبٍ، بِهِ وَنَ إِذَا
 نُوَسِّلُ بِالنَّبِيِّ، وَلَا يُخْرِجُ إِذَا مَا نَابَ خَطْبٌ، وَكَمَّ اللَّهُ مِنْ
 لُطْفٍ خَفِيٍّ خَائِمٍ دَرَادَابٍ عَاوِشْرَابٍ أَنْتَ بَدَانِكِ
 اذ برای دعا اذ اب شراب بپا است تا جمله طهارت و
 خود را خوشبو کردن و رفتن بسوی مسجد صدقه دادن استقبالی
 قبله و اعتقاد داشتن باینکه خداوند قادر است بر اجابت کردن
 او و حسن ظن بخداوند در تعجیل اجابت او و توجه کردن بقبله
 و اینکه سوال نکند حرامی را و نه قطع رحمتی را و نه چیزی که باعث
 حیا و سوء ادب بوده باشد و سزاوار است از برای دعا ایضا پاک کردن
 شکم خود را از حرام بسبب وزه و کرسنکی و تجدید ثوب و درنگ کردن
 و الحاح کردن و دعا و از حضرت با فر علیه السلام مرویست که
 الحاح نمیکند عبد مؤمن بر خداوند در حاجتی مگر اینکه بر او
 حاجت و زاو بداند که گمانی که دعا ایشان مستجاب نمیشود

هستند که در خوانه می نشینند و دهن باز میکنند و میگویند
 یارب از فنا و کفایت که خداوند خود را بقلب شناوت و کفایت که
 شعبه ظالمین و اکل حرام و ظلمه بوده باشند همچنانکه اینها از
 اخبار ائمه اطهار فهمید میشود روزی یکی از ائمه گذشت بر
 بازار مکه پس جمع شدند مردم بر او و عرض کردند یا بن رسول
 الله چه باعث است که ما میخواهیم خداوند را و دعا ما مستجاب
 نمیشود و حال اینکه خداوند میفرماید اَعُوذْ بِسَبِّكَ كَمْ كُنْ
 ان بزرگوار جواب دادند و فرمودند بدو سبب که فلوب شمارد
 بجهت ده چیز اول اینکه همیشه خداوند را و طاعت
 نمیکند و دوم اینکه میخواهند فراتر از او عمل میکنند بان
 ستم اینکه ادعا میکنند محبت رسول خدا را و حال آنکه دشمن
 میدانند او را چه او را چه ادعا میکنند خداوند شیطانی
 و متابعت میکنند او را پنجم ادعا میکنند محبت به شیطان
 عمل میکنند برای آن ششم ادعا میکنند ترسیدن از جهنم

و لها انکه بدنهای خود را در آن میانند از بد هفتم مشغول
 میشوند و بعبودت باس نظر میکنند بعبودت نفسها خود نشتم
 ادعا میکنند بعضی نیاز او جمع میکنند اموال دنیا را تا تمام
 افرار میکنند همون و لها اینکه مهتابند پیش و پدیدان در تمام
 دین میکنند مردگها خود را پس عربت میکنند بد پس از پنجیت است
 که مستجاب میشود دعاشما و از حضرت امیر رویت که هر کس
 پیراهنی از مال حرام بپوشد قبول نمیشود نماز او تا اینکه پیراهن را
 از خود دور کند بد رسیده خداوند کریمش و بزرگوارش است از
 اینکه قبول کند عملی که با نماز او و لها انکه بر او باشد پیراهنی از
 مال حرام و قال لَصَانَ عَلِيَّ السَّلَامِ رَدُّ دَانِقٍ حَرَامٍ بَعْدَ عِنْدِ
 اللهُ سَبْعِينَ حَجْرَةً مَبْرُودَةً وَالْمُتَّخِلُ الْمَظَالِمِ الْعِبَادِ وَشِعَابِ الْمَخَافَةِ
 مَرُودٌ الدُّعَا وَبَدَانِكِ خَدَا وَنَدَا عَالَمٍ مَبْرُودَةً أَنَا يُقْبَلُ اللهُ
 مِنَ الْمُتَّقِينَ وَحَضْرَتِ فَرْمُودَةَ قُبُولِ كَرْدَنِ عِبَادَتِ وَدَعَا زَادِ
 نَفْسِي وَنَفْسِ عِبَادَتِ لَزَابِ كُلِّ حَرَامٍ وَشِبْهِهِ وَاجْتِنَابِ

کتاب پر پس اکثر ہے از دعاها کہ مستجاب نہیں شود بیعت انست کہ
بے اذاب شرطت نمائے اختوم والاوزاد الصبیحہ الجریبا

بِاللَّهِ الْخَزِينِ حَرِّ الْأَفْكَ

عَلَى الْكِبْرِ فِي ۳۰ شَهْرِ صَفْرِ الْظَفْرِ

مِنْ شَهْرِ ۲۱

رسالة دفع افات و رفع بليات من قالها مولينا
اخوند ملاحسن فبض مرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَمَّحَدُ لِلَّهِ وَسَلَّمَ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرَ مَا

تُشْرِكُونَ بِإِذْنِ اللَّهِ خَيْرَ اللَّهِ خَيْرًا أَمَا بَعْدُ ابْنِ رِسَالَةِ

الْبَيْتِ دَرُفَعِ افَاتٍ وَدَفَعِ بَلِيَّاتٍ زُخُودٍ وَمَالٍ وَذَنَانٍ وَاطْفَأِ لِي

بِقُرْآنٍ وَدُعَاؤِ عَوْذَةٍ وَرَبِّي وَعِلَاجٍ وَرَدِّ وَأَمْنٍ فَوَلِّ زَائِمَةً مَعَصُومٍ

وَكَابِرٍ بَيْنَ وَحَكْمَائِي بَيْتِي مِثْلَ بَرْدِهِ بَابُ بَابٍ وَ

دَرْدِ دَفَعِ امْرَأَتِي مَعْلَلٍ رَضِعَ مِنْ عِلَّتِي وَرَضِيَ بِاخْلَاصٍ مَجْوَودٍ وَ

مَوْضِعِ عِلَّتِي مَسِيحٍ كُنْتُ وَنُزِّلَ مِنْ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ

لِلْمُؤْمِنِينَ أَيْضًا بَعْدَ أَنْ هَفَّتْ نَوْبٌ فَاتَّخَذَ يَكُودُ اللَّهُمَّ

أَزِلْ عَنِّي الْعِلَّةَ وَالذَّاءَ وَاعِدْ عَلَيَّ الصِّحَّةَ وَالشِّفَاءَ وَامْدِدْنِي بِحُسْنِ

الْوَاقِفِ وَدِدْنِي إِلَى الْحُسْنِ الْعَاقِبَةِ وَلَا تَبْسِلْنِي بِطَوْلِ التَّغْمِ وَلَا تَزِدْ لِي

مِنْ سُورَةِ الْآلَةِ وَاجْعَلْ مَالِي فِي مَرْضِيٍّ مَادَّةً لِحَسَنَاتِي وَكَفَّارَةً
 لِسَيِّئَاتِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْمَعْصُومِينَ وَكَرْدِ بَكْرِي بِرُوخْوَانِدِ
 غَايِبِ مَجْوَانِدِ وَهَمِيچَنِينَ اِنْجِهْ عِبْدًا زَائِنِ مَذْكَورِ خَوَاهِدِ شَدِّ
 اَيْضًا اَللّٰهُمَّ اَسْفِنِي يَشْفَاكَ وَذَارِي يَدَاكَ وَآثَاكَ وَ
 عَافِنِي مِنْ بَلَائِكَ فَاِنَّ عِبْدَكَ وَابْنَ عِبْدِكَ اَيْضًا
 اَسْئَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اَنْ يَشْفِنِي وَيُعَافِنِي
 هَفَنَ نَوْبِ مَجْوَانِدِ اَيْضًا اَعُوذُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ رَبِّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَرْنٍ نَعَارٍ وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ هَفَنَ
 نَوْبِ مَجْوَانِدِ وَكَرْدِ بَكْرِي خَوَانِدِ بِكُوْبِدِ اَيْضًا اَعُوذُ
 اَيْضًا دَسْتِ بَسُوِي سَمَاءِ بَرْدَارِ دُوْبِكُوْبِدِ اَللّٰهُمَّ
 عِبْرَتِ اَقْوَامًا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ فَلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ
 دُوْنِهِ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كُفَّ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَخْوِبُوا اَقْبَامًا مِنْ لَا
 يَمْلِكُ كُفَّ ضُرِّي عَنْكُمْ وَلَا تَخْوِبُوا عِيْنِي اَحَدٌ غَيْرُ صَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفِّ ضُرِّي وَخَوِّلْ اِلَيْ مِنَ يَدْعُو مَعَكَ اِلَهًا

اَخْرَفَا فِي اَشْهَادَانِ لَا اِلَهَ غَيْرُكَ اَيْضًا لِاِحْوَالٍ وَلا قُوَّةَ اِلَّا
 بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْمَلِئِكَةِ الذِّكْرِ لِاِيْمُونِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ
 وَلَدًا وَاوَّلًا يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرَ تَكْبِيرًا
 اَيْضًا مشهور بدعا فلنؤسسه نوبت بر پيامبخواند شفا
 يابدا بادن الله تعالاي بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الْمَلِئِکِ
 الْمُبِیْنِ شَهِدَا اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِئِکَةُ وَاُولُو الْعِلْمِ فَاثْمًا يَا
 لَقِیْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ اللهُ نُورٌ وَحِکْمَةٌ وَسُلْطٰنٌ وَ
 هَبِیْبٌ وَحَوْلٌ وَقُوَّةٌ وَبُرْهٰنٌ وَفِدْرَةٌ قَوْمٌ لَمْ یَمِزْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
 اَدَمٌ صِفْوَةٌ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ نُوحٌ نَبِیُّ اللهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ اِبْرٰهِیْمُ
 خَلِیْلُ اللهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُوسٰی کَلِیْمُ اللهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عِیْسٰی رُوحُ
 اللهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ وَحَبِیْبُ اللهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَلِیٌّ
 وَوَلِیُّ اللهِ اُسْكُنْ اَبْهٰا الْمَرْضُ بِاِذْنِ اللهِ الَّذِیْ سَكَنَ لَهٗ مٰنِیْ
 لَهٗ وَاوْمٰنِیْ الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ وَصَلَّى اللهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اَيْضًا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاَسْمَائِكَ

الذی إذا ذكرت به سجدت له الملائكة وسجنت وبالإسم
 العُدوس القديم وبالإسم المخزون المكنون وبالإسم الذی
 سميت به نفسك وبالإسم الذی هو مكتوب على سرادق
 العرش وبالإسم الذی هو مكتوب على سرادق الجدي بالإسم الذی
 هو مكتوب على سرادق الجدي بها وبالإسم الذی هو مكتوب
 على سرادق الجلال وبالإسم الأكبر الأكبر وبالإسم الأعظم ^{عظ}
 الخبط بملكوت السموات والأرض وبالإسم الذی مشى به
 الخضر على الماء فلم يبتل فدعاه وبالإسم الذی كشفت به صتر
 أبوبه بالإسم الذی وهبت لذكرنا بحجة ان شفيع من رضى
 الذی به آنا فيه بعد ان خواندن ابن دعا موازی بکد پنا شرعی که
 چها دانک و نیم مشغال انت نصحت کد بر بیخ نرنا پنا پنا
 مسطحان که علوی نباشند مکر اینکه بیخ علوی نباشد ایضا
 دعا کند بکذا کند مکر بکن بخر پناست ده درم پس بیخ
 بر پنا بخواند و کند مکر بر سینه خود و پهن کند و این دعا

بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا سَأَلَكَ
 بِهِ الْمُضْطَرُ كَسَفَتْ مَا بِهِ مِنْ ضَرٍّ وَمَكَتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَحَبَلَتْهُ
 خَلْقَتَكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَاذَ
 مِنْ عِلَّتِي بِسَبْتِئِهِمْ وَكَذَلِكَ رَاجِعٌ كُنْتُ وَبِازِينَ دَعَاؤُا بِمُجَوَانِدُ
 وَكَذَلِكَ رَاضِيَةٌ كُنْتُ بِمُجَوَانِدِهِمْ مَشَاهِي كَبْرَهُمَا مَدُّ بَاشِدُ وَبِازُ
 اِبْنِ دَعَاؤُا بِمُجَوَانِدُ وَكَذَلِكَ رَاضِيَةٌ كُنْتُ بِمُجَوَانِدِهِمْ بِهَرَبِ مَدُّ
 اِبْضَا دَعَاؤُا بِمُجَوَانِدُ مَبَارِكَةٌ بِرَفَاكَ حَضْرَتِ مَامِ حَسْبِي عَا
 بِمُجَوَانِدُ وَبِهَا اِزَانُ بِمُجَوَانِدُ كَمُزَا فِدْرُ مَخُودِي لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ مَبِيحِي هَذِهِ الثَّرِيَّةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْمُبَارَكَةِ
 وَبِحَيْ الْمَلِكِ الَّذِي هُوَ خَازِنُهَا وَالْمَلَكَةِ الْمُؤَكَّلِينَ عَلَيْهَا وَبِحَيْ
 الْوَصِيِّ الَّذِي هُوَ وَاثِرُهُ وَبِحَيْ الَّذِي هُوَ مَدْفُونٌ مِنْ وَرَائِهَا وَ
 اِعْبَلْ لِي فِي هَذِهِ الثَّرِيَّةِ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَعَقْلًا وَهَمًّا
 وَارْزَاكَ وَذِهْنًا فِي بَابِ لَيْلِمِ وَسِيْفَاءٍ مِنْ كُلِّ دَائِمٍ وَأَمَانًا مِنْ كُلِّ
 خَوْنٍ وَنَهْمٍ وَأَمَانًا مِنْ كُلِّ ظَالِمٍ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ سَوَاءٍ وَرَحْمَةً

بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبِحَبْثِ
 طَلَبِ عِلْمٍ وَرُوزِيهِ وَفَضْلِ حَوَائِجِ نَهْزِ نَافِعَاتِ ۲ بَيْضًا
 دَعَا كُوسْفَنْدِ بَكِيَرِ كُوسْفَنْدِ نَبِيَّتِ فَرْنَائِي فَدَائِي بِهَا كُنْدِ وَتَه
 نُوْبَتِ اِيْنِ دَعَا رَا بِمُجَوَانْدِ وَبِرُ دَهْنِ كُوسْفَنْدِ بَدْمَدِ وَدُرُجِيْنِ
 ذَبِيحِ نَهْزِ مُجَوَانْدِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذِيْ الشَّاهِدَةَ لَكَ وَ مِنْ فَضْلِكَ
 ذَكَرْتِكُمْ وَصَلَّى لِيْ وَ اَنَا اَنْدِيْهَا بِعَبْدِكَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ اَللّٰهُمَّ
 اِنَّ هَذَا فِدَاؤُهُ لِحَمِيٍّ بِلِحْمِهِ وَدَمِهِ بِدَمِهِ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّْيْ كَمَا تَقَبَّلْتَ
 مِنْ حَبِيْبِكَ اَبِيْ هَبِيْمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِيَابِ فِدَائِي لَوْلِيْدِيْ اِسْمُ عِيْلِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مُحَمَّدِ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ اَللّٰهُمَّ
 هَذَا لَكَ فِدَاؤُهُ وَ تَقَبَّلْهُ مِنِّْيْ بَعْدَ اَنْ يَكُوْبِدَ اللهُ اَكْبَرَ
 اللهُ اَكْبَرَ اللهُ اَكْبَرَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَ ذَبِيحِ كُنْدِ
 دَرِيْجِيْ خَالِيْ كِه مُسْفَقْتِ بَاشَدِ وَ خُوْنِ اَنْزَادِ رُكُوْدِيْ كُنْدِ وَ
 مَوْضِعِيْ كِه مَرْدِ نَپَايِ بَرَانِ نَهْنَنْدِ وَ سِرْ كِيْنِ اَنْزَادِ وَ خَالِ كُنْدِ وَ
 دَسْتِ وَ نَپَايِ اَنْزَادِ زِيُوْمَتِ جَدَانْ كُنْدِ چنانكه پوْمَتِ وَ مَسْتِ وَ

پای بکیا و چه باشد و سر یک پاره و آنچه در شکست یک پاره
 که از هم جدا شده باشد و گوشت از آب پنجا و هفت پاره کند
 و در میان پوست نهد و هر یک پاره را بنیت بکے از فقر او مساکین
 بیرون آورد و به آنها کس هد که به نیت او بیرون آورده تا
 کس ^۲ ایضا آیات باران نیت هر یک از فائحه و ابه الکرمه
 و اخلاص و معوذتین و حمد راهفتا نوبت برابر نیت بخواند
 بر او این قدر و تکیه و هلیل و صلاوات بر پیغمبر و انبیا همچنان
 قدر بخواند و هفت روز منوالی صبح و شام از آن قدری ^{شاید}
 شفا یابد از هر قدر که در بدن او باشد و هر خوی بد که در او
 باشد اگر عین باشد عنت و ذایل شود و هر فرزندی که خواهد از
 ذکر و نیت از او منوالی شود و در سر و در چشم را نافع باشد
 بیخ دندانها سخت کند و دهن را خوشبو کند سیلان لغاب
 از دهن و بلغم و شمه را از بادها و فالج و زکام و درد پشت و شکم
 و دندان و معده و کرم و فولنج و ناسور و حکه و ابله و جنون

جذام و برص و سعف و غلس و کورچه و کرمه و زمانه
 فاب شفا از چشم و دردها و فکنا صا و ف و صوم و وسوسه و جن
 و شیطا طین و غش و خپا نك و عنكبوت و حسد و بغی و کرم و نمپه و
 بخل و حرص و غضب و عداوت و افتادن در دریا و غرقان ^{بعضاً}
 آیات کفایت هفت نوبت بخواند و بر مریض مد و گفته
 بِاللّٰهِ وَلِيّاً وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا وَكَفَى بِاللّٰهِ حَسِيبًا وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِيلًا
 وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيْرًا وَكَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيْرًا
 مَبْصِيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتْنَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ^{بعضاً}
 بمشك و زعفران بنویسد و باب بشوید و بخورد ^{بعضاً} **بِسْمِ اللّٰهِ**
الرّٰحْمٰنِ الرّٰحِيْمِ بسم المبارک العظیم یا طمعها یا کباعتها طمعها
 و حبلها یا نجهشها المشاخطینا یا هبطنا یا شئتنا یا برهشنا یا
 شحبتنا یا نخشاطا عهطینا یا لفاکفنا و صلّی الله علی محمد و آله
الطّٰیِّبِیْنَ الطّٰهَرِیْنَ ۱۲ یا زعفران بنویسد و بشوید
 و بیاشامد **اللّٰهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تَهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَ**

عَافِنَا مَبْلُ ذَٰلِكَ اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنَا بِنُورِ اَعْمَالِنَا وَلَا تُسَلِّطْ
عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا كَفَّ اَبْدِي لظَالِمِيْنَ عَنَّا يَا حَفِيْظُ وَاخْفِيْنَا
وَاصِلُ مُرَادِنَا وَكَبِيْرُ اَمُوْرِنَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

باب ستم در دفع و رفع خصوص شب و لرز و دفع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ التَّوْرِ بِسْمِ اللّٰهِ نُوْرِ النُّوْرِ
اللّٰهُ نُورٌ عَلٰى نُوْرِ نَبِيِّ اللّٰهِ الَّذِيْ هُوَ مَدِيْرُ اَلْاُمُوْرِ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِيْ

خَلَقَهُ خَلَقَ النُّوْرَ مِنَ النُّوْرِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ النُّوْرَ وَاَنْزَلَ النُّوْرَ
عَلَى الطُّوْرِ فِيْ كِتَابِ سَطُوْرِ فِيْ رِقِّ مَشُوْرِ بِعَدْرِ مَقْدُوْرِ عَلٰى

نَبِيِّ مَحْبُوْرٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هُوَ بِالْعَزْمِ مَذْكُوْرٌ وَّ بِالْفَخْرِ مَشْهُوْرٌ وَّ
عَلَى التَّرَاءِ وَالضَّرَاءِ مَشْكُوْرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ

وَالِ اِلٰهِ الطَّاهِرِيْنَ وَهَرَكَةَ بَرَابِرِنِ دَعَا مَواظِبَتِنَا بِدَهْرِكِرَاوَرِنَا
سُبُّكَ بِكِبَرِكَ وَرَفْعُكَ سُبُّكَ اَللّٰهُمَّ اَرْحَمِ جَلِيْدِي الرَّقِيْبِي وَ

عَظِي الدَّقِيْبِي وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ قُوْرَةِ الرَّقِيْبِي يَا اُمَّمُ مَلْدَمِ اِنْ كُنْتُمْ
بِاللّٰهِ فَلَا تَأْكُلِ اللّٰحْمَ وَلَا تَشْرَبِ الدَّمَ وَلَا تَقُوْرُ مِنْ اَلْفَمِّ وَاَنْتُمْ عَلٰى

اَلْمَنْ رَعِمَ اَنْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَبِيْ اَسْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ مَرَّع لَرَبِّ
 بَرَكَاغْذِيْ بِنُوَيْدٍ وِبِرْصَاحِبِ بَعْبِنْدٍ وِبَانَا رُكُوْبَرْدٍ اَوْسَلًا
 عَلٰى اَبْرَهِيْمٍ اَيْضًا بِرَسْمِ يَّارَةِ كَاغْذِيْ بِنُوَيْدٍ وِدُرُوْمَك
 ثَبْ هَرْبَارَةِ بِيْكَارِهِ دَرَا جَلْدٍ وِبِنُجُوْرْدٍ دُوْسْتِهِ وِرُوْزِ رُوْزِ
 اَوَّلِ الْاَيَّانِ خَفَقَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنْ فِيْكُمْ ضَعِيْفًا رُوْزِ
 دُوْهِمِ بِرُبُّ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلُوْقِ الْاِنْسَانِ ضَعِيْفًا
 وِرُوْسْتِهِمْ فَاِنَّكَ تُخَفِّفُ مِنْ رَيْبِكُمْ وَرَحْمَةً اَيْضًا اَوَّلِ
 قَدَرْتِ دُوْمِ قَدْرَتِكَ سَبْتُوْمِ قَدْرَتِكَ اَيْضًا بِرَسْمِ
 يَّادَامِ بِنُوَيْدٍ وِبِنُجُوْرْدٍ اَوَّلِ بِيْمِ اللّٰهِ نَارُكُ وَاَسْتِنَارُكُ
 دُوْهِمِ بِيْمِ اللّٰهِ حَوْلَ الْعَرْشِ دَارُكُ سَبْتِهِمْ بِيْمِ اللّٰهِ
 فِيْ عِلْمِ الْغَيْبِ عَادُكُ اَيْضًا دَرَابِ حَلْ كَنْدِ وِبِيْا شَامِدِ
 رُوْزِ اَوَّلِ اَرِبْطَارِبْطِ رُوْزِ دُوْمِ اَرِبْطَطِ رُوْزِ
 سَبْتِهِمْ بِيْمِ اللّٰهِ اَرِبْطَطْنَا اَيْضًا بِرَسْمِ بَرَكِ وِرُوْحِيْ

انار بنوید و در وقت لرز و زپردان بنویسد از سر او

چهار روز درم چهارت من استم چهارت باب

ستم در رفع اوجاع و علل اعضا رفع هر فردی

بگوید بسم الله پس دست بر آن موضع بکشد و هفت نوبت

بگوید اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ اَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَ اَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ

وَ اَعُوذُ بِعِظَةِ اللَّهِ وَ اَعُوذُ بِمَجْمَعِ اللَّهِ وَ اَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ وَ اَعُوذُ

بِاسْمِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَ أَخَافُ عَلَى نَفْسِي اَيْضًا بِدُ

بِ اَمْ وَضَعُ هَدً و بگوید اَسْكُنْ سَكْنَتَكَ بِالَّذِي سَكَنْتَهُ مَا فِي

الْاَرْضِ وَ اَمْجَرْتَهَا يَدُوهُوَ التَّيْمُجُ الْعَلِيمُ اَيْضًا وَ فَعْدُ دَرْدِ سَر

و درد گوش اَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي سَكَنْتَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي

الْاَرْضِ وَ هُوَ التَّيْمُجُ الْعَلِيمُ اَيْضًا وَ فَعْدُ دَرْدِ سَرِ بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ كَع

س ل م و ن و بِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَّلَ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا

رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ اِنَّ اَنْزَالَ بَاثْرَابٍ وَ بَكَطْرٍ بِنُوَيْدٍ دَرْدِ عَشْرَةَ اَخْر

جمعة الخرماء مبارك رمضان يا خود دارد رفع در شفیه
 یا ظاهر اموجود او با باطناً غیر مفقود وصل علی محمد و آهل
 بیته و از دایه عبدك الضعیف ابادینا الجیلة و ادفع ما به من
 احمی انک رحیم قدر رفع در چشمه اعجد نور بصیر بنور
 الله الذی لا یطفی و چشمه ابدست صحیح کند پس ایه الکرسی بخواند
 و در خواطر بگذراند الله شفا خواهد یافت ایضاً
 از ابرایان بینا که ایا بی که ذکران گذشت بر او خوانده باشد
 قدری بیاشامد و فطره بمچشم بچکاند و چشم را بان بشوید
 مسح کرانی گو^ش لو انزلنا هذا القرآن علی جبلٍ رانا اخر
 سوره بخواند و دست بزکوش داشته باشد رفع درد و ندان
 دست بردندان بگذارد و سوره فاتحه و توحید و قدر بخواند
 پس بگوید و تری ایها الحسبها جامده و هی ثم التحاب صنع
 الله الذی انشئ کل شیء انه خبیر بما ینفعلون و ایضاً
 انکسبت سبابه را بران بگذارد و بگوید بسم الله و بالله انکسبت

بِعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ فَذُرِّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فِدْرَانٍ مِنْهُمْ لَمْ يَلِدْ
غَيْرَ عَيْبِي رُوحِكَ وَكَلِمَتِكَ أَنْ تَكْشِفَ مَا بَلَغَ فُلَانٌ بَنُ فُلَانَةٍ
مِنَ الصُّرَى رُفْعُ دَرْدَهْنَ وَحَوْلِي أَنْ مَجْوَانِدِي لِي
اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللَّهِ الذِّبُّ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ أَوْ دُورٌ
بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الذِّبُّ لَا يَضُرُّ مَتَهَا شَيْءٌ فُذُّوسٌ فُذُّوسٌ فُذُّوسٌ
أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِاسْمِكَ لِطَاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْبَارِكِ الذِّبُّ
مَنْ سَأَلَكَ بِهِ أَعْطَيْتَهُ وَمَنْ دَعَاكَ بِهِ أَجَبْتَهُ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تُغَافِرَ لِي
مِمَّا أَحْدَثْتُ فِي رَأْسِي وَفِي سَمْعِي وَفِي بَصَرِي وَفِي بَطْنِي وَفِي
ظَهْرِي وَفِي بَدْيِي وَفِي رِجْلِي وَفِي جَوَارِحِي كُلِّهَا رَفَعِ رِعَافُ
بِكُوبِدٍ مِنْهَا خَلَفْنَاكُمْ وَفِيهَا نَعْبُدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ فَإِنَّ أَحْرَبِي
يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَوْ عَوَّجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ
لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا حَبَسَ حَوَسَ أَرْهَمَ جَابِجُوا
وَبِرَّامِ نَوْضِعِ بَدْمَدُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا فَطَّمُ

مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكَهُمَا فَأَمَّا عَلَىٰ أَصْوَابِهِمَا فَيَا ذُنَّ اللَّهِ وَلَيْسَ
 الْفَاسِقِينَ نَوْعِي دَبْرًا نَارَ عَنكَوْتٍ رَابِرْجَاتٍ
 نَارَهُ كَخَدِّكَ بَرِظَاهِرِدَنْ بَاشِدْ بَلْدَارِ دَعْوَتِش مَنْقَطَعِ شُودِ
 بِي وَرَمِ رَفَعِ دَرُودِشْتِ وَمَا كَانَ لِنَفْسِي أَنْ تَمُوتَ إِلَّا
 بِإِذْنِ اللَّهِ كِنَا بَا مُوَجَّلًا وَمَنْ يَرُدُّ ثَوَابَ لَدُنِّي ثَوَابِ مِنْهَا وَمَنْ
 يَرُدُّ ثَوَابَ لِآخِرَةٍ ثَوَابِ مِنْهَا وَسَجَّزِيهِ الشَّاكِرِينَ بِسِ هَفْتِ نَوْ
 سُوْرَةُ قُدْرِيْجُوْانْدِ بَعْدَازِ كَدَامَشْتِ دَسْتِ بَرَانِ رَفَعِ دَرُ
 شَكْمِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَبُّ يَا رَبُّ
 يَا إِلَهَ الْآلِهَةِ يَا مَلِكَ الْمُلُوكِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا شَفِيْعَ بَشَرَاتِكَ
 مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ يَا بِي عَبْدِكَ يَا بِي عَبْدِكَ يَا بِي عَبْدِكَ يَا بِي عَبْدِكَ
 مَجْزُوْانْدِ بَعْدَازِ أَنْكَابِ كَرِيْمِ بِيْشَامِدِ نَوْعِي دَبْرِي قُدْرِي
 اَوْ مَرْدِشْتِ بَكْرِي دَرِ بَدَانِ عَسَلِ بَكْرِي مَجْرِدِ وَبَابِ بَارَانِ امِجْنَه
 بِيْشَامِدِ مَرْفَعِ نَفْخِ شَكْمِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي اتَّخَذَ ابْرَاهِيْمَ
 خَلِيْلًا وَكَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيْمًا وَبَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ نَبِيًّا بِسْمِ نَوْ

بگوید بارِجُ اَخْرِجِي بِاِذْنِ اللَّهِ. رفع قولنج بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الْمُبْتَلِكِ الْعَظِيمِ نَا اَخْرِجْنِي دَرَاغْرِبَاوَكِ
 كذشت بمشک و ذعفران بنویسد و بیاشامد رفع کَسَلِ
 يَا اللَّهُ يَا رَبَّ الْأَرْضِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا إِلَهَ الْأَلْهَةِ يَا مَلِكَ
 الْمُلُوكِ يَا جَبَّاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اشْفِنِي وَعَافِنِي مِنْ ذَاتِي
 هَذَا فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ أَنْفَلْبُ فِي قُبُضَتِكَ وَنَاصِيغِي
 بِيَدِكَ رَفَعْ زَهْرَ اللَّهِ مَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ فَمِنْكَ لَا خَيْرَ
 لِي فِيهِ وَمَا كَانَ مِنْ سُوءٍ فَقَدْ حَذَرْتَنِيهِ لِأَعْدَدْتَنِي فِيهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَكَلَّ عَلَى مَا لَا خَيْرَ لِي فِيهِ وَأَمَّنْ مِمَّا أَعْدَدْتَنِي
 فِيهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ وَسَلِّمَا
 عَبْدًا زَنَّاؤُهُ مَبْنُودٌ رَفَعْ مَوَابِهْرِي يَا جَوَادُ يَا حَاجِدُ
 يَا رَجِيمُ يَا فَزِيلُ يَا مُجِيبُ يَا بَارِعُ يَا رَاحِمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 ارْزُقْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَكَفِّ عَنِّي أَمْرَ وَجَعِي رَفَعْ دُرْدُنَا وَإِنَّ لِكُنَا
 عَرِينٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَهْتَبُ مِنْ

حکیم حمید سے نوبت بگوید بعد از گذاشتن دست بران
 مرفوع در دلهیگا اهوذ بعزف الله وقد ربه علی ما تشاء
 من شتر ما اجد سے نوبت بگوید بعد از مسح دست بران
 ایضا بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ سُوْلًا لِّلّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَآلِ هُوْلٍ وَآلِ اَهْوٰةِ الْاَبَالِی الْعِیْلِ الْعَظِیْمِ اَللّٰهُمَّ اَمْسَحْ
 عَنِّيْ مَا اَجِدُ فِيْ خَاصِرَتِيْ سَهْ نوبت بگوید بعد از کشیدن
 دست بران مرفوع جنبش سپر بنویسد بر کله غدی و بر قاعه
 نهد و پشت فاشق را در موضع سپر نهد و اختری بر روی
 کافه نهد تمام بسوزد ایضا در
 چها شنبه الخرمه پاشش سپر
 کوفندی بر بالای سپر خود بگذارد و فاشق رود و از ده توبه
 اخلاص بخواند پس سپر را برد بوار قبله بمبخی بگوید بنا
 خود و نام مادرش بعد از آنکه سوره اخلاص بر مبخ خوانده
 باشد چون سپر خشک شود او به شود مرفوع در دلهیگا

تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَاوِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ سَه نوبت در وقت خوابیدن و بگوش
در وقت بیدار شدن بگوید رفع منکبره راه بول اللهم
اِنِّي اَدْعُوكَ دُعَاءَ الذَّلِيلِ الْفَقِيرِ الْعَلِيلِ اَدْعُوكَ دُعَاءِ مَنِ
اَسْتَدْتِكَ فَاَقْبِهْ وَفَلْتَ حَيْلَهُ وَضَعْفَ عَمَلِهِ وَوَجَّعَ عَلَيْهِ الْبَلَاءُ
بعد از نماز شب بگوید در سجود رفع دشواری بگو و سُبْحَانَ
الَّذِي فِي السَّمَاءِ بُقْدِسُ اَللّهُمَّ اَسْمَكَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
اَللّهُمَّ كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ بُقْدِسُ اَجْعَلْ رَجْمَتَكَ فِي الْاَرْضِ
اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا اَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَنْزِلْ رَحْمَةً
مِنْ رَحْمَتِكَ وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَي هَذَا الْوَجَعِ فَلْيَبْرَأْ
رفع درد فرج بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ بِلَى مِنْ اِسْلَامٍ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَ
هُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ وَجْهَكَ الْبَيْتَ وَفَوْضَتَكَ اَمْرِي اِلَيْكَ لَا
وَلَا مَتَجَامِنُكَ اِلَّا اِلَيْكَ سَه نوبت بگوید بعد از گذاشتن

دست چپ بران رفع در دران . اولم بر آذین کفرها
 ان السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْا وَرَفَعْنَا هَهُمَا وَجَعَلْنَا
 مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ فَلَا يُؤْمِنُونَ بَكُوبَةٍ بَعْدَ ذَلِكَ أَشْرِكُ
 دست بران و نشستن در آب گرم و زو طشت مرفوع در دران
 يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى بِأَحَبِّ مَنْ سُئِلَ وَبِأَرْحَمَ مَنْ أَسْرَحِمَ اِرْحَمْنِي
 وَفَلْتَجِبَلْنِي وَاعْفِنِي مِنْ وَجَعِ بَعْدَانِ نَمَازِ بَجْوَانِدِ رَفَعِ دَرْدِسَا
 اَنْلُ مَا اَوْحَى لِيكَ مِنْ كِتَابِكَ بِكَ لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ وَلَنْ نُجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا هَفْتُ نَوْبَ بَرَانِ بَجْوَانِدِ رَفَعِ
 دَرْدِ يَا . اِنَاوَلِ سُوْرَةَ اِنَا فَتَحْنَا عَزِيْرًا حِكْمًا بَجْوَانِدِ رَفَعِ
 عَرَفَ النَّعْمَا بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَعُوْذُ بِاسْمِ اللّٰهِ الْكَبِيْرِ اَعُوْذُ
 بِاسْمِ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَرَفٍ فَعَارٍ وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ اَبْجَوَانِدِ
 بَعْدَانِ كَذَا شَنْ دَمْتِ رَفَعِ دَرْدِ عَرَفِي وَبِاطْنِ قَدَمِ
 بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمَا نَدَّرُوا اللّٰهَ حَقَّ قُدْرِهِ وَالْاَرْضَ جَمِيْعًا قَبْضَةً
 يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِيْنِهِ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا

بیشتر کون بخواند بعد از گذاشتن دست و احسانا با الم نلب

چهارم در رفع علل مشو هبه و مستکبر و رفع ان و فتح بنویسد

این شکل را هم ببرد و برگردن و بن بندد هفت بار بیشتر هر روز

ی	ج	ح	پ
ط	و	د	ز
د	پ	ا	ب
ه	ی	ح	یا

نباید و دفع شود باذن الله تعالی

همین جدول را بار فام هند سه بنویسد

۱۳	۲	۳	۱۴
۱	۱۱	۱۵	۵
۱۲	۷	۶	۵
۱	۱۴	۵	۳

و بر او بنویسد و رفع و بر هر

لو انزلنا انا اخر بخواند با وضوی که بجهت فریضه ساخته باشد

و بعد نماز و دعا پیش از نماز و بعد از نماز رفع در مقل و فرجه

اعوذ بوجه الله العظیم و کلمات اللی لا یجاء رهن بر

ولا فاجر من شریک ذی شری بخواند در وقت خوابیدن رفع

جوشش لا اله الا الله العظیم الکریم هفت نوبت بخواند

و انکس ستابه را بر دوران بگرداند و در نوبت هفتم همانا

انرا نسیف بکشد رفع ثالثا بکشد بعد در هر یک هفت

دانه جو و بخواند بر هر ثالثا اذ اوفعت لوافعنا هباء مشورا

پس بگوید و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ قُلْ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
 فَاعْمَلُوا صٰلِحًا لَّعَلَّکُمْ تُجْرِبُوْنَ فِیْهَا عِوَجًا وَّ لَآ اَمْنًا لَّیْسَ بِکُمْ اِزٰهَانًا
 مَسْحُکٌ بِرِثَالِکُمْ وَّ دَرَجٰتُکُمْ تُنۡوِیۡجُ بَعۡدَہٗ و یبندد بر خمره سنکے و
 کہنے اندازد رفع جراحک فِیْمَ اللّٰہِ بکونید رفع خنایا
 یَا رُوۡفُ یَا عَطُوۡفُ یَا رِبِّ یَاسۡتَدِیۡ یجواند بران رفع بر ص
 یَا اللّٰہُ یَا رَحۡمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا سَامِعَ الْاَصۡوَٰتِ یَا مُعِطِ الْخَبۡرِ اٰعِطِنِی
 خَبَرَ الدُّنۡیَا وَاٰخِرَہٗ وَفِیۡ شَرِّ الدُّنۡیَا وَاٰخِرَہٗ وَاذْهَبْ عَنۡیَ مَا اٰتٰہُ
 فَقَدْ غَاطَّہُ وَاخۡرَجَہُ بَعۡدَ اَزۡد و رکعت نماز بخواند رفع
 طاعون و با و با و با کوسفندی سپا فریان کند و در محل زنج
 بخواند اَللّٰہُمَّ یٰمُجِیۡمُ یٰمُجِیۡمُ صَلِّ عَلَیۡ وَاٰلِہٖ وَسَلِّمِ اَللّٰہُمَّ یٰمُجِیۡمُ یٰمُجِیۡمُ
 اَللّٰہُمَّ یٰمُجِیۡمُ یٰمُجِیۡمُ اَللّٰہُمَّ یٰمُجِیۡمُ یٰمُجِیۡمُ اَللّٰہُمَّ یٰمُجِیۡمُ یٰمُجِیۡمُ
 مُحَمَّدٌ وَّ عَلِیٌّ وَّ فَاطِمَۃٌ وَّ زَہْرَآءُ وَاَلۡحَسَنُ وَاَلۡحُسَیْنُ اِحْفَظُنَا وَاِحْفَظْ
 اَوْلَادَنَا وَاَحِبَّآءَنَا وَاَبۡنَآءَنَا وَاَجۡمِیۡعَ الْمُؤْمِنِیۡنَ وَاَلۡمُؤْمِنٰتِیۡنَ
 اَلۡوَبَّاءُ وَاَلطَّاعُوۡنَ یَا حَفِیظُ یَا حَفِیظُ یَا رَسُوۡلَ اللّٰہِ اَدْرِکُنِی

باب پنجم در دفع امراض و افات اطفال و زنان مرفوع مرض

طفل مادرش به نام برآید و سردا برهنه کند

و موها سر را بجانب سمان بدارد و بگوید اللَّهُمَّ رَبِّ

أَنْتَ عَظِيمٌ وَأَنْتَ وَهْبٌ لِي اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ هَبْنِكَ الْيَوْمَ حَبًّا

إِنَّكَ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ أَيْضًا عَزَمْتُ عَلَيْكَ يَا رُبُّ وَبَا

وَجَعَلْتُ مَا كُنْتُ بِالْعَزِيمَةِ الَّتِي عَزَمَ بِهَا عَلِيٌّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرُ

الْمُؤْمِنِينَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَى

جَنِّ وَادِي لَصْبَرٍ فَأَجَابُوا وَأَطَاعُوا الْمِائِجِبَ وَأَطَعْتَ وَ

وَحَرَجْتَ عَنِ ابْنِي فُلَانٍ أَوْ عَنِ ابْنَتِي فُلَانَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ

أَيْضًا بخواند بِسْمِ اللَّهِ أَرْفِيكَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ حَاسِدٍ

اللَّهُ تَشْفِيكَ أَيْضًا برآید بخواند أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانِيَةِ

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامِيمٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامِيمَةٍ رَفَعْتُ سَيْدِ

سُورَةَ إِذَا زُلْزِلَتْ بخواند و این آیه و مَنْ يَتُوكُلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

إِنَّ اللَّهَ بِالْأَمْرِ فَدَجَعَلَهُ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا دفع پنجم ^{طفل}

بفیدک

برو بندد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْاَن خَفَعْنَا لَكَ
 عَنْكَ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعِیْفًا وَّخَلِیْقَ الْاِنْسَانِ ضَعِیْفًا وَعِنْدَ
 الْوَجُوْهِ لِلْحِیِّ الْفُیُوْمِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا فَاِنَّا اِنَّا رُكُوْبِي
 بَرْدًا وَّسَلَامًا عَلٰی اَبْنِ اِبْرٰهِيْمَ بِيْمِ اللّٰهِ ذِي الْعِزَّةِ وَالْكِبْرِيَاةِ وَ
 النَّوْرِ وَّصَلٰی اللّٰهُ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّالِهٖ اَجْمَعِيْنَ

۲۹ د لا وا ۸ لا ۱۱ م ۱۱ م ۱۱ م ۱۱ م ۸

دفع ام الصببان جربوٹ جربوٹ اروت هبون برطوٹ
 سلوٹ سلوٹ مناش الغبا ومانا درنا فرونا هبون جهور
 دفع انوٹ طفل برشکم حامل بنو پید پیش از چھٹا ماه پیر
 کرد باذن الله تعالیٰ باز گریبا اننا بشیرک بغلام اسمہ بحبہ لم
 فجعل له من قبل سیمیا ایضا در خاطر بگذراند که او را
 محمد با علی نام کند ایضا روی نرا بقبله کند و ابی الکریم
 بجواند و دست بر پهلوی او زند و بگوید اللّٰهُمَّ اِنِّیْ
 قَدْ سَمَّیْتُهُ مُحَمَّدًا دَفْعَ دَسْوَارِیْ طِفْلٍ بِرَسْفَالِ ابْنِ نَابِیْدَةَ

یا برورنی بنویسد و بنظر او بدارند

۲	۹	۴
۷	۵	۳
۶	۱	۱

و برپای دامن او بندد **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** اَصْغَارُ

و لدت مریم و لدت عیسی و الارض بدعوتك با ولد فخرج يوم

بروزنها لم یلبثوا الا ساعة من نهار بلاغ فهل یهلك الا القوم

الفاسقون **بِسْمِ اللَّهِ** اذ السماء انشقت و اذینك لربها و حفقت

واذ الارض مدتک و اذینك ما فيها و انشقت اَصْغَارُ بنویسد

برسته پاره کاغذ اول و ذب دوم اهرط سوم ج ج

بارفام هندسه اَصْغَارُ برو میخواند یا خالق النفس من

النفس خالصها بحولك و قوتك اَصْغَارُ **بِسْمِ اللَّهِ** الذی

لا اله الا هو العظیم **سُبْحَانَ اللَّهِ** رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ

العظیم **الْحَمْدُ لِلَّهِ** رَبِّ الْعَالَمِينَ کانتهم يوم بروزنها لم یلبثوا الا

عشبة اوضحها کانتهم يوم بروزن ما یوعدون لم یلبثوا الا

ساعة من نهار برکوزه پر اب میخواند و ازان اب بیاشامد

ازان اب بیاشانها و دیشانها بریزد و رفع لبسه شد و رسم

و خاص النفس من النفس

بسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الْمُبَارَكِ الْعَظِيمِ نَاخِرًا بِخُورٍ
 أَخْرَابًا وَقَدْ كَذَّبْتَهُ بِشَاكٍ وَزَعْفَرَانٍ بِنُورٍ وَبِشَاكٍ
 رَفَعُ عِظْمٍ مِنْ نَانَ بِزَعْفَرَانٍ فَبِرَادٍ دِيكٍ بِبِرَادٍ كَرِيمٍ
 وَأَنَانَ بِخُورٍ وَأَبْنَ بَابٍ رَابِرٍ بِبِرَادٍ نَاكِرٍ نُوْبِدٍ بِخُورٍ
 وَشَاكٍ وَبِشَاكٍ مَدْرُوفٍ نَعْمَةٍ كَرَامَةٍ مَفَارِيقٍ زَوْجٍ كُنْدٍ فَاخِرٍ
 وَصَلَاةٍ بِرِيعٍ نَوَالٍ وَابِحِدٍ هَوْنًا أَخْرَابًا وَأَنَا رَسُولٌ رِيكٍ
 كَاهِبٍ لَكَ فُلَامًا زَكَاةً كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْبَةٍ وَكَتَبْنَا
 أُمَّةً لِلنَّاسِ رَحْمَةً مِمَّا وَكُنَّا أُمَّةً مَفْضِيًّا فَحَمَلَتْ بِعَوْنِ اللَّهِ تَعَالَى
 فَحَمَلَتْ بِلُطْفِ اللَّهِ تَعَالَى فَحَمَلَتْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَكَانَتْ أُمَّةً لِلنَّاسِ
 فَانْتَبَذَتْ بِرِمَكْنَا فَصَبَّأَ امْرَأَةً إِذَا أَرَادَتْ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهَا كُنْ
 فَيَكُونُ قَبْلَ حَانَ النَّهْمِ بِبِرَادٍ مَلَكُوتٍ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُجْعَلُونَ بِحَمَلِكِ
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 الْعَالَمِينَ بَابُ شَشْمٍ دَرْدُوفٍ وَرَفَعُ شَرُورٍ وَبِلَادٍ فَدَفَعُ هَرَّ
 شَرِّهِ وَبِلَاتِهِ بِنُورٍ بِأَخُودٍ دَارِدٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَحْفَظَنِي مِنَ الْبَعْنِ وَالْإِنْسِ وَالْعُوزِ وَبُؤْسِ
 اللَّهِ الْكَرِيمِ وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا
 فَاجِرٌ مِنْ شَيْءٍ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَشَيْءٍ مَا يَنْزِلُ
 إِلَى الْأَرْضِ شَيْءٍ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمِنْ شَرِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا
 طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ مِنْكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ
 وَكَرَمِكَ يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ بِاسْمِ فُلَانٍ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ

مع ۱۱ هو اسم الله السابعة العجل الوجها ايضا

بنوید و با خود دارد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا هُوَ
 يَا مَنْ هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ الْإِلَهُ وَصَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَجْعَلْ لِي
 كِتَابِي هَذَا مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَآلَمٍ وَخَوْفٍ فَرَجًا وَخَرَجًا بِرَحْمَتِكَ
 يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ مُحَمَّدٌ عَلَى فَاطِمَةَ الْحَسَنِ الْحُسَيْنِ عَلَى مُحَمَّدٍ
 جَعْفَرٍ مُوسَى عَلَى مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ عَلَى الْحَسَنِ مَهْدِيٌّ صَلَوَاتُ اللَّهِ
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

۴	۹	۲
۳	۵	۷
۸	۱	۶

شام بیست و یک بکنوب بخواند و سخن نکوبد تا فارغ شود و زنده

باشد

بِأَسْمَائِكَ يَا بَكْرٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّا
 عَلَيْكَ ذُوْنَاةٌ وَلَا طَافَةَ لَنَا بِحُكْمِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْإِيمَانُ
 الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ مِنَ الطَّاعُونَ وَالْوَبَاءُ وَمَوْتِ الْفَجَاءَةِ وَسُوءِ
 الْفَضَاءِ وَسَمَائَةِ الْأَعْدَاءِ رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ نَامُوتُونَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَفْعَ شَرِّ جِنِّ وَشَيْطَانٍ بِخَوَانِدِ
 أَعْوَدُ نُبُورِ وَجْهِ اللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ الثَّمَانِيَةَ لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا
 فَاجِرٌ مِنْ شَيْءٍ مَا دَرَا فِي الْأَرْضِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنْ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ فِتْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ طَوَارِفِ
 اللَّيْلِ لِطَارِفًا يَطْرُقُ بِخَيْرِ نَارِ رَحْمَتِكَ أَيْضًا دَفْعَ وَمَرْفَعِ صَرْعِ
 وَرَبْحَابِيَدِنِ جَنِّ بَنُو سَيْدٍ وَيَا خَوْدِ دَارِدِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَيَا اللَّهُ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 قَدَّاحٌ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَحَسْبُكَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَيْهِ نَوَكَلْتُ وَ
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اعْبُدْ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا فَإِنَّ بَنِي فُلَانٍ
 مِنْ جَمِيعِ الْأَوْجَاعِ وَالْأَسْفَامِ وَمِنَ الْبَعْنِ وَالْإِلِينِ وَمِنَ الصَّادِرِ

الْوَارِدِ وَالضَّيَا وَمِنَ الدَّخِيلِ وَالْمَخَارِجِ وَمِنَ الْعَامِلِ وَالْأَمْرِ
 الْفَاطِنِ وَالْبَادِي مِنَ الصَّائِبِ لِطَارِفٍ وَصَاحِبِ اللَّيْلِ
 عَسَسَ النَّهَارِ وَمَا ضَمِي وَمِنْ جَمِيعِ الطَّوَارِفِ الْإِطَارِفِ فَاطِرٌ
 بِحَبْرٍ فَإِنَّ عِبْدَهُ بِاللَّهِ وَاحْرُزُهُ وَأَمْنَعُهُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَبِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
 الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا فَهَيَّأَ وَبِالضَّافَاتِ صَفَا فَالزَّاجِرُ
 زَجْرًا فَالضَّالِّاتِ ذِكْرًا وَبِصِ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ وَبِالذَّائِبِ
 ذُرًّا فَالضَّامِلَاتِ وَقُرْآنًا لِحَارِبَاتٍ كُفْرًا وَبِقِ وَالْقُرْآنِ الْحَمِيدِ
 وَأَعْبُدْ بِالطُّورِ وَكِتَابِ سَطُورٍ وَبِالنِّمِ إِذَا هَوَىٰ وَبِاللَّيْلِ
 بَعْثُ وَبِالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ وَبِالطَّاهِرِ الطَّهْرِ وَبِالْعَظِيمِ الْحَنَّانِ
 الْمَنَّانِ وَالسَّبْعِ الْمَشَابِعِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ اعْبُدْ بِاللَّهِ مِنْ كُلِّ سُوِّ
 وَسَعْمٍ وَكُلِّ حَيْثُ وَجِبْتٍ وَشَيْطَانٍ وَشَيْطَانَةٍ وَسَاحِرٍ وَسَاحِرَةٍ
 وَعَوْلٍ وَعَوْلَةٍ وَفَرَسٍ بَعِيدٍ وَذَكَرُوا نَتْنَةً مِنْ أَعْمَجٍ أَوْ فَصِيحٍ
 سَعْمٍ أَوْ صَحِيحٍ دَاخِلٍ أَوْ خَارِجٍ اعْبُدْ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْقَزِيبُ الْجَبَّارُ الْمَكْرِبُ الْحَمِيدُ
 اللَّهُ تَعَالَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ أَيْضًا وَمَا لَنَا الْأَلْتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَفَدَّ هَدَايَنَا
 سُبُلَنَا وَلَنَصِيبَنَّ عَلَى مَا آذَيْنَاهُمْ وَنَاوَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 بخواند یا بر او بخواند ایضا فاتحه و اخلاص و معوذتین
 زابوید و یا خود دارد یا بشوید و بخورد ایضا مشهور
 بحر زابوید و جانم یا خود دارد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هَذَا كِتَابٌ مُخَيَّرَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَى مَنْ طَرَفَ الدَّارِ
 مِنَ الْعَمَارِ وَالزَّوَارِ الْأَطَارِ فَأَطْرَفًا بِطَرَفِي بِحُجْرَةٍ أَمَا بَعْدُ فَإِنَّ لَنَا
 وَلَكُمْ فِي الْحَقِّ سَعَةً فَإِنَّ بَيْنَ عَاشِقٍ وَمَوْلِعٍ أَوْ فَاجِرٍ أَوْ مُفْتِحَةٍ
 فَهَذَا كِتَابٌ لِلَّهِ يَبْطُونَ عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنَّا نَسْتَفِيحُ
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَرُسُلَنَا يَكْفُونَ مَا تَمْكُرُونَ أَسْرُكُوا صَاحِبًا
 كِتَابِي هَذَا وَأَنْظِلِفُوا إِلَى عِبَادِي الْأَوْثَانِ وَالْإِنَّمَانِ بِرَبِّكُمْ أَنْ

مَعَ اللَّهِ هَالِكٌ إِلَّا إِلَهَ الْأَوْكُلِ شَيْءٌ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ حَمْدٌ لَا تُبْصَرُونَ حَمْدٌ عَسَىٰ لَعَنَةً مِّنْ أَعدَاءِ اللَّهِ وَ
 بَلَغَتْ حُجَّتُ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَسَبِّحْهُم كَمَا اللَّهُ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ دَفَعَ مَسْحًا بِرِيسْمِ هُوَ بِنُوَيْدٍ
 وَبِأَخُو دَارِدٍ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ
 السِّعْرَانِ اللَّهُ سَبَّطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ لِيُحْيِيَ
 الْعَمَىٰ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْجَاهِلُونَ فَوَقَعَ الْعَمَىٰ وَيَبْطَلُ مَا كَانُوا يَعْبَهُونَ
 فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْفَعَلُوا صَاعِرِينَ دَفَعَ چشم بد مجو^{ند}
 مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَا يَكُونُ أَشْهَدَاتُ اللَّهِ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَأَخْضَعَ كُلَّ شَيْءٍ
 عِندَهُ أَوْ لِحَوْلِ اللَّهِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَيْضًا وَإِنْ يَكْفُرْ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَيُرْفَعُونَكَ بِأَبْصَابِهِمْ لَتَسْمَعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ
 لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ بِمَجْوَندٍ بِأَخُو دَارِدٍ

ایضا

اصْنًا چون از خانه بیرون رود معوق نشین بخواند دفع
 بسته شدن مردی بگرد چهار عدد در بیضه مرغ بچینه پود
 کند و بپهر یک بنویسد بنوعفران و ناشتا بخورد در ساعت
 کشته شود در بیضه اول بنویسد فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ و بر د ق پسر بنویسد وَ قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ
 السِّحْرَانِ اللَّهُ سَبَّطِلَهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ و
 بر ستر بنویسد اِنَّ مَا صَعَوْا كَبَدُ هَاسَا حِرِّ وَلَا يُفْلِحُ
 السَّاحِرُ حَيْثُ اَنَى و بر چهارم بنویسد بَلْ نَقْدِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَيَّ الْبَاطِلِ فَبَدْمَعُهُ فَاَوَا هُوَ وَ لَكُمْ اَلْوَيْلٌ مِّمَّا تَصِفُونَ
 وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اِنضًا لِيَمَّ اللَّهُ
 الْمُبَارَكِ الْعَظِيمِ تا آخر دعائی که در این باب و ل کذشت بشک
 زعفران بنویسد و باب بشوید و بیاسامد رفع سرعت اتقاد
 بر کاغذ بی بنویسد و بردهن کبر د تا بیرون نیاورد انزل نه
 شود عَلَا و عَطَطَ و عَلَا و عَطَطَ و

باب هفتم در دفع و دفع ضررها رفع محاصره دشمن
اللَّهُمَّ اسْرِعْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا دَفْعَ ضَرَرِ خَصْمٍ
اِبَات كَفَايَةً بِرَأْسِهَا نُوْبٌ بِجَوَانِدِهَا نَكْرَةً دَرِبَابٍ وَكَذَلِكَ
دَفْعَ ضَرَرِ سُلْطَانٍ هَفَّتْ نُوْبٌ بِكُوْبٍ دَرَجِيْنٍ اِرَادَةٍ
مَلَافَاتٍ خَيْرٌ بَيْنَ عِبْدِكَ وَشَرِّكَ مَحْتَفِدَمِكَ وَ
بِاللَّهِ اسْتَعِيْنُ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ كَفِيْبِيْ مَا شِئْتَ فَاِنَّهُ لَأَقْوَمُ اِلَّا
بِكَ رَفَعْ غَضَبَ سُلْطَانٍ اَطْفَانُ غَضَبِكَ بِاَفْلَانِ بِلَا
اِلَهَ اِلَّا اللهُ حَسْبِيَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ هُوَ عَلِيٌّ نُوْكَلُّهُ وَهُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اِبْنًا اِبَات كَفَايَةً بِرَأْسِهَا نُوْبٌ
بِجَوَانِدِهَا نَكْرَةً دَرِبَابٍ دَفْعَ ضَرَرِ اَفْسَادِ دُوْدٍ بِسَمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ لِاَحْوَالٍ وَّلَا اِقْوَمَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اللَّهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ اِبْنًا رَبَّنَا افْضَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَانْتَ خَيْرُ الْفَاعِلِيْنَ اِبْنًا اِبَات كَفَايَةً بِرَأْسِهَا نُوْبٌ
نُوْبٌ بِجَوَانِدِهَا نَكْرَةً دَرِبَابٍ دَفْعَ ضَرَرِ اَفْسَادِ دُوْدٍ بِسَمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فَذُرُوا اللَّهَ حَقَّ قُدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا مُبْضَغَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ
 السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَكَ وَعَلَىٰ عِلْمِ بِرَبِّكَ
 اللَّهُ يَجْرِبُهُمْ وَتَجْرِبُهُمْ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ مَجْوَازًا وَدُرُوكَ
 سَوَارِشِدْنَ بَرَكْتِي رَفَعُ طَلَاظِمِ مَوْجٍ يَا حَتَّىٰ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 رَفَعُ ضَرَرِ بَارَانَ صَبِيَّاهِنَبِيَّ رَفَعُ ضَرَرِ بَادِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا هَجَبًا لِرِيَّاحٍ وَخَيْرَهَا مَافِيهَا وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلِيًّا رَحْمَةً وَ
 عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَكْبِيرًا لِبَيْتِكَ
 دَفَعُ ضَرَرِ بَادِهَا نَبْرَهُ مَعُوذَتَيْنِ مَجْوَازَتَيْنِ وَكَرِثَانَتَيْنِ
 إِهَابَاتٍ بَلْكَارِدَ رَفَعُ ضَرَرِ لَاشِ بِرِ تَكْبِيرِ فَرِثَانَتَيْنِ وَبِكُوبِ
 إِذْ هَبْ لَبَّاسَ رَبِّ اشْعِنَانَتَا لَشَا فِي لَاشَا فِي الْآيَاتِ
 رَفَعُ وَحَشْتِ لَيْلِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ
 مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ فَذَجْعَلِ اللَّهُ

لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي كَفِّكَ وَفِي جَوَارِكَ وَ
 اجْعَلْنِي فِي أَمَانَتِكَ وَفِي مَنَعِكَ مَرْفَعِ بِيَمِ عَوْلِ أَذَانِ
 بَكْوَيْدِ رَفْعِ نَرَسِ بِيَابَانَ بِأَرْضِ كَبْرِي وَرَيْكَ اللَّهُ اعْوِذْ بِأَقْبِ
 مِنْ شَرِّكَ وَشَرِّ مَا فِيكَ وَشَرِّ مَا خَلِقَ فِيكَ وَشَرِّ مَا يُحَادِّثُ
 عَلَيْكَ اعْوِذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ أَسَدٍ وَأَسْوَدٍ وَحَيْزٍ وَعَقْفِي
 مِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ وَشَرِّ وَالِدٍ وَمَا وَلَدَا فَعْبُدْ بِرِ اللَّهِ يَبْعُونَ
 وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِنِعْمَتِهِ وَحُسْنِ بِلَايَةِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ
 صَاحِبِنَا فِي السَّفَرِ أَفْضِلْ عَلَيْنَا فَإِنَّ لِحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ فَيَسْ سَوْءِ الْمَهْجَمِ التَّكَاشُّ بِجَوَانِدِ أَيْضًا دَمْتِ
 دَامْتِ بِرِ سَرِّ كَذَا رَدُّ بَابَانَ بَلْبُدِ بَكْوَيْدِ أَفْعَبْ دِينَ اللَّهِ يَبْعُونَ
 وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ رَفْعِ نَرَسِ كَلَابِ سَبَابِ قُلِّ لِلذِّبِنِ أَمِنُوا تَخْفَرُوا
 لِلذِّبِنِ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجِيَّ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَإِذَا فَرَأْتِ الْفُرَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِيَا
 لَآخِرَةَ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
 آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَاتٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا بِمِجَادِلٍ لَّو
 يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَيْضًا
 أَعُوذُ بِرَبِّ دَانِيَالٍ وَالْجَبِّ مِنْ كُلِّ سِدِّ مُنَاسِدٍ أَيْضًا
 أَيْدِ الْكَرْبِيِّ مَجْوَاند و بگوید عزمتُ لَكَ بَعِزْمَةَ اللَّهِ وَعَزِيمَةَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَزِيمَةَ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَعَزِيمَةَ إِمْرِئِ الْقَلْبِ الْأَمِينِ
 عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الْأَمِّمَةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ وَلَدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْأَشْحَابُ
 عَنْ طَرَفَيْنَا وَلَمْ نُؤْذِنَا أَيْضًا لَقَدْ جَاءَكَ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 عَزِيْبٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ
 تَوَلَّوْا فَنُلْهِكُمْ فِي اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ أَيْضًا أَفَغَيْرَ بَيْنِ اللَّهِ يَتَّبِعُونَ نَا اِخْرَابُهُ دَفَعُ
 دَرْدِ دَرَسْفَ فُلَا دَعُوا اللَّهَ أَوْ دَعُوا الرَّحْمَنَ أَبَا مَا نَدْعُوا
 فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا يَسْمَهُمْ يَصَلُّونَكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَاشْتِغَابِ

دَوَابِ اِذَا فَا تَبُو لِيَدُ وَا بِيْذَاتِهِ بِنَدَدِ اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْ
 عَلَيَّ مَا لَوْ حَفِظْتُمْ غَيْرِيْ لَضَاعَ وَا سُرَّ عَلَيَّ مَا لَوْ سَرَّ غَيْرِيْ لَشَأَ
 وَا حَمِلَ عَنِّيْ مَا لَوْ حَمَلَهُ غَيْرِيْ لَكَاعَ وَا جَعَلَ عَلَيَّ ظِلًّا لَطَلِبُوا اَنُوْقِيْ
 كُلُّ مَنْ رَامَنِيْ بِيْوٍ وَا نَصَبِيْ مَكْرًا وَا هَتَا لِيْ مَكْرُوْهَا حَتَّى يَبُوْدَ
 وَا هُوَ غَيْرُ ظَا فِرِيْ وَا لَا فَا رِيْ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْنِيْ بِمَا حَفِظْتَ بِيْ
 كِتَابِكَ لِلْمُرْتَدِّ عَلَيَّ فَلَيْبِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ فُلُكٌ وَا فُوُ
 الْمَحْنُ اِنَّا نَزَلْنَا الذِّكْرَ وَا نَا لَهٗ لِحَافِظُوْنَ ^{بِمَحْنِكَ} بَابِ مَشْمُوْرٍ
 دَفَعُ وَا رَفَعُ عَنِّيْ دَفَعُ هَرَعَمَ وَا نَدُوْهُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ يَا مَنْ يَكْفِيْ مِرْكَبَ
 شَيْءٍ وَا لَا يَكْفِيْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اَكْفِيْنِيْ مَا اَهْتَمُّ ، وَا كَفَّ لِيْ لُطْفُ
 حَقِيْقَةٍ بِدَقِّ خِفَاءٍ عَنِ فَمِّ التُّرْكِيِّ ، وَا كَفَّرَ لِيْ مِنْ تَعْدِيْ عَسِيْرٍ
 وَا قَرَّحَ كُرْبِيَّةَ الْعَلْبِ لِيْتَجِيْ ، وَا كَفَّرَ لِيْ شَاءَ بِرِيْ صَبَاحًا ، وَا
 نَاسَبَكَ لِمَتْرَةٍ فِي الْعَيْتِيْ ، اِذَا ضَافَتْ بِكَ الْاَهْوَالُ يَوْمًا
 فَيُوْنُ بِالْوَا حِدِ اَلْفَرِ بِالْعِيْلِيْ ، نُوَسَّلُ بِالْبَيْتِيْ فِي كُلِّ خَطْبٍ ،

بِهَوْنٍ إِذَا تَوَسَّلَ بِالنَّبِيِّ، وَلَا يَجْتَرِعُ إِذَا مَا نَابَ حَطْبٌ،
 فَكَمَّ اللَّهُ مِنْ لُطْفٍ خَفِيٍّ، رَفَعَ لِسْبَهُ شَدْنَ كَارِهَا نُودُونَهُ
 بَارِ مَجْوَاندِيسِ بِنُو بَسِدِ وَجَارِي هَا كَنْدِ، مِنْ أَعْبَدِ الذَّلِيلِ
 إِلَى الرَّبِّ الْجَبِيلِ فِي مَنَنِ الضَّرْوَانَتْ رَحْمِ الرَّاهِمِينَ رَفَعَ شَمَانِ
 اَعْدَا قُلْتَن بَصِيْبِنَا اِلَّا مَا كُنْتُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَ
 عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ رَفَعَ وَسْوَاسِ شَيْطَانِ اسْتَعْمَا
 كَنْدِ رَفَعَ وَسْوَاسِ وَحَدِيثِ نَفْسِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الْحَيِّ الَّذِي لَا
 يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي
 الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبْرًا تَكْبِيرًا رَفَعَ زَبَانِ
 بِرَاسْتَعَاذِهِ وَاسْتَعْفَا مَدَامَتْ كَنْدِ رَفَعَ فَضْرُ اِنَابَتِ
 كَفَايَتِ رَا حِنَا مِجْمَعِ كَنْدِشْ بَعْدَ زَهْرِنَا زَهْفَنَادِ بَلِّجْوَاندِ غِنِي
 كَرْدِ اِيضًا لِاخْتَوَلَّ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الْحَيِّ
 الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبْرًا تَكْبِيرًا رَفَعَ زَبَانِ عَسِيْرِ بِنَانِ بِنَا

بِهَوْنٍ إِذَا تَوَسَّلَ بِالنَّبِيِّ، وَلَا يَجْتَرِعُ إِذَا مَا نَابَ حَطْبٌ، فَكَمَّ اللَّهُ مِنْ لُطْفٍ خَفِيٍّ، رَفَعَ لِسْبَهُ شَدْنَ كَارِهَا نُودُونَهُ

خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا لِرَبِّنَا رَاغِبُونَ رَدِّ كَشْتِهٖ وَغَايِبِ بَاجَا مَعَ
النَّاسِ لِيَوْمِ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيثَاقَ إِجْمَعِينَ وَيَزِي
كَذَا أَيْضًا بِأَمْنٍ لَا يُخْفَى عَلَيْهِ مَكْرُومٌ وَلَا يُشْدَعُنُهُ
مَعْلُومٌ وَلَا يُغَالِبُهُ مَنِيْعٌ وَلَا يُطَالِبُهُ رَفِيْعٌ أَرْدَدُ وَيَقْدَرُ نِيكَ
عَلَى مَلِكِ قَبْضِكَ إِنَّكَ هَلْ الْخَيْرُ أَيْضًا نَادِعِيًا
مَظْهَرِ الْعَجَائِبِ مَجْدُهُ عَوْنًا لَكَ فِي التَّوَابِ، كُلُّ هَمٍّ وَعَجْمٍ
سَيَنْجِي بِيَوْلَائِكَ بِأَعْلَى بِأَعْلَى مَكْرُوبٍ أَيْضًا
اللَّهُمَّ بِأَهَادِي الضَّالَّةِ وَرَادَ الضَّالَّةِ اسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
وَسُلْطَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَدَّ عَلَيَّ ضَالَّتِي
فَاتَّهَانُ مِنْ عِظَائِكَ وَفَضْلِكَ وَرُفِكَ أَيْضًا رَدْعًا
نُصْفِ شَبِّ بَرَخَيْرِدٍ وَبَابِئِدٍ دَرَكِيْمِ خَانِهٖ وَهَفْنَادِ نَوِيكِ
بِكُوْبِدِ بِأَمْعِبِدِ رُدَّ عَلَيَّ فَلَانَ دَرَهْمَانَ هَفْنَهٗ خُوْدِشِ نَاجِيْرِشِ
بِيَابِدِ أَيْضًا دَرِجْهَاتِ كَوْشِي كَاغْدِ بِنُوْبِيْدِ كَاتَشْهِيْدِ الْحَقِّ
وَدَرْمِيَانِشِ نَامِ اَوْ بِنُوْبِيْدِ وَدَرِ نُصْفِ شَبِّ رِيْسِ سَمَا بَابِئِدِ

و نظردران میگرد هفتاد نوبت این دو اسم را تکرار کند این
 رد کریمه بد فلان مغلوله الی عنقها اذا اخرجها لم یلد برها
 و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور بنویسد و بر بید و
 میاد و چوب بر بندد و بیدازد در روفنه خانه تاریک در
 موضعی که جای بوده باشد **اِیضًا اَللّٰهُمَّ اَسْمُ الْاَلٰكِ
 وَالْاَرْضُ لَكَ وَمَا بَیْنَهُمَا لَكَ فَاَجْعَلْ مَا بَیْنَهُمَا اَضْبُقُ عَلٰی فُلَانٍ
 مِنْ جِلْدِ جِلْدٍ حَتّٰی تُرَدَّهُ عَلٰی وَتُظْفِرَ لِيْ بِهٖ** بنویسد و بر درش
 ابنه الکریم بنویسد مقدس دفن کند در موضعی که از میوه
 و بر بالاش چیز می کران بگذارد **اِیضًا** بخواند **اَوْ كَطَلْمَاءٍ
 فِی بَحْرِ لَحِیْ بَعْشِبِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْفِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْفِهٖ سَخَابٌ ظَلْمٌ
 بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ بَدَهُ لَمْ یَلْدَ بِرِهَا وَمَنْ لَمْ یَجْعَلِ
 اللهُ لَهُ نُوْرًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّوْرِ** رد زد بدۀه **قَالُوا اَلْبَحْرُ
 مِنْ اَمْرِ اللهِ رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلُ الْبَيْتِ نَحْمِدُكُمْ**
 بر نان بنویسد و بکسی دهد که شک داشته باشد اگر هفتاد

کرد

کوفت او دارد ایضاً برغان ابن ابره و ابنوید فلولا اذا
 بلغنا الخلق قوم وانتم حينئذ تنظرون رد منسبی و
 بر پیشانی نهید و بگوید صلی الله علی محمد و آله اللهم لی
 اسألك بما ذکر الخیر و الامریه ذکره ما اتنا به الشطان
 رفع نسیان بعد از هر نماز بگوید سبحان من لا یعتد
 علی اهل مملکتی سبحان من لا یأخذ اهل الارض بالوان العذاب
 سبحان الرؤوف الرحیم اللهم اجعل فی قلبی نوراً و بصراً و
 فهماً و علماً انک علی کل شیء قدير دفع سهود در نماز
 بگوید در وقت دخول خلا ینیم الله اعوذ بالله من الرجس النجس
 الخبیث الشطان الرجیم باب نهم در دفع ضرر دواب
 هوام و رفع ان دفع ضرر دابه و کونده
 اعوذ بکلمات الله الثمانین لئلا یجاوزهن بر ولا فاجر من شیء
 ما دره و بره و من شیء کل ذابیه هو اخذنا صیبتها ان ربی
 علی صراط مستقیم ایضاً ینیم الله الرحمن الرحیم ینیم الله

بِإِلَهِ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ أَعُوذُ بِعِزِّهِ اللَّهُ وَأَعُوذُ بِعُدْرَةِ اللَّهِ
 عَلَى مَا يَشَاءُ مِنْ شَرِّ كُلِّ هَامِيَةٍ نَدَبْتُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَنْ
 رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَيْضًا سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فَإِنَّا لَمُرَّةٌ
 أَنَا كَذَلِكَ مُخْزِيَةٌ الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ أَيْضًا
 وَمَا لَنَا إِلَّا نَسْوُكُلٌ عَلَى اللَّهِ وَفَدَاهِدُنَا سُبُلَنَا وَنَصَبِنَا
 عَلَى مَا أَذْبَهُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَسْوُكُلِ الْمُؤْكَلُونَ أَيْضًا بِرَدِّ
 أَبِي إِبْرَاهِيمَ مَذْكُورِهِ رَأْبِجَانْدِشِينَ بِكُوبِدِ أَنْ كُنْتُمْ أَمْسَمُ بِاللَّهِ فَكُنُوا
 شَرَكُمُ وَأَفَاكُمُ عَنَا وَبِرَحْوَالِي فَرَأْسُ بِيَاشُدِ أَيْضًا هَرَبِ
 بِنَارِ سَهَابِزِ نَظَرِ كُنْدِ وَبِكُوبِدِ اللَّهُمَّ رَبِّ سَامِ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَسَلِّمْهُمَا مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ
 أَيْضًا فَلْأَعُوذُ بِرَبِّ السَّهْبَةِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَفْرَبٍ وَحَبِيَّةٍ
 شَيْخِ شَيْخِ شَيْخِ فَرْشِيَّةٍ فَرْشِيَّةٍ فَرْشِيَّةٍ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فَإِنَّا لَمُرَّةٌ
 سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَسَلَامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَفْدُ
 حَمِيَّةٍ كُلِّ عَفْرَبٍ وَحَبِيَّةٍ وَحَرَسِ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الدَّارِ مِنَ الْكَلْبِ

وَالْإِنْفَاتِ دَفْعُ دَرْدِ كَرْنَدَه هَفْتِ نَوْبِ فَا مَحْرَ بَخَوَانْد
 وَبَدَه اِيضًا سُوْرَه جَحْدِ وَمَعُوْزِيْنَ بَخَوَانْد وَبِنَا
 مَسْحَ كَنْدِ دَفْعُ كَبِكِ بَكُوْبِدِ دَرِ رُوْفْتِ فَرَارِ كُفْتِنِ بَخَوَانْد
 اِيْهَا الْاَسُوْدُ الْوَثَابُ الَّذِي لَا يُبَالِي بِغَلِيٍّ وَلَا بِابِ عَزْمَتِكَ
 يَوْمَ الْكِيَابِ لَنْ لَا نُؤْذِيْكَ وَاصْحَابِيْ اِلَيْ اَنْ تَذْهَبَ لِلْبَلِّ وَبَوْبِ
 الصُّبْحِ مَعْنَى مَا ابِ دَفْعِ پِشْتِه مَحْتِ خَوَابِكَا اَبَابِ كَنْدِ
 يَا ابِ كُفْرِ طَلَا كَنْدِ پِشْتِه بَكْرِيْزِدِ دَفْعِ مَوْرِ سُوْرَاخِ مَوْرًا
 بِيْرِكِيْنَ كَا وَسِدِ وَدَسَا نَنْدِ مَوْرَانِ بِيْرِنْدِ يَا بَكْرِيْزِدِ دَفْعِ
 مَوْشِ بَرِ پُوْمَتِ شَرِّ بُوِيْپِنْدِ وَبِرِ چُوْبِ فَلِيْ بِيْچِنْدِ وَدِ
 سُوْرَاخِ مَوْشِ دَاخِلِ سَا نَنْدِ مَوْشِهَا بِيْرُوْنَ اِيْنْدِ بَا ذَنْ اِلَلّهِ
 فَلَا اَعْرَضُوْا بَدَلْنَا هُمْ مَجْتَبِيْهِمْ جَنَّتِيْنَ ذَوَانِيْ اَكْلِ اللّٰهِمَّ بَدَلْنَا
 خَيْرًا مِنْهُمْ وَبَدَلْ لَّهُمْ بِنَا خَيْرًا لَّهُمْ مِيْنَا وَاجْعَلْ ذٰلِكَ عَاجِلًا
 مَوْجَلًا اِيضًا مَفْرُشًا شَرِّ يَا ابِ مَخْلُوْطِ سَا نَنْدِ وَدِ
 سُوْرَاخِ مَوْشِ بَرِيْزِنْدِ مَوْشِهَا بِيْرِنْدِ وَكَهْتِه اِنْدَا كَرِ مَوْشِ نَنْدِ

بسوزانند هر موشی که در آن خانه باشد خود را در آتش اندازد
 و از هر مس منقولست که اگر خاکستر چوب بلوط را در سوراخ
 موش افکنند بعضی بعضی را بخورند رفع ارضه شیره
 زیره سپر را بر موضع ارضه بمالند دیگر ارضه بر بنیاید و اگر
 بر نشسته با آره بمالند و درخت زایان بپندازند در وقتی که بزرگ
 باشد دیگر آنچه بر ارضه نخورد دفع شرمسین و ملخ و خنج
 و کرم و مالد و سنا افات زرع و ضیاع
 بر چها رفته کاغذ بنویسد با بر چها امخته و چها جای درخت
 کند در میان کشت تا امانها دفع شود انشاء الله اول

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ فَسَبِّحْهُمْ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ
 کَاشِفَ الْکُرْبِ وَ مُنْحِی نُوْجٍ مِّنَ الْهَمِّ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْاِنْجِیْلِ وَ
 الزَّبُوْرِ وَ الْمُرَانِ وَ خَالِقِ السَّمْرِ وَ الْقَمْرِ اَلَمْ ذٰلِكَ لِكِتَابِ رَبِّ
 فِیْهِ هُدًی لِّلْمُتَّقِیْنَ الَّذِیْنَ یُوْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
 وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یُنْفِقُوْنَ وَ مَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ خَبِیْرٌ

وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ رِقْمٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خُدُو
فَعُلُوهُ ثُمَّ الْحَجْمِ صَلَوةٌ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذُرْعَاهَا مَبْعُونٌ ذَرَأًا
فَأَسْلَكُوهُ إِنَّهُ كَانَ لِأَيُّومٍ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ
الْمَسْكِينِ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَيْهَاتَ هَيْهَاتُمْ وَلَا طَعَامُ الْأَمِينِ ^{اعْتَلِ}
الْبَرَادِ وَالْفُئَلِ وَالسُّوسِ الضَّفَادِعِ وَالشَّارِبِ وَكُلِّ أَفْئِ عِن
زَرِيعِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مَبْعُومٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيِّصٍ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ وَأَتَوْا سُلْطَانَهُ
وَأَتَّبَعُوا فِي الْأَرْضِ مَنَّهُمْ وَأَلَى السَّمَاءِ مَصْعَدًا وَأَنَّهُمْ بِنَهَايِهِ
اتَّبَعُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَيَاةَ الْأُولَى جِهَامٌ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ رَبُّكُمْ أَنْ يُحِبَّ لَكُمْ ابْنَ آدَمَ آدَمُ هُوَ الَّذِي
أَخْبَاكُمْ ثُمَّ مَبْتِكُمْ ثُمَّ سَلَطَكُمْ ثُمَّ بَعَثَكُمْ وَهُوَ أَوْلَى الْمُحِبِّدِ أَيْضًا
بِرُكُوزَةِ نَوْبِ دُرِّهِ كَذَلِكَ بِرِيعِ دَفْنِ كَنْدِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ أَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأَشُوْنِي مَلِيْنِ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَا وَالْبِ
الْمَصْبِيْ يَوْمَ يَجْعَلُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ اِرْجِعْ أَيْنَهَا

الْأَرْضِ إِلَى الْأَصْلِ وَابْتِهَا الذُّودَةُ وَدَوَابُّ الْأَرْضِ بِغَيْرِ الذِّكْرِ
 اسْرُخِي بَعْدَهُ لِبَدَا مِنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي
 بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ بَيْنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَإِذَا نَوَّالِي
 سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْفُسَّادِينَ تَبَتُّمُ نَالَهُ عَلَيْكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
 جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا أَخْرَجِي أَبْتِهَا الْأَفْءُ مِنْ هَذَا الزَّرْعِ كَبْتِهَا
 الذُّبَابُ أَبْتِهَا الْمُتَفَسِّئَاتُ بِحَيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَيَحْيِي الْخَالِقِ الْبَارِي الْمُصَوِّرِ كَبْتِهَا الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَا يُضِرُّكُمْ
 كَبْتِهَا كَبْتِهَا أَرْفَعُ بِأَخَالِقِ الْأَشْيَاءِ وَالسَّاعَةَ بِحَيِّ
 مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَبِحَيِّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَبِحَيِّ إِسْرَافِيلَ وَ
 عِزْرَائِيلَ أَيْضًا بِمَشْكٍ وَزَعْمَرَانَ بِرُكُوزَةَ نُونُونِي
 وَدَرْمِيَانَ زَرْعِ بَرَبَلَنْدِي هُنْدُ كَبْتِهَا زَرْعِ پِيدَا بِأَشْدُوكِ
 كُوزَةَ وَرَبَنْدَكَاهِ أَبْتِهَا بَكَدَارْدَكَه بِزَرْعِ مَهْرِي لَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ اللَّهُ
 اللَّهُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ بَدِيعُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجَلِيلُ وَالْإِكْرَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الْمَكْرَمَاتِ الْمَهْمُونَاتِ الْمُطَهَّرَاتِ الْمُقَدَّسَاتِ وَأَسْأَلُكَ
 بِنُورِكَ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى نُورٍ وَفَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مَخْفٍ نُورٌ
 نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَنُورُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ
 الْكَرِيمِ وَشِدَّةِ سُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ وَشِدَّةِ جَبْرُوتِكَ لَكَ الْمَعْدَلُ
 إِلَّا أَنْتَ لَمَّا نَبَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 وَأَدْفَعْ كُلَّ آفَةٍ وَكُلِّ بَلَاءٍ مِنْ هَذَا الزَّرْعِ وَالْمَقَامِ بِجَوْلِكَ وَفَوْقَكَ
 وَفَدْرِكَ وَجَلَالِكَ وَسُلْطَانِكَ مِنْ أَوْلِيَاءِهَا وَآخِرِهَا وَحَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۲ أَيْضًا بِنُورِ
 وَدُورِ زَرْعٍ وَبَاغِ بَلْدَانِ دُورِ بَيْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنَّهُ
 لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ
 مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ إِنَّهُ مِنْ سُلْطَانٍ وَإِنَّهُ لَبَيْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ لَا

تَعْلَوْا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ أَخْرَجُوا أَبْهَاءَ الدُّبَانِ مَنْ
أَمَكَنَّكُمْ فَلَا مُنْزِلَ لَكُمْ فَإِنْ أَبَيْتُمْ فَادْنُوا بِحَرْبٍ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
أَخْرَجُوا أَخْرَجُوا أَبْهَاءَ الدُّبَانِ اللَّهُ الَّذِي يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ
يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ يُخْرِجُ

باب همد و رفع الايش جا

و غیران بعلاج رفع هر الود کے از جامہ

بہ کہن استر کند و در شک هند و روز پیکر بشویند و

بأهك وصابون نپناك شود مسفع موم

جامه رابرو عن كاوبيا لايندا نكا بابا فلا كرم كوده بشویند پس

بصابون نپناك شود رفع روعن از جامه و كا عند

باستخوان سوخته زابل شود و بكل نپناك بور و بيمك ساينده

واهك و اكر برو عن كاوبيا لايندا بلو بيا كوفته و اشنان و صابون

بشویند با بشپ ترش و ارد جو و كل شمع و اكر برو عن كنجد بيا

بدو شاب بيا لايند پس باب باقلا و صابون بشویند و اكر حيا

پشمين

پشمین بوده باشد سپوس جو در آب بجوشاند و گوگرد
 کند و جامه را بدان بشویند و اگر پیاز و نمک کوفته بر آن پیا^{شد}
 و چیزی بر آن بر بالایی آن گذاوند روغن انرا جذب کند و اگر
 بر روغن چراغ پیا لایه نان کرم وارد نمود بر روغن انداختن روغن
 آن زایل شود و انکاه صابون کرم بشویند و اگر جامه ابر پشمین
 بوده باشد بشمار و با شنان کوفته بشویند رفع آب ناز
 از جامه با شنان و صمغ عربی بشویند و اگر باب ناز پوست
 پیا لایه پشمین و پوره اول بشویند و همانند پس با شنان و
 صابون رفع زعفران از جامه بنوره و صابون و آب
 کرم بشویند رفع مداد بشر نازه و نمک پازهره گو سفند
 بشویند پس صابون و آب سرد باد رسکه و اشنان بجوشا^{ند}
 رفع هر سپاهی بشر پشته بر هیچ زایل شود و اگر سپاهی
 آن کهنه بوده باشد لبر که کرم کرده باید شست و اگر سر کپ
 کبوتر نیز داخل آن کنند بهتر است رفع خون از جامه

بیمک اب بیدشت و اگر خون کهنه بوده باشد بپزین کبوتر
گرم کرده بشویند رفع زنگ از این پیه کرده بزبان
مانند زنگ از آید مرفع زنگ از کارد و شون سفید
ضم مرغ را بار و عن میجوشانند و کارد زبان بیالایند زنگ
از آید و مجموع آنچه در این باب مذکور شد از محمد بن اسمعیل
کندی منقولست که در رساله آثار آورده تمام شد و نشا
رفع افات و دفع بلیات و الحمد لله و الصلوة علی محمد و آله
من تألیف العالم الفاضل العالم الکامل المدقن المحقق ^{شاه} لک
صاحب لثنا بیفت الکثرة الحسنة مولانا اخوند ملا محسن

~~صفر المظفر من~~

شهر سنه

حرة الافاع علی اکبر

فهرست کتاب مخزنه بدین تفصیل میباشد

باب اول در بیان ختمهاست

الاجا که بیعت نومعه در
و توانگریت بان شصت و هفت

باب نهم
جهت محفوظ نمودن
از راهان سختیها و دفع
انواع کسب و دروغ

باب دهم
دفع دشمنان
و اوقات ایشان و آن
و نکات

باب چهارم در ادعیه و خنوم
و اوردن بجزای که بیعت دفع سحر
و اوردن امانت و ان مشامت

باب پنجم در ادعیه خنوم و اورد
که بیعت دفع بیماری شفا و ان و اورد
شداست خان بدین ختم بجز کسب

باب ششم در ادعیه و خنوم بجز
که بیعت و ادعیه و اوردن امانت و
ان بدین دعا و ختم بجز کسب

باب هفتم
در بیان خنوم
و اوقات ایشان و آن
و نکات

باب هشتم در کیفیت خنوم صلوات
بر پیغمبر و سوره مبارکه انافتحنا
باخته اثنا جناب حضرت امیر

خاتم در بیان اوج شروط
دعا و امانت و کسانیکه دعا

جمع است
و اوقات ایشان و آن
و نکات

ایشان با جواب مفرد
اگر میخواهد شد

کتاب التمام بالکمال
و بیعت میباشد که
و نکات

